உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் சமஸ்கிருதத்தில்

அருளிச்செய்தபடி

தமிழில்மொழிபெயர்த்தது.

இஃது.

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

வீராசாமிநாயுடு அவர்களா

பிழையறப்பரிசோதித்து

திரிசிரபுரம்,

புஸ்தகஷாப்பு

காமாக்ஷிபிள்ளை

பெரியசாமிபிள்ளை

இவர்கள்கேட்டுக்கொண்டபடி

ஷை யூர்

புஸ்தகஷாப்பு

தி. சபாபதிபிள்ளை

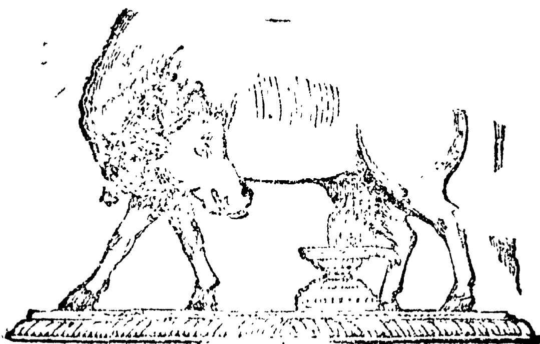
அவர்களால்

சென்னை

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௲அ௭௭ஆ ஸெப்டம்பர்

விளம்பரம்.

ல் யாவருக்கும் தெரிவிப்பதுயாதெனில் ஸ்ரீ தக்ஷிணகயி
ாமலை, திருச்சிரபுரம், திருச்சிறுப்பள்ளியென்னும் பலநாம
ஸ்ரீ திரிசிராமலை புராணம் என்னும் செவ்வந்திபுராணம்
அச்சி ாலயம் நூல்கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்தது
ஷை யூர் மாதருபூதேஸ்வரர் இடப்பாகம்பெற்ற
யம்மனென்றும் ஸ்ரீமட்டுவார் குழலம்பாளம்மனை
மை இத்த ம்பெற்ற ஷை அம்மனுடைய அனுக்கிரகத்தால்சென்
னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமிநாய்க்கர்வீதி (கூஉ) வது நெம்பர்வீட்டில்
ஷை ஸ்ரீ மட்டுவார் குழலம்பாளம்மன்பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து
விருத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத்தலைவராயும், ஷை யூரிலும்
தஞ்சாவூர் கருவூரிலும் புதுக்கோட்டையிலும் புஸ்தகக்கடை வைத்திருக்
கும் தி. சபாபதிபிள்ளையவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக்கொண்டு பிழை
களைந் திருத்தி நல்லகாகிதமெழுத்துக்களுடன் ஷை செவ்வந்திபுராண
மும சைவாகம மிருபத்தெட்டினுள் - உஅ - வது சந்தாந சர்வோத்த
மத்தின் உபதேசம் பதினொன்றினுள் - அ - வது சிவதருமோத்திர
மும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட்டிருப்பதால் அதுவு
ம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆறுமுகநாவலரவர்களாலும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புஷ்பரத செ
ட்டியாரவர்களாலும் அச்சிட்டபுஸ்தகங்களும் மற்றபலவிததமிழ் தெலு
ங்கு கிரந்தம் பாடசாலைக்குபயோகமுள்ள புஸ்தகங்களும் ஷை யூர்களில்
ஷை யார கடைகளில்விலைசகாயமாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு.

தி, சபாபதிபிள்ளை - தம்பி,
ஸ்ரீ வெங்கிடாசலம்பிள்ளை,
மருமகன் ஸ்ரீ சுப்பராயப்பிள்ளை..

ஊழி - ஆ-ஷ

௨

கடவுள் துணை.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முதலாவது

சித்திரதீபிகை.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தியமாகசகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலேசேகரித்துக்கொண்டுசகலவேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாதபேருக்குமெளிதாகவேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டு அனுபவித்து மோட்சமடையத்தக்கதாக சகலவேதாந்தசம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலேயிருக்கின்ற பிரமானுபவத்தைப் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தினாலேவெளிப்பண்ணவேணுமென்று பதினைந்துபிரகரணத்துக்குள் முந்தினபிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டுநியாயத்தையுந்தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவின் இடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற செகத்தினுடையலட்சணம்சித்திரமேயல்லாமல்உண்மையல்லவென்கின்றதைச்சித்திரபட திருஷ்டாந்த முன்னிலையாகவெளிப்பண்ணினபடிப்படவையினிடத்திலேசித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டாப்போலே பரமாத்மாவாகவிருக்கின்றதன்னுடையஸ்வரூபத்திலேசிவன்செகத்துஈஸ்வரனென்னப்பட்டசித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

சங்கை சித்திரப்படந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்தப்படமென்றும் கஞ்சிபூசினால் பசைப்படமென்று கரியால்சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால் லாஞ்சனப்படமென்றும் வர்ணம் அடைத்துத்தீர்ந்தால் ரஞ்சிகப்படமென்றுங் கண்டாப்போலே பரமாத்மாவிற்கு நாலுவித அவஸ்தை ஏது அதற்குஉபாதியேதென்னில்.

உத்தரம் பரமாத்மா ஒருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போதுசித்தென்னும், மாயையினுடனேகூடினால் அந்தரியாமியென்றும், சமஷ்டிசூட்சம பூதசூட்சம சரீரத்துடனேகூடினால் இரணியகெர்ப்பமென்றும், சமஷ்டிஸ்தூல பூதஸ்தூலதேகத்துடனேகூடினால் விராட்புருஷனென்றும் சொல்லப்படும்.

சங்கை பரமாத்மாவே சித்திரப்படமானால் அதைப் பற்றியிருக்கின்ற சித்திரபேதங்களேதென்னில்.

உ—ம் பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தம் உத்தமம்மத்திமம் அதர்மமாய்க்காண்பிக்கின்ற பிராணிகளும் மலை ஆறுகோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவ சைதன்னியத்தினிடத்திலே மாயையாகின்றவானத்தினால் கற்பிக்கப்பட்டசித்திரமேயாம்

ச—கை இதுவேசித்திரமானால்சேதனம் அசேதனமென்று மிருவகுப்பாயிருக்க கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம் படத்தில் ஆபாசமெழுதியிருக்கின்றாப்போல சைதன்னியசித்திரத்திலே பிராணிகள்மாத்திரத்திற்குச சிதாபாசர்கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாட்சைதன்னியமுமல்ல

ச—கை மலைஆறுகோபுரம் முதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசத்வமென் இல்லையென்னில்

உ—ம் சித்திரத்திற் பருவதமுதலானவைகட்குவஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலே சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண்முதலானவைகட்குசிதாபாசத்வந்தேவையில்லை

ச—கை பிராணிகள்மாத்திரத்திற் சிதாபாசா கற்பனைக்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் நால்வகைசரீரங்களை யடைந்து சனனமரணாதி சம்சாரமிருவகிக்கின்றதே பிரயோசனமாம்

ச—கை இப்படிசிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானால் சகலவாதிகளும்வெளிகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக்காரியமேதென்னில்

உ—ம ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தைஅதிஸ்டானப் புடவையின்வர்ணமாகச் சொல்லுகின்றாப்போலே ஆபாசன்சம்சாரத்தை அதிஸ்டானத்திலே சுமத்துகின்றதற்கு அஞ்ஞானமேகாரணம்

ச—கை அஞ்ஞானத்திற்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன்சம்சாரத்தையும் தன்னுடைய சுபாவமென்கிற மயக்கமேஅஞ்ஞானம்

ச—கை அந்த அஞ்ஞானத்தைபோக்குதற்கு உபாயமேதென்னில்

உ—ம் தனக்குஒருக்காலும் சம்சாரமில்லை சம்சாரமும்சம்சாரியும் கற்பிதமென்கின்றவிவேகமே அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுதற்கு உபாயம்

ச—கை அந்தஉபாயம் எதுசெய்தால்வருமென்னில்

உ—ம சீவன்செகத்து பரமாத்மாக்களை குருசன்னிதானத்தில் பலப்பட விசாரிக்கவேண்டும் அப்போதுவிவேகமவரும்

ச—கை மோட்சஅவத்தையில் பலமாகமிஞ்சிப்போகின்ற பரமாத்மாவையே விசாரிக்கவேண்டு மல்லாமல் வந்தியா புத்திரனைப்போலிருக்கின்ற சீவனையும் செகத்தையும் விசாரிக்கக்காரியமேதென்னில்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்

உ—ம் ஏகீபாவமாயிருக்கின்ற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாம் சீவன் செகத்துக்களிலேதானே உண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாகமிஞ்சும்

ச—கை விசாரித்தஞானிகட்கு சீவன் செகத்துவாதிக்கப்பட்டால் திரும்பவும் வியவகாரந்தோன்றுவானேனென்னில்

உ—ம் சுழுத்தியில் சீவன்செகத்துத்தோற்றமற்றிருக்கையினாலும் இது முத்தியல்லாமலிருக்கையில் தோற்றமற்போகின்றதுவானதையல்ல இந்தஇருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே[illegible]

ச—கை இந்த இருவகையுந்தோற்றுமானாலும் பரமாத்மாமாத்திரமிஞ்சப் போகின்றது எப்படியென்னில்

உ—ம் பரமாத்மாமாத்திரம் அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கின்ற நிச்சயமே மிஞ்சுகின்றது செகத்துமறைகின்றதல்ல செகத்தில்லாதிருந்தால் சீவன்முத்திகூடாது

ச—கை இந்தமூவகையும் எத்தனைகாலம்விசாரிக்கவேண்டுமென்னில்

உ—ம் விசாரத்தினால்வந்த ஞானம் பரோட்சஞானமென்றும் அபரோட்சஞானமென்றும் இருவகையாகவிருக்கும் இதில்அபரோட்சஞானம்வந்தால்விசாரத்திற்குமுடிவு

ச—கை இந்த இருவகைஞானத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் பிரமமொன்றுண்டென்கிறது பரோட்சஞானம் நானே அந்தப்பிரமமென்றதுணிவு அபரோட்சஞானம்

ச—கை இந்தபரோட்சஞானத்தை வருவிக்கின்றவிசாரமேதென்னில்

உ—ம் கடாகாயம் மகாகாயம் சலாகாயம் மேகாகாயம்போல கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈஸ்வரனையும் பகுத்தறிகின்றதே விசாரம்

ச—கை கடாகாயமும் மகாகாயமுங் கண்டோம் சலாகாயத்திற்கும் மேகாகாயத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் கடசலத்திற் பிரத்தியட்சமாக நட்சத்திரங்களுடனே காண்பிக்கின்ற ஆகாயம்சலாகாயம் மகாகாயந்தங்கின மேகசலத்திலே அனுமானத்தினால் கண்டபிரதிபிம்பமேமேகாகாயம்

ச—கை கூடஸ்தர்முதலான நாலுஞ்சதன்மியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் நிருவிகாரமாகவிருக்கின்ற அதிஷ்டானசைதன்னியமே சரீரத்தில் வளையப்பட்டது கூடஸ்தனென்றும்மற்றதுபிரமமென்றும கூடஸ்தரிடத்திலேகற்பிதமான அந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பன்சீவனென்றும்பிரமத்திற்கற்பிதமான மாயாபிரதிவிம்பன் ஈஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ச—கை சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்தவிர வேறே கூடஸ்தர் எங்கேயென்னில்

உ—ம் கடாகாசத்தினாலே மகாகாசம் மறைபட்டாற் போலச் சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டுமொன்றாகத் தோற்றுகின்றது

ச—கை இந்தச்சீவன்கூடஸ்தரை யேன்பகுத்தறியவில்லையென்னில்

உ—ம் அதுவேமூலஅஞ்ஞானம்

ச—கை இந்தஅவித்தை யெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் ஆவரணமென்றும் விட்சேபமென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை அந்தஇருவகைக்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் நான்கூடஸ்தனைக் காணேனென்கிற அறிவாகவிருந்தும்கூடஸ்தர்தோற்றமில்லையென்கிற பக்கமே யாவரணம் கிளிஞ்சலைவெள்ளியென்று பார்க்கிறதுபோல கூடஸ்தராவசைதன்னியமாயிருக்கிறதன்னைக்கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விட்சேபம்.

ச—கை ஆதித்தனிடத்திலே யிருளிராததுபோல சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே இதுநமக்குச் சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரணம் எப்படிவந்தது இதுவுமில்லையென்றால் ஆவரணத்தைப்போக்குகிற வேதாந்தத்தைப்படிக்கக் கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம் நான் அஞ்ஞானியென்கிற அனுபவஞ் சேபத்தினிடத்திலே காணப்படாமல் சித்தினிடத்திலே காணப்படுகிற திருஷ்டமேயாம்

ச—கை அனுபோகங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதேயென்னில்

உ—ம் திருஷ்டமாய்க்கண்ட காரியத்திற்கு யுத்திதேவையில்லை காணாத காரியத்திற்கே யுத்திவேண்டும்

ச—கை இப்படி சங்கித்தாலல்லவோ புத்தியிலே தூணைகணங்கியாயம் போல திடப்படுமென்னில்

உ—ம் சுவானுபத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலேகூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லை கூடியேயிருக்கலாம்

ச—கை ஆனலிந்தஅஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விரோதியெது அது என்னவேகாணலாமென்னில்

உ—ம் சாஸ்திர விசாரஞானமே யஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியதுஞானிகளிடத்திலேகாணலாம்

ச—கை விட்சேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் அவனெதினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கதிட்டான மேதென்னில்

உ—ம் காரியகாரண சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி அஞ்ஞானகாரியமான விட்சேபத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கு அதிட்டானங்கூடஸ்த சைதன்னியம்

ச—கை இந்தகற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கிற பேதமெப்படி பிரசித்தமாயிருக்கிற அப்பேதமெப்படியென்னில்

உ—ம் ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக் கிளிஞ்சிலுண்மை வெள்ளியென்கிற ஆரோப மித்தை யென்கிறதுபோல சுபாவசித்தபேத மென்றறிக இதுவெள்ளியென்கிற வொருமை மயக்கம் போல நான்தானென்கிறவொருமையேபிராந்தி

ச—கை ஈதென்கிறசாமான்னியம் போலவும் வெள்ளியென்கிற விசேடம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்கும் காண்பிக்கவில்லை யென்னில்

உ—ம் தேவதத்தன்றான்போனவன் எக்ஞியதத்தன்றான் கண்டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்திலே இது வெள்ளியிதுபுடவை யிதுசடமென்கிறதுபோலச்சாமான்யம் விசேடம் இரண்டுங்காண்பிக்கின்றது

ச—கை இந்தப்பேதஞானத்திலே யுமக்குப்பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் தானென்கிறசொல்லுக்கு அர்த்தம்நானென்கிற அகங்காரிக்கு அன்னியரான கூடஸ்தனொன்றே ச்த்தார்த்தம

ச—கை கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தான் என்னுமிடத்தில் அசேதனத்திலே தானென்கிற சொல்லுவரலாமோவென்னில்

உ—ம் சிதாபாசனில்லாததுபற்றிச் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளுஞ் சிதாபாசனைப்பற்றிச் சேதனமென்று காண்பித்தபிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தமான பிராணிகளும் ஆத்மாவொருவரிடத்திலே யிருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே யெல்லாவற்றையும் பற்றித்தானென்று வழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவும் யென்கிறதைக் காட்டுகின்றது ஆகையினால்தானென்கிற சொல் எங்கும்வரலாம்

ச—கை தானென்றசொல்போல அதுஇதுவென்கிறசொல்லும் எல்லாவற்றிலும் சாமான்னியமாக விருக்கையினால் இதுகளும் வாத்மாவாகட்டுமேயென்னில்

உ—ம், இதுஅதுவென்கிறசொல் நல்லது பொல்லதென்கிற சொல்போலப்பட்டுப்பாதியிலே சாமான்னியங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவி

ல்லாமாகையினாலே யிதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதா னென்று சர்வதந்திரசாமானியமாய்த் தோற்றுகிறதுதானேயாத்மாவெ ன்றும் விசேடமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தம்

ச—கை இதுயெல்லாருக்கும் ஏன்தெரியவில்லையென்னில்

உ—ம் முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாரான்மிய அத்தியாசத்தை யடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமானியவிசேடம் வெட்டவே காரியவேறு பட்டிருக்கினுமொன்றாய்க்கண்டார்கள்

ச—கை இந்தஅத்தியாயமெப்படிபோமென்னில்

உ—ம் விசாரஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் சாவரமும் போமென்று முன்சொன்னதேயாம

ச—கை இந்த ஞானிக்குக்காரணமான வஞ்ஞானம்போயுங் காரியமான விட்சேபமிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் விட்சேபத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகை அவற்றில் அஞ்ஞானநசித்தும கர்மநசியாதபடியால் பிராரத்வந் தொலையுமட்டுமிருக்கும்

ச—கை காரணம் நட்டமாயுங் காரியமிருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவே யென்னில்

உ—ம உங்கள்தாக்கமதத்திலே காரணநட்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போ திருக்குமென்பது நமக்குஞ்சரியல்லவோ

ச—கை இப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ் சற்றுநேரமல் லோ இருக்கவேண்டும் ஒருபுருடாயுசுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடாதேயென்னில்

உ—ம் இரண்டொருநாளிலுண்டான காரணதிரவிய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமம காரியதாமசமுண்டென்றால் அனந்தகற்பத்தி யிலேயிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நட்டமானாலும் அதின்காரியமா ன விட்சேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல்வி ஸ்தாரமல்ல

ச—கை இப்படி தர்க்கமென்றதேயல்லாமல் பிரமாணமில்லையோவென் னில்

உ—ம இப்படி வாயடிகையடி அடிக்கிறது உங்கள்தர்க்கமதத்திலேயல் லாமல்நமக்கு சுருதியுக்தியனுபவமூன்றுமுண்டு

ச—கை இனிதாரகம்போதும் உமதுசித்தாந்தமேதென்னில்

உ—ம அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவகையுமொருவனைக்கண் டுகலங்கிச் சம்சாரத்திலே பாடுபடுவாரகளென்றும் அந்தஇருவகையும் வேதாந்தஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்று மறிகிறதேசி த்தாந்தம

ச—கை வேதாந்தமல்லாத சாத்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோ வென் னில்

உ-ம், மற்றைச் சாத்திரமெல்லாம் பிராந்தாளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சாத்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற் கலக்கமாய் குழம்புமல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாது.

ச-கக, இன்னவின்ன சாஸ்திரகாத்தாக்கள் இன்ன வின்னதைப்பொருளென்று கலக்கினார்களென்கிறதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாய்த் தெளிவுவரும் வழியுமின்னபடி யென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பாமரரும் லோகாயுதர்களும் விரோசனன் சொன்ன சித்தாந்தயுத்தியினாலே தூலசரீரமே ஆத்மாவென்பார்கள் சாருவாகனன் சீவன் போனபட்டிலே சரீரமிருந்துப் போகிறபடியால் நான்கண்டேன்கேட்டேனென்கிற யுத்தியினாலும் தூலதேகமாத்மாவல்ல இந்திரியமேயாத்மாவென்றுஞ் சொல்லுவான் பின்னைச் சில சாருவாகர் பிராணன் போனால் இந்திரியங்களிராதபடியினால் பிராணனே யாத்மாவென்பார்கள் உபாசகர்கள் மனதுஇல்லாதபோது பிராணன் தெரியாதபடியினாலே மனமேயாத்மாவென்பார்கள் சௌனிகவாதிகள் புத்தியில்லாவிட்டால் மனதுவாதிக்கிறபடியினாலே புத்தியேயாத்மாவென்பார்கள் பிரபாகரன் சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக வொன்றுமிராதபடியினாலே சூனியமாத்மாவென்பான் பட்டசாரியார் சுழுத்தியிலே சூனியமாயிருந்தேனென்று சொல்லுகிறபடியினாலே அத்மாசத்தென்பார்கள் அருகதரானவரும் ஆகாரக்காரருஞ்சுழிமுனைநாடி வழியிலே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மாவணுவென்பார்கள் திகம்பரர்கள் யாத்திரைமஸ்தகபரியந்தம் அறிவுகலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மாபுருடப்பிரமாணமென்று சொல்லுவார்கள் பிரபாகரரும் தார்க்கீகரும் ஆத்மாபரிச்சின்னமாயிருந்தாலழிந்து போமென்று பரிபூரணமாய் சடமாயிருக்குமென்பார்கள் பாட்டமதத்திலே சுழுத்தியிலே சடமாஞ்சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காண்பிக்கிறபடியினாலே ஆத்மாசடசித்தாயிருவகையுமாயிருக்குமென்றுஞ்சொல்லுஞ்சாங்கியபதத்திலே பூரணத்திற்குத்திரண்டுஇலக்கணங்கூடாது ஆத்மாசித்தாய்பரிபூரணமாயிருப்பார் அவர்களிடத்திற் சுழுத்தியிற்காண்பிக்குஞ் சடம் அந்தஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்றுசொல்லும் யோகமதப்பிரகிருதி தானுமொருவரில்லாவிட்டாற் சேட்டிக்கமாட்டாதென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாவிட்டால் ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தமோட்சமில்லையென்கிறபடியினாலே இந்தஆத்மாக்களைத் தவிர ஈஸ்வரனொருவனுண்டென்றுசொல்லுஞ்சஞ்சலமதம் அசங்கசேதனனியமேசஸ்வரனாலெல்லாரையுமடக்கியாளமாட்டாதுயாகையினாலே அந்தரியாமியேயீஸ்வரனென்றுசொல்லுகிறதாரகிதமதம் அந்தக்கரணமில்லாவிட்டால் சங்கற்பங்கூடாதுபாகையினாலே இரணியகெர்ப்பனேயீசுரன் அந்தரியாமியல்லவென்றுசொல்லும் சிலவரும் அதன் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷசரீரந்தரிப்பதில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங்காட்டுகிறபோது பெருங்கால் பெருந்தேகமாக காண்பித்ததினாலே விராட்புருடனே ஈசுரனென்றி

யகொப் னல்லவென்றுசொல்லும் பிரசாபத்தியமதம் யெங்குங்காலிரு ந்கிறவா ஈச்சுரனுனல்லாமலவ னுடையும் ஈசுரனுகவேணும் ஆகையினுலே பிரமாவேயீச்சுரனல்லாமல்மற்றதுஈச்சுரனல்லவென்றுசொல்லும்வயிஷ்ணவமதம இந்தப்பிரமாவும் விஷ்ணுவினுடைய திருநாபியிலே பிறந்தினுலேவிஷ்ணுவேஈசுரனென்றுசொல்லும் சைவாகமஞ்சிவனுடைய பாதம் விஷ்ணுவினுலேகாணப்படாதபடியினுலேசிவனேஈச்சுரனுகவேணுமென்றுசொல்லும் காருபத்தியமதம்திரிபுரசங்காரத்திலே, சிவனுங்கணபதியைப் பூசைபண்ணபடியினுலே விக்கினேச்சுரனே ஈசுவரனென்று சொல்லும் புராணிகமதம் இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவகதைகளெல்லாம் புண்ணியநதலங்களிலே விளங்குகையினுலே தலங்களே ஈச்சுவரனென்றுசொல்லும் விருட்சாச்சனை மதத்தலங்களுமரங்களாலே விளங்குகையினுலும் மூங்கில் அரசுமெருக்கு முதலானதுகளை அவாளவாள் குலதேவதைகளாகப்பூசை பண்ணுகையினுலும்மரங்களையே ஈசுவரனென்று சொல்லும் இப்படியின்னம் அனேகவாதிகள் தங்கள்தங்கள் மதாபிமானத்தினுலேமந்திரசாந்திர கற்பாரசவாதற்ப முதலானதுகளைத்தொடுத்துக்கொண்டு அலைந்தார்கள் இவ்விதமாக அஞ்ஞானசாத்திரகர்த்தர்கள் அலைந்ததுமிசொன்னேம்.

ச-ங்கை இப்படியெல்லாச்சாத்திரகர்த்தாக்களும் வஸ்துநிண்ணயம்பண்ணமாட்டாமல்அலைந்தால்தத்துவநிண்ணயம்பண்ணுவதெப்படியென்னில்

உ-ம் பிரமமொன்றேபொருள்மற்றுள்ளதெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்தத்தை விசாரித்து வஸ்து நிண்ணயம் பண்ணவேண்டும்.

ச-ங்கை அப்படியானுலிந்தவாதிகளுக் கெல்லாம் விரோத மல்லவோவென்னில்.

உ-ம் ஒன்றேபொருளென்கிற வேதாந்திக்கும் அதைத்தானேகுருடர்யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்தவாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லை.

ச-ங்கை பிரமமொன்றேஉண்மைப்பொருளென்கிறவேதாந்தத்துக்குமற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம் இப்படிசொல்லுகிற முப்பத்திரண்டுபகிஷத்துமேபிரமாணம்.

ச-ங்கை இவ்வளவுஞ்சித்துலட்சணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்குலட்சணமெப்படியென்னில்.

உ-ம் மோகலட்சணமும் சடலட்சணமுமாயிருக்கும்.

ச-ங்கை இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலட்சணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்னில்

உ-ம் கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாஞ் செடமாயிருக்கக்கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் தனக்கு அகப்படாதபடியினுலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோம்

ச-ங்கை சீவன் ஈஸ்வரன்செகத்தெல்லாமெல்லாரும் உண்மையாய்க் கண்டிருக்கிறதுமாயையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். இந்தமாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிகதிருஷ்டியினாலே யுண்மையாகவும யுக்தியினாலேயனிர்வசனமாகவும் வேதாந்தஞானதிருஷ்டியினாலேகாலத்திரயத்து மில்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச-கை இந்தமாயாகற்பிதபிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தகாலத்திலேயுண்டு எந்தக்காலத்திலே யில்லையென்னில்

உ-ம, சாக்கிரத்திலுஞ் சொற்பனத்திலும் விசித்திரசித்திரப்படம்போலே யுண்டாயிருக்கிற காலமொன்றுஞ் சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளிலே சுருட்டினசித்திரப்படம்போல இல்லாதகாலமொன்றுமாம

ச-கை இந்தமாயைசுதந்தரமோ பராதீனமோவென்னில்

உ-ம். சைதன்னியத்தையன்றியிலே விளங்காததபடியினாலே பராதீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்த சைதன்னியத்தை செடமாயிருக்கிற செகத்தாகவும் நித்தியாபாசனாயிருக்கிற சீவேஸ்வரனாகவும் பண்ணுகையினாலே சுதந்தரமுமாம

ச-கை இப்படியானால் மாயையினாலே பிரபத்திறதச சொரூபஞ் சங்கையென்னில்

உ-ம் மாயைகூடஸ்தத்தைத் தொடாமலறுமே சீவன் செகத்தையுண்டாக்குகையினாலே சொரூப அழிவுகெடவில்லை

ச-கை மூன்றிலுமாகத்தைத்தானே சிவன்செகந்தாயப்பண்ணினதென்கிறீர் அதைதான் தொடாமலும் பண்ணினதென்கிறீர் இந்தஇருவகையுங்கூடாதேயென்னில்

உ-ம். கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ்சொன்னபடியினாலே விரோதமில்லை நீமயங்கவேண்டாம்

ச-கை இப்படிமாயைகற்பித்ததெல்லாம் கூடாததைககூட்டிவித்ததாகவிருக்குமோ இப்படிக்கொத்தசத்தி மாயைக்குயெங்கேயிருந்து வந்ததென்னில்

உ-ம் ஒருமாலைக்குப்பிறந்த ஐந்துபூதங்களிலே ஒன்றிலேகடினமும் ஒன்றிலேகுளிர்மையும் ஒன்றிலேசூடும ஒன்றிலேசலனமும ஒன்றிலே வெளியுங் கண்டபடியினாலே இந்தமாயைக்கூடாததைக் கூட்டிவைக்கிறதென்றே சுபாவம் இந்தசத்தி மாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்ல

ச-கை. எல்லாரும் இந்தச்செகத்துமாயாமயமென்கிறதை யேன் அறியவில்லையென்னில்

உ-ம். இந்திரசாலக்காரனைக் காணுமளவும் இந்திரசால முண்மையாய்த் தோற்றுகின்றதுபோலமாயைக்கு அதிட்டானத்தையறியுமளவும் மாயை யுண்மையாய்த்தோன்றும அதிட்டானத்தையறிந்தால் பொய்யாய்ப்போம்;

ச-கை சகலவாதிகளும் மாயைக்குள்ளேதானே இதுபொருள் அதுபொ ருளென்று சங்கிக்ககாரியமேதென்னில்

உ-ம் சந்தேகசொரூபமாயிருக்கின்ற மாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமல் ச ங்கைக்குள்ளே சங்கைபண்ணுகிறது அவர்களைப்பிடித்தஅஞ்ஞானம்.

ச-கை ஆனால்இதற்குப் பரிகாரமேதென்னில்

உ-ம் இதுபொருளல்ல மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரம்

ச-கை கண்ணாரக்கண்டு நிர்ணயமாகாத இந்திரசாலம்போலே இந்தச் செகத்துமாயமா யிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லோ யிருக்கின்ற தென்னில்

உ-ம சத்துஅசத்தென்று இருவகைநிர்ணயத்துக்கு மகப்படாதசெகத்தை உண்மையென்கிறது உன்னுடையபட்சபாதமேயல்லாமல்செகத்துமா யைதானே

ச-கை நீசொன்னதேயல்லாமல்செகஞ்செகத்துமாயையென்றுசொன்ன பேருண்டோவென்னில்

உ-ம். செப மாயக்கெர்ப்பவாசம்பண்ணி சுக்கிலஞ்சேதனப்போலப் புற ப்படடுப்பெரியவன்சிறியவனென்றுண்டுடுத்துக்கண்டுகேட்டுத் திரி கின்றதைப்பார்க்க வேறேயிந்திரசாலமேதென்று வசிட்டரும் இந்தத் தேகம்போலே யாலமாமுதலானதுகளும் வினையெங்கேவைத்ததுமா மெங்கேவந்ததென்று மயங்காதுசகலமுமாயையென்றே காணவேண் டுமென்று வியாசரும் மனதிலே சிந்திக்கிற நிர்ணயமாகாதபொரு ளைத்தர்க்கிக்கவொண்ணாதென்றும் நிர்ணயிக்கப்படாத செகத்திலே இதுபொருள் அதுபொருளென்று சங்கிக்கத் தேவையில்லை சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாவர்களுக்கும் திருவுளமிய ற்றியிருக்கிறார்கள் பின்னும்பின்னபடியென்றுசிந்திக்கப்படாததையு ண்டாக்குகிறசத்திமாயையென்றுயெல்லாருஞ்சொல்லியிருக்கிறார்கள்

ச-கை இந்தமாயைக்கெல்லாம பீசமெங்கேகாணலாமென்னில்

உ-ம் மறந்தநித்தையடக்கியிருக்கிறதினைப்போலே சாக்கிரா சொப்பனபிரபஞ் சத்தையடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம்சுழுத்தியிலே யெல்லாருங்காண லில்லையா

ச-கை சகலபுத்திவாசனையு மாயையிலேயடங்கு மென்கிறதற்கடையாள மே தென்னில்

உ-ம், மாயாப்பிரதிவிம்பும்மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வக்கிய ராயிருக்கின்றதே யடையாளம்

ச-கை, ஆனாலீஸ்வரவுபாதியெப்படியிருக்குஞ் சீவவுபாதி யெப்படியிரு க்குஞ் சீவேசுரர்களெப்படி யிருப்பார்கள் ஈசுவரனையறிகிறதெப்படி யென்னில்

உ-ம் மேகம்போலே யிருக்கும்மாயை மேகத்தின் வில்லைப்போலேயிரு க்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற்பிரதிவிம்பித்த வாகாசம்போலே

யிருப்பான் சிதாபாசன் மேகாசம்போல் ஈசுவரனையனுமானத்தினாலே யறியவேண்டும்.

ச-கை, இந்தப்புத்திவாசனைகளிலே பிரதிவிம்பித்தால் சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதிவிம்பராயிருக்கின்ற ஈஸ்வரனையும் எந்தவடைவிலே பகுத்துக்காண்கிறதென்னில்

உ-ம், வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடப் புத்திரூபமாயுதிக்கிறபோது சிதாபாசத்தை வெட்டவெளியாய்க்காணலாம் ஈஸ்வரத்தைசாவத்தியென் சர்வேஸ்வரன் அந்தரியாமியென்று வேதஞ்சொல்லக்கேட்டறியலாம்

ச-கை, இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசராளானால் இவர்களுக்குத் தாரதம்மியமேதென்னில்

உ-ம், சிலர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் மாயைத்தான் வசம்பண்ணிக்கொண்டவர் ஈஸ்வரனென்றுந் தாரதம்மியங்காணலாம்

ச-கை, ஈஸ்வரனை சாவக்ஞனென்பதும் அந்தரியாமியென்பதும் சர்வேஸ்வரனென்பதும் யெதினாலென்னில்

உ-ம், இவருக்கு உபாதியணமாயையிலே சகலமுமிருக்கிறபடியினாலே சர்வக்ஞனென்பதும் சகலருக்கும் புத்திகளுக்குள்ளிருந்து யாட்டுகிறபடியினாலே அந்தரியாமியென்பதும் இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தையொருத்தராலுந் திருப்பப்படாதது கொண்டு சர்வேஸ்வரனென்பதுமாம்

ச-கை இந்தஈஸ்பரனுக்குச்சர்வக்ஞத்துவமுண்டானால் எல்லாராலுமேன் அனுபவிக்கப்படவில்லையென்னில்.

உ-ம் வாசனைகளெல்லாம் பரோட்சமானபடியினாலே யனுபவிக்கப்படவில்லை.

ச-கை அந்தரியாமிக்கிருத்தனேதுணை முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவருக்குச்சரீரமேது இவர்கற்பித்தநேபிரபஞ்சத்திற்குவழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம் அந்தரியாமிக்கிருத்தனேதுணையென்கிறதற்குவேதம்பிரமாணம்புடைவயிலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறபோலச் சகலத்திலுமிவருபாதானமாயிருக்கிறபடியினாலே சகலமுமிவருக்குசரீரம ஈஸ்வரனபூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிபாவைகளை யபிமானககயிற்றைப்பூட்டி விதிநிட்டேதவழியேயாட்டுகிறானென்கிற கிரமவசனமும் இதுதர்மமென்றறிவேன் இதிலேமிளவுமில்லை இது அதர்மமென்றறிவேன் இதில் திரும்பவுமில்லை யாரோவொருவனிப்படியாட்டுகிறானென்கிற பழவசனத்தையும்பிரமாணம்.

ச-கை சகலமுமிப்படி யீஸ்வரனேயாட்டுகிறதினால் புருடனுடையவுஞ்சாகசத்தேவையில்லையோ வென்னில்.

உ-ம், உச்சாகமும் அவரவர்கள் மத்திரகிடாப் ஈஸ்வர சங்கற்பமே யான படியினலே உச்சாகமும்பண்ணவேண்டும்

ச-கை, அப்படியானல் ஈச்சுரசங்கற்பந் தேவையில்லையேயென்னில்

உ-ம, ஈச்சுரவரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அகங்களென்கிற ஞானம்வர வேண்டிய படியினலே யீச்சுர அனுக்கிரகமும் வேண்டும

ச-கை, ஈச்சுர அனுக்கிரகங்கொண்டுதான் அகங்களென்கிறஞானம் வந்தனுறபிரயோசனமே தென்னில்

உ.ம, இதனுல்முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச கை, அந்தரியாமி சிருடடிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடைவேது யென்னில்

உ-ம், சித்திரப்படத்தைவிரித்தாப்போலத் தம்மிடத்திற்பிரபஞ்சத்தைய வறவர் கர்ம வசத்திலே தோற்றுகிறதே சிருட்டியும் சுருட்டினபடம் போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலே யடக்குகிறதே பிரளயமுமாம்

ச-கை, ஒருஈச்சுரனே சித்திக்குஞ் செகத்துக்கும் காரணமெப்படியாவரென்னில்

உ-ம், சைதன்னியமான படியினலே சித்திகரும் மாயையினுபாதியைப் பற்றிச்செடத்துக்குங் காரணமாவர்

ச-கை, இப்படியானுற் பிரமந் தானேசெகத்காரணமென்று சுரேசுவராசாரியார் சொல்லுவானென்னில்

உ-ம், உயிரையுங்கூடஸ்தரையும் அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினலேயொருமைப்பாமல் கண்டாப்போல ஈச்சுரனையும்பிரமத்தையு மொன்றுகக்கண்டுசொன்ஞர்.

ச-கை அன்னியோன்னிய அத்தியாசமெப்படிகூடுமென்னில்.

உ-ம், ஈச்சுரனுடையசெகத்காரணத்துவம் பிரமனிடத்திலும்பிரமத்தினுடைய சச்சிதானந்த லட்சணம் மாயப்பிரதிவிம்பரிடத்திலும்அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுங்கஞ்சிபூசினபடம்போலொன்றுச்சுது.

ச-கை இந்தவுளவுகீரறிந்தவகையெப்படியென்னில்.

உ-ம், ஆறுலிங்கத்தாலும் வேதாந்தவியாசாரம்பண்ணிப் பிரமமேயசங்கமென்றும்மாயாப்பிரதிவிம்பரேசிருட்டிக்கிறவரென்றுமறிந்தோம்,

ச-கை சிருட்டிபண்ணின அடைவெப்படியென்னில்,

உ-ம், ஆனந்தமயமாயிருந்த ஈச்சுரன்சுழுத்தி சொப்பனமாகிறுப்போல மாயையைவிரியப்பாத்து இரணியகெர்ப்பருனர்.

ச-கை ஒருவேதத்திலேயொன்றிலேயென்றுண்டாச்சுதென்றுகிரமசிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலேயொருமித்தசிருஷ்டிசொல்லுகிறது எது பிரமாணமென்னில்.

உ-ம், இரண்டுவகைசொப்பனமு முண்மையானபடியினாலேயிப்பிரமா ணம்.

ச-கை, இரணியகெர்ப்ப சொரூப மெப்படியிருக்குமென்னில்

உ-ம், சூட்சுமசரீரசமஷ்டியாயப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறாப்போலெங்குமிருப்பதால் இச்சாசத்திகிரியாசத்தி ஞானசத்தியுடையவ னிரணியகெர்ப்பர்

ச-கை, இந்தஇரணியகெர்ப்ப னெப்படி காண்பிக்குமென்னில்

உ-ம், சந்தியிருட்டியிலே காண்பிக்கிறவுலகம்போலவும் கரியாலேயச்சுக்கட்டின சித்திரப்படலம்போலவும் எங்குமொக்கதுயுமுளையாயிருக்கிற பயிர்களைப்போலவும் ஈசுவரசூட்சுமசரீரம் அழுகாகவெங்குமெக்கா லஞ்சனைபண்ணப்பட்டுத்தோற்றும்

ச-கை, இந்தஈசுவரனுடைய சூட்சமசரீரந்தால அவஸ்தையையடைந்துதோற்றுகிறதெப்படியிதற்குப்பிரமாணமெப்படி இவ்வவையவங்களைதுஅந்தஅவயவங்களைப் பூசித்தால்பலமேதென்னில்

உ-ம், பஞ்சீகரணம்பண்ணப்பட்டு வெயிலிலே விளங்குகின்றலோகம்போலவும் தீர்ந்தசித்திரப்படம் போலவும் பழுத்திருக்கிறபயிர்வகைபோலவும் வெட்டவெளியாயத்தோற்றின ஈச்சுரசரீரமுமவிராட்டென்பதுவிசுவரூப அத்தியாசமும்புருஷ சூக்தவேதமுமப்பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வாணுசிரமுடையபோகள்தேவசுராதிகள் சமுயஜாதிகள் மயில்ராமாரி முதலானது வாச்சியுளி முதலானதெல்லாம் ஈச்சுரனுடைய அவயவம உபாசித்தமூர்த்தியதிகாரிக்குதத்தக்கதாய்ப்பலம்வரும்

ச-கை, எல்லாரும்பூசிக்கிற ஈசுவராவய்வானுல் மோட்ச மெல்லாருக்கும் ஏன்வரவில்லை யென்னில்

உ-ம், மாயிகத்தை யுபாசித்தால் மாயிகபலமேயல்லாமல் மோட்சம் வராது

ச-கை, பின்னேதினாலே மோட்சம் வரவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பிரமதத்துவவிசாரத்தினாலே மோட்சம் வருகிறதேயல்லாமல் மற்றொன்றினாலேவராது

ச-கை, பிரமஞானமன்றியிலே பின்னை யொன்றினாலேயுஞ் சஞ்சாரம் போகாதோ வென்னில்

உ-ம், தான்விழித்தா லொழிப்பதன்னுடைய சொப்பனம் போகாதது போலஅத்துவித பிரமஞானத்தினாலே அஞ்ஞான கற்பிதமான சிவேசுரசெகத்தென்கிற சொப்பனமும் போகவேண்டும்

ச-கை, பிரமத்திற்கு அபின்னமாயிருக்கிற சிவேஸ்வரானையுங்கற்பித செகத்தோடே கூட்டலாமோவென்னில்

உ-ம், அவர்களும் மாயாகற்பிதமான படியினாலே செகத்தோடேகூட்டலாம்

ச-கை. இனியிவர்களாலே கற்பிதமேதென்னில்

உ-ம், வீட்சணமுதற் பிரவேசாந்தசிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுவரன் கற்பித்ததும் சாக்கிரமுதல் மோட்சபரியந்தஞ் அவன்கற்பித்ததுமாம்

ச-கை-இப்படிபிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொருளானல்வாதிகளெல்லாருஞ் சிவேசுரவிடையத்திலே வாதம்பண்ணிமா யக்காரணமேதென்னில்

உ-ம். அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாகவிணிலே மாய்கிறார்கள்

ச-கை, நீரொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகளிப்படி கெட்டுப்போகலாமா இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமேயென்னில்

உ-ம், பிராந்தாளுக்குப்பக்குவர்வரா முன்னமேபோதித்தால் இளைப்புமாத்திர மிச்சமல்லாமல் அவாள்புத்தியிலேயே யேராது

ச-கை. எந்தவாதிகள் எதிலேபிராந்தாளாயிருக்கிறார்களென்னில்

உ-ம், லோகாயுதமுதல் சாங்கியமதபரியந்தஞ் சிவப்பிராந்தியிலேயலைந்தபேர்கள் யோகமுதல்விருடார்ச்சனைபரியந்தம் ஈஸ்வரபபிராந்தியிலேயலைந்தபேர்கள்

ச-கை, பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரக்கர்த்தர்களைப் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம். அத்வைதபிரமத்தை யறியாதபடியினலே இவர்கள் பிராந்தளென்பதுதப்பாது இவாகளுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லை

ச-கை சிவவாதிகளோடே ஈஸ்வரவாதிகளையும் பிராந்தாளென்றுசொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம் சொற்பனத்திலே பிட்சையெடுக்கிறவனிலும் இராசாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டுஞ்சரியாய்ப்போமென்கிறாப்போல இருவகைவாதிகளுக் கற்பித்ததிலே தாரதன்மியமானாலும் ஞானவந்தாளைகுறித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தாளேயாம

ச-கை, மோட்சம்வேண்டுமென்கிறவனுக்கு இந்தவாதங்களை விசாரிக்கத்தேவையில்லையோ வென்னில்

உ-ம், பூர்வபட்சமாய் விசாரித்துத்தள்ளி விடுகிறதேயல்லாமல் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமேயாம்

ச-கை சாங்கியம் யோகம்இந்தவிருவகையிலேயுஞ்சொன்ன சிவனும் ஈஸ்வரனுஞ்சுத்தசைதன்னியமானபடியினலேஇந்தஇரண்டையும்வேதாந்தத்திலே கூட்டலாமே இந்தஇரண்டையுந் தள்ளப்படாதேயென்னில்

உ-ம். அதிலேசிவேஸ்வராளுக்கு பேதஞ்சித்தமானபடியிலே நமதுசித்தாந்தத்திற்குககூடாது

ச-கை. உம்முடையபதத்திலே தற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்தபேதமில்லையோ வென்னில்

ச—கை அத்துவிதத்தைப்போதிக்கவேண்டுமென்கிறதற்காகவொருவகுப்பு ப்பகுத்துக் காட்டினதேயன்றி அர்த்தபேதமில்லை இப்படியானால்பட்சணையிலே பதார்த்தங்களைச்சோதிப்பானே னென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானத்தினாலே சிவேஸ்வரானை வேறாகக்கண்டுவந்த பிராந்தானுக்கு அந்தபிராந்தி போகவேண்டுமென்று பதார்த்த சோதனைபண்ணிக் காட்டினதாம

ச—கை பதார்த்தசோதனையிலே யிருவரையுமொருவராய்க்காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகாசத்தையும் விட்டு இதுகளுக்குத் திட்டானமாயிருக்கிற கடாகாசத்தையும் வகாசத்தையு மொன்றென்று காண்கிறாப்போலத்துற்பத தொம்பதங்களுக்கதிட்டானமான கூடத்தரும்பிரமமு மொன்றாகக்காண்கிறதே பதார்த்தசோதனையாம்

ச—கை இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமததிற்குச் சிவனும் யோகமதத்திற்கு ஈசுரனும் இரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தமாககலாமேயென்னில்.

உ—ம் அப்படியானால் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற மோகாயுதன் பரியந்தங்கூட்டலாம்.

ச—கை இந்தப்படிக்குச் சாங்கியயோகங்களிலே வேதாந்த விரோதமேதென்னில்.

உ—ம் ஆத்மா அநேகமென்பதுஞ்செகத்துமெய்யென்பதும் ஈஸ்வரரொருவருண்டென்பது மத்துவிதத்திற்கு விரோதம.

ச—கை அத்துவிதத்திலொத்துவரா விட்டாலென்ன சிவன் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்துகொண்டு மூத்தியில்லையோ வென்னில்.

உ—ம் செகத்தும் ஈச்சுரனும் நித்தியமென்றிருக்கையினாலே மோட்சம் வராது

ச—கை தான் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்தாலும் ஈஸ்வரனும்சிருஷ்டியுநித்தியமென்றது கொண்டிப்படிமோட்சம் வராதென்னில்.

உ—ம் முன்போலே பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூடும் பின்பு இருக்கிற ஈஸ்வரனுக்குஞ் சிருஷ்டிபண்ணவா ஆசையால் மோட்ச மெப்படிவரும்,

ச—கை அசங்கதனாயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அவிவேகத்தினாலே பிரகிருதியோடே சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிற்பாடு இவனெப்படி கூடுவனென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயா வாதத்தினாலே வேதாந்தத்திலேவிழுந்தது.

ச—கை, உம்முடைய அத்துவிதமதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானாவிதமாகா தபோது இவன் முத்தன் இவன்பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படி யென்னில்

உ—ம் இந்தநிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானேநிருவகிக்கும்

ச—கை ஆத்மாவென்றொழிய இரண்டில்லாத விடத்திலே மாயை தான் விகற்பத்தை எப்படிஸ்தாபித்திருக்குமென்னில்

உ—ம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவமாகையினாலே எல்லாவற்றையுந்தாபிக்கும் சுபாவத்திலேபெந்தமுமில்லை முத்தியுமில்லை பெத்தனுமில்லை முத்தனுமில்லையென்றுவேதஞ் சொல்லுகின்றது,

ச—கை ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டால் பின்னையெதிலே கூடுமென்னில்

உ—ம் மாயையாகிற காமதேனுக்கு ஜீவேஸ்வரரென்று இரண்டுகன்றுண்டு அதுகள்வேணபடி தொய்துப்பால்கறக்குந் தத்துவ மொன்றொழியவிரண்டில்லை

ச—கை இப்படிபேதமெல்லாமித்தையென்றறிந்து திரிகாலத்திலும் ஆத்மாவொருவரேயுள்ள பொருளென்றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம்பண்ணக்கண்டோமே அதுகூடுமோவென்னில்

உ—ம் முன்போலே பரமார்த்தமாக விவகாரம்பண்ணார்கள் மித்தையென்றுகண்டுவருவார்கள்

ச—கை அஞ்ஞானிகளெப்படிவிவகரிப்பார்கள் ஞானிகளெப்படிவிவகரிப்பார்களென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானிகள் இகலோகவியாபாரமெல்லாம் உண்மையென்றும் அத்துவிதமில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் ஞானிகள் அத்துவிதமாத்திரமுண்மையென்று மற்றுள்ளதெல்லாமில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் இதில்அவரவர் நிர்ணயப்படிக்குப்பலமும்வரும்

ச—கை அத்துவிதம்பிரத்தியட்சமாமோவென்னில்

உ—ம் நீஞானவடிவாயிருக்கிறாயோ வில்லையோவென்றறி

ச—கை உள்ளபடிதோற்றவில்லையோவென்னில்

உ—ம் ஏகதேசங்காண்கிறது துவிதத்திலுஞ் சரியல்லவோ துவிதஞ்சித்திக்கிறபடிக்கு அத்துவிதமும்சித்தியாதோ

ச—கை துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்னில்,

உ—ம் துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற வறிவாகற்றானே அத்துவிதவஸ்துஞ்சித்திக்கவேண்டும்

ச—கை ஞானம்வந்து மிரண்டுநிற்கின்றதுதானோவென்னில்

உ—ம் அவற்றையழித்து சாட்சிமாத்திரமாய் மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதமாயாமயம் அத்துவிதமேநித்தியம்

ச—கை மறுபடியு மொருவேளையிலே துவிதஞ்சித்திய மாயிற்றோன்றினாலோவென்னில்

பஞ்சதசப்பிரகரணம

உ—ம் மறுபடியும் அத்துவிதத்தைப் பரிகிர்ணயங்கள்பண்ணு

ச—கை எவ்வளவுகாலம நிர்ணயம்பண்ணவேண்டுமென்னில்

உ—ம் இந்ததுக்கத்தை துவிதத்திலே பண்ணும் அத்து விதங்களிலே பண்ணவேண்டாம்

ச-கை பசிதாகமுதலானது மெனக்குமுன்போலவே காண்பிக்கின்றதே தென்னில்

உ—ம், எனக்கென் கின்ற வகங்காரிக்கே யல்லாமல் சாட்சியாகிற நமக்கில்லை

ச—கை அப்பியாசத்தினாலே சித்துவடிவத்தினாலே காண்பிக்கிறதேதென்னில்

உ—ம இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைவிட்டு ஆத்மாவகங்காரங்களைவேறு கண்டிரு

ச—கை அத்தியாசஞ்சேடுதியில் வருகின்றது விவேகம் வரவில்லையேயெ ன்னில்

உ—ம் அத்தியாசம்போல விவேகந் தெரிந்திடப்படுவதினால் அத்பாசம்வராது

ச—கை துவித மித்தையாய்ப் போகிறதுபோலே அத்துவிதமு மித்தையாய்ப்போகதோ வென்னில்

உ—ம் இன்னபடி வரும் இன்னபடி போமென்று நிர்ணயப்படாமல் ாய மாயிருக்கிற நு துவிதமோ சைதன்னியமோ வென்று உன் அனுபோகத்தைப் பார்த்துக்கொள்

ச—கை துவிதம்போலத்துவிதமும் அனித்தியமோ வென்னில்

உ—ம் துவிதமுன்னில்லை யென்கிறதை அத்துவிதத்திலே கண்டதுபோலே அத்துவிதமபிறகு இல்லை என்கிறதை ஒன்றினாலேயுங் காணப்படாத படியினாலே அத்துவிதமே நித்தியம அதே அபரோட்சம்

ச—கை இபபடியறிந்தும சிலபோகள திருப்தியடைந்துகவலை கெட்டுச் சந்தோஷிபாத தேதோ வென்னில்

உ—ம சாஸ்த்திரத்தைத தனக் காக்கிக்கொண்டு விசேடித்து நம்பாமல் மேலெழுந்த வாரியாய்ப்பார்த்துக் கொண்ட படியினால்

ச—கை யாதொருக்கால் இருதயத்திலே யிருக்கிற ஆசையெல்லாம்பற்றவிட்டுப்போச்சுதோ அன்றல்லவோ அவன்முத்தனென்கிறவோரந்தம் அதுஞானியிடத்திற் காணோமே யென்னில்

உ—ம் அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையு மொன்றாகக் கண்டுகொண்டிருக்கிற ஆசையாகாதென்பதே அந்தவேதாந்தம் அகங்காரக்கிரந்தி விட்டபின்பு ஆத்மாவைபேறுண்டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க்கோடியாசைவந்தாலும் ஆனியில்லை

ச—கை அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய ஆசைவரலாமோ வென்னில்

உ—ம் பிராரத்த பலத்தினால்வரும்

ச—கை ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலம் சரியானால் இரண்டுபேருக்கும பேதமேதென்னில்

உ—ம் இவன்வித்துவான் இவன்மூடனென்கிறதை வேதபரிட்சையினாலேகண்டு போகிறதேயல்லாமல் மற்றநடையினாலே காணாதவன்போலே அகங்காரக் கிரந்திவிட்டுப் போனதுகண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமல் பிராரத்தசேஷ்டையினாலே பேதந்தெரியாது.

ச—கை அகங்காரககிரந்தி போகாவிட்டாலும்ஆத்மாவுக்குச்சங்காரமில்லையென்னில்.

உ—ம் அப்படியறிந்தால் நீயேகிருதார்த்தன்,

ச—கை அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமெப்படியென்னில்.

உ—ம் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே யொன்றைத் துவேஷிக்கிறதுமில்லையொன்றை வாஞ்சிக்கிறதுமில்லையென்கிற கீதாவசனப்படியேயிருப்பன்.

ச—கை ஆனாலும்பரிட்சைபண்ணுகிறதே ஞானமோவென்னில்;

உ—ம் கைகால்செத்துப்போனால் கருமத்திலுபேட்சைவரும் இப்படிவியாதியே தத்துவஞானமென்றால் உன்புத்தியல்லவோதெளிவு

ச—கை இப்படிசந்திக்கத் தேவையில்லையோ சடாபாதர்முதலானவர்யோடித்திரிந்தது புராணத்திற்கேட்டோமேயென்னில்

உ—ம் ஸ்திரீகள்வாகனங்களோடே கூடிவிளையாடினாலும் ஞானியானவன் னிசத்தைத்தானென்றெண்ணானென்று சாமவேதம்சொல்லும

ச—கை சடபாதர்காட்டிலேபோனது ஞானநிமித்தமல்லவோவென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத்துறந்ததேயல்லாமல் கல்லுகள்மரங்கள்போல பிரவிர்த்தியற்றுவிக்கருவில்லை

ச—கை இப்படியொவ்வொரு குணங்களைப்பிடித்து இதுவேஞானமென்றுரைத்தால் சொல்லுவானேனென்னில்.

உ—ம் சாத்திரசித்தாந்தவறியாதமூடன் ஒன்றுகிடக்கவொன்று சொல்லுவானன்றி அறிந்தவன்சொல்லான்

ச—கை சாத்திரசித்தாந்தந்தானேதென்னில்

உ—ம் சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வயிராக்கியமென்றும் உபாதியென்றும் ஞானமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும இந்தமூவகைக்கும் ஏதுசொரூபங்காரியம்அவமதிபலம் என்கிறஐந்துவகை,வெவ்வேறாயிருக்கும் இதுகளை இன்னது இன்னபடியென்று பகுத்தறியாத அவிவேகியொன்றுதடுமாறிச்சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிசொல்லான்

ச—கை வயிராக்கியமுதலான மூவகைக்கு அஞ்சவத்தையுமேதென்னில்

உ—ம் வயிராக்கியத்திற் கேது விடையத்திலே தோஷதிருஷ்டி சொரூப் ப்லக்காளம் காரியம் திரும்ப வுசைவறாமலிருக்கிறது அவதிபிரமலோ கபரியந்தந் துருமபாயென்னுதல் பலம்பிரமலோகம் வுபாதிக்கேது அட்டாங்கயோகம் சொரூபம் சித்தநிரோதம் காரியம்விவகாரட்சியம் அவம்கழுத்திபோலே செகத்தைபறைத்தல் பலம்பிரமசமீபம் ஞா னத்திற்கேதுசிரவணமனனமநிருந்தியாசனம் சொரூபம் விடயத்தில் மித்தியா பாவனைகாரியந்திரும்பி யொருக்காலும் அகங்காரமிரந்திவரா மலிருக்கிறது அவதிமூன்தேகம் நானென்கிற உறைப்புப்போல பிர மனென்கிற திடம்பலம் மோட்சம்.

ச—கை இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்னில்

உ—ம் மூன்றுங்கூடிறைற் நிடசௌகரிய முண்டென்கிறதே யல்லாமல் மோட்சத்திற்கு ஞானமாத்திரமே போதுங் கன்மவசத்தினால் சிலரிட த்திலிருக்கும் சிலரிடத்திலிராது கலக்கதத்தேவையில்லை

ச—கை இப்படிகலக்கமணிலைநின்றவனுக்குச்செய்காரியமேதென்னில்.

உ—ம் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயைகற்பித்த செகச் சித்திரத்தை யபேட்சித்து எந்நேரமுஞ்சின்மாதரமே தானாகக்காண்ப னஉண்மையென்று மயாகான்:

இந்தச் சித்திரதீபிகையை அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் செக த்தைச் சித்திரமாகத் தன்னிடத்திற்கண்டு மோட்சத்தை யடைவன்

இச்சித்திரதீபிகை முற்றுப்பெற்றது.

உ

இரண்டாவது

திர்ப்திதீபிகை.

சகலலோகங்களுக்கும் சகலவேதாந்தத்தையும் வெளிபண்ணினவனு ம் யாருக்கும்அறியப்படாத புருடார்த்தத்தைப் பூரிவிட்ட வித்யாரணிய சுவாமிகள் புருஷனவன் ஆத்மாவையிவனென்றறிந்தால் பின்னையாரு க்குப் போகநிமித்தியமாய் எந்தப்போகத்தைவேண்டிச்சரீரதாபப்படுவ தென்கிற பிரகதாரண்ணியவுபநிஷதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கின்றார்

சங்கை இந்தவுபநிடதத்தை சொல்லுகிறதென்னில்

உத்தரம் சித்ரதீபிகையிலே சொன்னபடிசெகத்துவித்தையென்றுமுண் மையான சின்மாத்ரமேநானென்றும் திடப்பட்டவன்முத்தனுடை யதிர்ப்திகதியைச்சொல்லுகின்றது.

ச—கை இந்த வேதத்திலே புருடனென்கிற சொல்லுக்கர்த்த மேதென்னில்

உ—ம சுபாவத்திலே சிர்கைதசிர வேருபொருளில்லா விட்டாலும்விவகாரத்திலே மாயாகற்பித மாகச சிவனென்றும் மீசுர னென்று மிரண்டுபேருண்டு அதிற்பாரவை முதறபிரவே சாந்தமானசிருட்டி முதலானதைச்செயகிறவ னீசுரன் சாக்கிர முதல் மோட் ச பரியந்த மான சங்காரம் கிருவங்க்கிரவன இதிலதிட்டான சைதன்னியத்தோடேகூட்டிசசிவனேயபுரு னென்று சொல்லுகிறது

ச—கை அதிகாரியைசசொல்லுகிற விருட்சத்துக்கு அதிட்டானத்தையுங்கூட்டி அர்த்தமாககலாமோவென்னில்

உ—ம் அதிட்டானத்தைதசிரயாரோபத்திற்குவேறே சொரூபமில்லாதபடியினலும்விவகாரத்திலேயிருவரு மொருவராகத்தோறுறு வகயினலுமுத்தியிலேயாரோமுமதிட்டான மாத்திர மாய்ப்போகிறபடியினலுமஇரண்டையுமகூட்டிச்சொன்னேம

ச—கை இந்தப்புருடன் அதிட்டானப்பிரதானமாயெப்படிபேசுவன்யாரோ பப்பிரதானமாயெப்படி பேசுவனென்னில்

உ—ம் அதிட்டானமாரோபததிலே யடங்கியிருக்குங்காலத்திலே ஒருமைப்பாடாய் நான் சகாரியேன்றே பேசுவான் யாரோபததைதன்னியதிட்டானத்தைத் தானயக்காணும்போது நான் அசங்கசின்மாத்திரனென்றே பேசுவன்

ச—கை நான்அசஙகனென்னும்போது அசங்கவிட த்திலேயகங்காரங்கூடுமோவென்னில்

உ—ம் முக்கியம் அமுக்கியம் முக்கியாமுக்கியம் என்றுமூன்றுண்டு இதில்அதிட்டான வகங்காரங்களைப பகுத்துக்காணுதமுடன் நான்வந்தேன்போனேனென்று சுதாபாசனுகபேசுவன் அதிட்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக்கண்ட ஞானிமேறசொன்ன விரண்டையுஙகழித்து முக்கியா முக்கியத்துடனேகூடிநான் அசங்கன்சின்மாத்திரனென்றுபேசுவன் ஏதனல் முக்திக்குஹானி விருத்தியில்லை.

ச—கை அஞ்ஞானியென்னு மிருவர்களுஞ் சிதாபாசனல்லவோஇவர்களில் ஞானி தனக்குஅன்னியராயிருக்கிற சாட்சியை நானென்னக்கூடுமோவென்னில்

உ—ம் முகஆசாபாசத்திற்குக் கண்ணாடியிலேயிருக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமேசுபாவம இப்படிபோலே சிதாபாசனுயிருக்கிறதுமித்தையானபடியினலும் சாட்சியாக மிஞ்சுகிறதேசுபாவமான படியினலும் தன்னுடைய சுபாவசைதன்னியததை நானெனக்கூடும்

ச—கை இப்படிசிதாபாசன் மித்தையானல் அவன்அனுஷ்டானம்பண்ணுகிற ஞானமுமித்தையாகவேண்டுமது சங்காரத்தைப் போக்கமாட்டாதேயென்னில்

உ—ம் இந்தஞானமித்தையானுலுமிதுபோலே சிதாபாசனுக்கு முன்னி ருந்தசங்காரமும் பொய்ப்பானபடியினுலே அதைப்போக்கஇந்தஞான மேபோதும

ச—கை புருஷசத்தக்கிற்கர்த்தக்கேட்டோம் இனியாத்மாவையிவரோ நா னென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் சந்தேகவிபரீதமறத் தேகமேதானென்றிருந்தாப்போலசாட்சியே தானென்றறிகிறசட்டோ சொல்பிரத்தியட்சத்தையல்லவோசொல்லுகி றது அவாசைகத்திற்குப்பரோட்சமாயிருக்கக் கூடுமோவென்னில்

உ—ம் பத்தாவனுக்குத்தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம்ஆவரணம்வி ட்சேபம்பரோட்சஞானம அபரோட்சஞானம்துக்கநிவர்த்திதடையற் றவானந்தமென்கிற ஏழவத்தையுங்கண்டாப்போல ஆத்துமாவினிடத் திலும் இந்தவழவத்தையுங்கூடும்

ச—கை தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலுமிந்த ஏழவத்தை அனு போகமாகக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் தசமனென்பதுபேனாயும் எண்ணினவுடனே பத்தாவானைக்கா ணுமல்திகைத்துக்கலங்கினதே அஞ்ஞானம் பத்தாவானைக்காணோம் அவனெங்கேயோ வென்கிறபாராமரிசமேயாவரணம் ஆன்றேடே போ னுனென்றழுகிறதே விட்சேபம் ஆப்தனுபதேசத்தினுலே சொற்கா திலோகம்போல பத்தாவானிருக்கிறுனென்றறிகிறதேபரோட்சஞான ம் நீதானேபத்தாவானென்று ஆப்தனெண்ணிகாட்டவறிந்தவரோ அப ரோட்சஞானம் முன்செய்தானென்றழுத வழுகைபோனதே துக்கநி வர்த்திபத்தாவானைச்சாகாமற்கண்டசந்தோஷமே தடையற்றவானந்த ம் இதுபோலநிஷ்டாந்தத்திற்சிதாபாசன் அநாதிசங்காரத்தில்அழுந்தி த்தன்னுடையசுபாவத்தை விசாரியாமலுபேட்சித்திருக்கிறதேவஞ்ஞா னம், அம்மார்க்கத்திலேவிசாரித்து ஆத்மாவுண்டாறைற்ருேற்ருரோ ஆ கையினுல்சரீரத்தையுஞ் சிதாபாசனேயுந்தானாகக்காண்கிறதேவிட்சேப ம்ஆப்தனுபதேசத்தினுல்பிரமமுண்டென்கிற பரோட்சஞானம்வேதா ந்தவிசாரத்திலே பிரம்மநானென்றறிகிறதே யபரோட்சஞானம்நான்க ர்த்தாபோக்தாவல்லவென்று போனதே துக்கநிவர்த்திசெய்யவேண்டி னதெல்லாஞ்செய்ததுமுடிந்தது அடையவேண்டினது யடைந்ததுமு டிந்ததென்கிற சந்தோஷமேதடையற்றவானந்த மிப்படிச்சிதாபாசனு க்குஏழவத்தையமுண்டு

ச—கை இதிலேபந்தப்படுத்துகிற வவத்தையெது மோக்ஷத்தைக்கொடு கிறவவத்தையேதென்னில்

உ—ம் முந்தினமூன்றும்பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தினநான்கும்மோட்ச த்தைக்கொடுக்கும்

ச—கை முந்தினமூன்றுக்குள்ளேயெந்தெந்த வவத்தை யெந்தவனர்த்தை ப்பண்ணுமென்னில்

உ—ம் வாத்மாவைநானறியேனென்கிறயுதாசினமே யஞ்ஞானத்தில்வந்த வனர்த்தம் கூடத்தரிருந்தாற் றோற்றுறேவில்லையென்கிற விபரீதமே யாவரணத்தில் வந்தவனர்த்தமிகலோகபர லோகத்தைக்குறித்துச் செய்காரியமெல்லாம் நம்முடைய தொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமே விட்சேபத்தில் வந்தவனர்த்தம்இப்படி யிந்தமூன்றுமனர்த்தந்தரும்.

ச—கை அஞ்ஞானமுமாவரணம்விட்சேபத்திற்கு முந்தினதானபடியால் ஏழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்றுசொல்லக் கூடாதேயென்னில்

உ—ம் விட்சேபங்காரியமாகிறதற்குமுன்னுங் காரணரூபமாய் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்தது அந்தச்சிதர்பாசனிடமாய் முந்தின இரண்டவத்தையும் வாகனரூபமாயிருந்த தானகயினால் ஏழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கல்லாமல் வாத்மாவுக்கில்லை

ச—கை பூர்வாசாரிகளெல்லாரும அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ்சிதாபாசமென்றுசொல்லாமல் பிரமமென்று சொல்லுவானேனென்னில்.

உ—ம் யாரோபதத்திற்கதிட்டானம் பிரமமானபடியினாலே எல்லாப்பிரமத்திலாரோபனென்று சொன்னார்கள் நாமனுபவத்தினாலே யவத்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னோம்.

ச—கை இநதவழுவத்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யனுபவமெப்படியென்னில்.

உ—ம் நான்சங்காரிநான்பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான்கிருதகிர்த்தியனென்கிற விட்சேபமுதலான அஞ்சவத்தையுஞ் சிதாபாசனபிமானிக்கக் கண்டதுபோலநான் அஞ்ஞானியென்திருஷ்டியிலே பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவத்தையுஞ் சிதாபாசனேயனுபவிக்க அனுபோகங்கண்டோம்.

ச—கை இனி நாலவத்தையு முத்திதருமென்கிறதெப்படியெனில்.

உ—ம் பரோட்சஞானத்தினால்அசத்தாவரணமும்அபரோட்சஞானத்தினால் அபசித்தாவரணமும் மூலஞானத்துடனே நட்டமாய்ப்போனபின்பு பிரமமேநானென்று வெட்டவெளியாயத் தோற்றுகையினாலேயாரோபிக்கப்பட்ட சிவத்துவம் நட்டமாயப்போனவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும்விட்டுப்போய் சகலசங்காரமும் நிவர்த்தியானபடியினால் காம்கித்தியமுத்தனென்கிற கொர்பிரங்கொண்டு தடையற்ற வானந்தம்வரும் இப்படி நாலவததையு மோட்சங்கொடுக்கின்றவடைவு.

ச—கை பிரமம் சுயம்பிரகாசமானால் பரோட்சஞானவிடயமாயெப்படியிருந்ததென்னில்.

உ—ம் பிரமமுண்டென்று பிரகாசிக்கையினால் குற்றமில்லை

ச—கை சுயமபிரகாசமானால் தானாய்விளக்கவேண்டுமல்லாமல் பிரமமுண்டென்று விளக்கவாவதேது ஆகையினால் அந்தப்பரோட்சஞானம பிரமாணமேயல்லவேயென்னில்

உ—ம முந்தினகின்னையாத்திற்கு அழிவுவந்தது கொண்டும் கண்ணாரக்காணாததுகொண்டு தாறுமாறாய்க் கேட்டது கொண்டும ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டும் இந்தநாலுவகைகொண்டு பரோட்சஞானம் அப்பிரமாணமாகவேண்டும் அந்தப்பரோட்சஞானத்திற்கிந்த நாலுவகையுமில்லை

ச—கை இந்தப் பரோட்சஞானத்திற்கு நாலுதூஷணமில்லை யென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பிரமமில்லையென்றொரு பிரமாணக்காரணகபாடியினாலே முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவில்லையென்பது கண்ணாரக காணாததுகொண்டு பரோட்சஞானம அப்பிரமாணமென்றால் சொற்சாக்ஞானமும் அப்பிரமாணமாகவேணும பிரத்தியட்சமாப்போகிறதை பரோட்சமென்பது கொண்டுபிராந்தியென்னக்கூடாது ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாணமென்றாற் கடஞானமுதலாகப் பிராந்தியாகவேணும் இப்படியபரோட்ச ஞானத்திற்கொரு தூஷணமுமில்லை

ச—கை நிரங்கிசவஸ்துவிலே அங்கிசகற்பனை யெப்படியென்னில்

உ—ம், தன்னைப்புத்தியில்லாவிட்டாலும தள்ளப்படுகிற உபாதியைப் பற்றி அங்கிசகற்பனையுண்டு

ச—கை உபாதியைப்பற்றி யெப்படியுண்டென்னில்

உ—ம் பரோட்சஞானத்தினாலே யசத்தென்கிற அங்கிசந்தள்ளப்பட்டது பிரத்தியட்ச ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அங்கிசந்தளளப்பட்டது

ச—கை பிரத்தியட்சஞானத்திற் காணியில்லையோவென்னில்

உ—ம் பத்தாவான்தானென்று கண்டபிற்பாடு முன்கண்டவொன்பதுபே நக்குள்ளே யில்லையென்று கண்டாற்போல ஆதமாவேபிரமமெனறுகண்டபின்பு முன்றொய்வழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்னறுதள்ளுமேயல்லாமல் நான்பிரமமெனகிற பிரததியட்சஞானததைக்கெடுக்கமாட்டாது

ச—கை இப்படி முந்திபரோட்சஞானம் அவாந்திரவாக்கியத்தினாலே வாறென்றும் பின்புமகாவாக்கிய விசாரததினாலே பிரத்தியட்சஞானமவருமென்றும் எங்கேசொல்லியிருக்கிறதென்னில்

உ—ம உத்தாலகர்சுவகேதுவுக்கு முந்திப்பரோட்சஞானஞ்சொல்லியிருக்கிறதுஷன்பதாநதரம பிரத்தியட்ச ஞானஞ்சொனனென்று சாமவேத

த்தினுடைய வருணனன்பிருதுவக்கு மூக்திப்பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப்பின்பு அஞ்சாநதரதகிலேபிரத்தியட்ச ஞானஞ்சொன்னனென்றுரசுலர்வேதத்திலும் தேவேந்திரன் மூந்திரவாக்கியத்தினாலே பிரமத்தைபரோட்சமாயறிந்து அபரோட்சமாகக் கண்டானென்று ருக்கு வேதத்திலுஞ்சொல்லியிருக்கிறது இந்தப்படி யாசாரியசுவாமிகளும வாக்கியவிருத்தியிலே வெளிப்பண்ணியிருக்கின்றது

ச—கை மகாவாக்கிய விசாரத்தினுலபரோட்சஞானம் வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியில் எப்படிவெளிப்பண்ணியிருக்கின்ற தென்னில்,

உ—ம அகங்காரமுங்கூடஸ்தரும் தொமபதத்திற்கர்த்தமென்றும் பரோட்சமாய மாயாவுபாதியிருக்கிற செகத்காரண ஈஸ்வரனும்பிரமமுந்தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் இரண்டுக்கும் விருத்தம்வந்தவிடத்திலே அவனேயிவன் இவனேயவனென்கிற லட்சணையினாலே கூடஸ்தரோபிரமம் பிரமமே கூடஸ்தனென்றறிந்தவுடனே இதுவரைக்குநாம்பிரமமல்லவென்கிற யுக்தியும ஈஸ்வரனைதன்னியம் பரோட்சமெனகிற புத்தியும இன்னவிடமென்று காணுமலேயடிப்போம் ஆகையால் அபரோட்சஞானத்திற்கு மகாவாக்கியமேகாரணம்

ச—கை வாக்கியத்தினாலே பிறந்தவறிவெல்லாம் பரோட்சமேயொழிய பிரத்தியட்சமல்லவேயென்னில்

உ—ம வட்டிக்காசைப்பட்டுமுதலிழந்தா னென்கிறசொற்போலப் பிரமமாக இரண்டொன்றென்னனிசிவனுக்குச்சுதசித்தமாயிருந்தபிரததியட்சமும் பே மெனகிறது பரியாசமாய்க்காணும்நீயேதசமனென்கிற சொல் அவனைபிரததியட்சமாய்க காட்டவில்லையோ

ச—கை அநதக்கரணவுபாதி யிருக்கையினாலே சிவன்பிரத்தியட்சமாகவாம நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம்பிரத்தியட்ச மாகாதேயென்னில்

உ—ம் இருப்புபொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறதுபோகாததுபோல அந்தக்கரணகூட்டரவுசிவவுபாதியாப்போல அதைத்தவிர்கிறதே பிரமவுபாதியாம்

ச—கை நானென்கிறது தள்ளப்பட்டபின்புநான்பிரமமென்கிறஞானம் வரக்கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டு சைதன்னியந் தள்ளப்படாதபடியினாலே நான்பிரமமென்கிற அறிவுவரலாம

ச—கை சாட்சிசுயம்பிரகாசமானல் விருத்திக்குவிடயமாகக்கூடாது கூடுமெனறாலும் பிரமம்விருத்தியில் சிதாபாசனாலுமறியப்பட்டுச் சடமென்று வருப்பதுமேயென்னில்

உ—ம சடத்தைப்பார்க்க விளக்குங் கண்ணும்வேணும் விளக்கைப்பார்க்கக கண்மாத்திரமபோதும் அதுபோல அப்பிரகாசமான பிரம

த்தையறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கவிருக்கிபோதும் சிதாபாசன்தேவையில்லை இருந்தாலும் வெய்யிலிலேவிளக்கு போலுமின்றிப் பிரமத்திலே மாயமாய்ப்போவான் விருத்தியாப்தியுண்டு சிதாபாசனுக்கு பலவியாத்தி யில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகின்றது இந்த அபரோட்சஞானமே யிவனோமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம்

ச—கை ஆசாரியசுவாமிகள் மறுபடியும்பலகாலஞ் சிரவணம் பண்ணச் சொல்லி விதிப்படியினால் இந்தப்பிரத்தியட்ச ஞானந்தானுங்கிடமல்லவோவென்னில்

உ—ம் வேதபேதங் காரியபேதங்கொண்டு காமபேதங்கண்டாப்போல ஞானபேதம்வராதென்கிறதை ஆருஷிக்கத்தினால் சகலவேதத்திலும் ஆத்மவிசாரம் பண்ணவும் வல்லாவேதந்தீலுமொருபடித்தாய் கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம் பண்ணவுமருளியது

ச—கை விபரீதபாவனையேது அதற்குக்காரணமேது அதெதினாலேபோம் அதுபண்ணுகிறவகையேதென்னில்

உ—ம் தகப்பனிடத்தில்புத்திரன் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறாப்போலத் தேகம்நான்பிரபஞ்ச மெய்யென்கிற விபரீதபாவனைவெகுஜென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த செழுமாந்தரவாசையே யிதற்குக்காரணம்நான் பிரம்மதேகாதிப் பிரபஞ்சமித்தையென்கிற தத்துவபாவனையினாலது போம் பிரமத்தைப்பலகாலுஞ் சிந்திக்கக்கேட்கப் போதிக்கவென்கிற பிரமாப்பியாசமே பண்ணுகிறது அவை—வு

ச—கை எந்நேரமும் இதுவேலையாயிருந்தால் நிர்வாகமெப்படி நடக்கும் தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேது எந்தக்காரணமெதினாலே வருமென்னில்

உ—ம் தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவன் காரியமெல்லா மீசுவரனே நிருமித்துக்கொள்ளுவன் ஏகாக்கிரசித்தமே காரணம் இதுவுபாசனையினாலே வரவேண்டும்

ச—கை மந்திரசெபம்போலவு மூர்த்தியானம்போலவும் தத்துவபாவனை பண்ணுதற்கு நியமமுண்டோவென்னில்

உ—ம் மந்திரபலமில்லாததற்குத் திருஷ்டிபல மில்லாதபடியினாலே நியமமுமாம் நியமந்தப்பினால் தோஷமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்கிறாப்போலத் தத்துவபாவனை விபரீதபாவனையைப்போக்கிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லை

ச—கை பிரமாப்பியாசம் பலப்படப்பண்ணச்சொன்னபடியினால் நிர்ப்பந்தமல்லவோ வென்னில்

உ—ம் சஞ்சலமாயிருக்கிற மனதிற்கு நியமம்பூண்ட ஜெபமும் வேறேயொன்றைச் சற்றேநினைத்தாலுங் கெட்டுப்போகிற மூர்த்தியானமும் நிர்ப்பந்தமன்றி கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டு

ம்நிச்சாக சத்தைகளோடே கூடியிருக்கிறபிரமாப்பியாசநிர்ப்பந்தமல்லவிளைநமாம்

ச—கை, மனதுசஞ்சலமென்கிறதிலே பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் தான்போனதேவழியாச் சஞ்சலமேசுபாவமாயிருக்கிற மனதைநிறுத்துகிறது வாய்வைநிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற கிதையுஞ்சமுத்திறத்தைக்குடித்தாலும் நெருப்பைவிழுங்கிலும் மேருவைப்பிடுங்கிலும் மனதைநிறுத்தக் கூடாதென்கிற வாசிட்டமும்பிரமாணம்

ச—கை இப்படிவிட்சேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச்சின்மாத்திரமே ஆத்மாமற்றுள்ளதெல்லாமிதனையென்கிறநித்தியாசனமுங்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் காவியதர்க்கங்கெ'டு வேளாண்மைகளிலே விழுந்தமனதிற்குநிருத்தியாசனமகூடாது மற்றமனத்திற்குக்கூடும்

ச—கை இப்படியானற்போசனாதிகளும்விட்சேபமல்லவோ வென்னில்

உ—ம் சொற்பவிட்சேபமான போசனாதிகளும் அனுசந்தானத்தைக்கொடாதபடியினல் இதுவிட்சேபமல்லதானே பிரதானமாயிழுத்துக்கொண்டு போகிறதர்க்க முதலானதுதத்துவத்தைக கெடுக்கைகையினல் இதுவே கனவிட்சேபமாகையினல்பிதாவித்தைக்கு மிடங்கொடுக்கவொண்ணது

ச—கை இப்படியெல்லாவற்றையும் விட்டால்சீவிக்கப்போகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் ஞானத்தைவிடச்சொன்னற் சீவிக்கப்படாதேயல்லாமல்இதரசாஸ்திரங்களை விடச்சொன்னலெப்படி சீவிக்கிறதென்கிற துராங்காரத்தைவிட்டுவிடு

ச—கை ஞானியாயிருக்கிற ஜனகராஜாராச்சிய பரிபாலனம்பண்ணவில்லையோவென்னில்

உ—ம ஜனகராஜாதிட ஞானத்தாலேபண்ணினர் உனக்குந்திட ஞானமுண்டானல் பிராரத்தவசத்தினலே தர்ககபாட முதலானதுகளைசசெய்தாலுமுத்தமம்

ச—கை இப்படிபிராரத்தவச மென்றுதானே அஞசாரத்தைப்பண்ணலாமோவென்னில்

உ—ம் கர்மத்தையொருவராலு மறிக்கப்படாது

ச—கை ஆனலறிந்தஞானிக்கும்மூடனுக்கும்பேதமேதென்னில்

உ—ம் வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தம்மூர்சரியாலும்அறிந்தவன்திடமாய்ப்போக அறியாதவன்னேங்கியிருக்கிறப்போல ஞானிக்கும்அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்துவஞ்சரியாலும் ஞானியேகர்த்தாவென்றுதிடமாயிருப்பன் அஞ்ஞானிமேயங்கிச்சாவன் இதிலேபேதம்

ச—கை இவனேகமனென்கிற அபரோட்சஞானமறியப்பட்டது ஆருக்குப்போசனநிமித்தமென்ற போகத்தைக்குறித்தென்கிறவாக்கியத்திற்காதமேதென்னில்,

உ—ம், இப்படிச்சாட்சாத்காரமவந்தவனுக்கு விடயமருவியபொசிப்பானுமில்லை

ச—கை பிராரத்தபோகம்புசிக்கைகையில் இந்தஇருவகையுமில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்

உ—ம், இந்திரசாலமென்கிற கெந்தாவநகரத்தைப்பார்க்கிறவனுக்குப்போகத்தையபிசசாமல் சித்திரப்பொட்டப்பே போலகிறபபோலச் செகத்துப்பொய்யாகப் போனபடியினால் விடயமும்பொசிக்கிறவனுமில்லாமல் எண்ணெயற்றவிளக்குப்போலச்சைச்சங்கற்பமெல்லாமவிந்துபோம்

ச—கை பிராரத்தபோகத்தைப்பொசிக்கிறவனான ஞானியேதென்னில்

உ—ம், ஆனியயானது பில்லைநோதிரம்பயிலர்ன் திட்டப்பட்டப்பொசிக்கவுமாட்டான

ச—கை விடயத்திலேயெந்ததோஷமிருக்கின்றதென்னில்

உ—ம், ஆத்தத்தைத்தொழிக்கையினாலும் சிங்காரிக்கையினாலும் பூசிக்கையினாலும் துக்கமேயல்லாமல்சுகமில்லை மனுக்கிரகமாவது பூசைசெய்யாமலே நிமித்தஸ்திரீபிணம் தனிலே எதுநல்லது பசிகசாலமாயிருக்கிறபடியினால் துப்போலஞானியுமிந்தத்தைவேண்டான் இந்தனத்தோஷமும் பிரார்த்திலேபொசிக்கவேண்டாமென்று நினைத்துப் பயப்படுவெறுப்பாகியசந்தோஷமாகப்பொசிப்பான்

ச—கை பொசிக்கிகையிலக்கேலாமேதென்னில்

உ—ம், இன்னமிந்தக்கணம் பிராரத்தமேயில்லையேபோனவென்றிருந்தாலே சமம்.

ச—கை உமமுனைய பிரமஞானமுமிப்படிக்கல்லவோ பொசிக்கவேணுமென்னில்

உ—ம், இந்தச்சமசாரத்தாபமிருக்கிறவையெல்லாம்நிலைமையல்ல

ச—கை இந்தவிரகதிபெற்றுவேலைவந்ததென்னில்

உ—ம், செகத்துப்பிரபஞ்சத்தைவிட்டுத்தத்துவவந்தசங்கதியில் ஞானிகிடைத்துக்கொண்டு திருப்தியுடன் திருப்பமடைந்தான் அஞ்ஞானியென்றவர்போகங்கள் தானும் திருப்தியடையான்

ச—கை அஞ்ஞானிகளுடையபோகமெல்லாம் பொசித்தபிறபாடாகிலும் திருப்திவாராதேயென்னில்

உ—ம், மேன்மேலுமெப்படியிச்சிக்கிறவனானதினால் அஞ்ஞானிக்குமபோகத்திலாசையடங்காமலடங்காமல் வயிராக்கியத்தினாலாசையடங்காது

ச—கை ஞானிபுண்ணியவசத்தினால் கிடைக்கிறபோகம்பொசிக்கிற வழியேயழுந்திப்போகானோவென்னில்

உ—ம், பிடித்துவிட்டராசாவெகுமிராபங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறப்போலஞானியுங்கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்துதிருடுகிறதிருட்டுகிழேதமாகிருப்போல அந்தபோகமுமென்மேலுவ காமசங்கற்பத்தையுண்டாக்காது

ச—கை இப்படிக்கொத்தவிவேகமேமனதிலுறைந்திருந்தாற்பிராரத்தவகமம் மேலெழுந்த வாசையையெப்படியுண்டாக்குமென்னில்

உ—ம், இச்சையநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்தவமூன்றுவிதமானபடியினால்இச்சையும் வரலாம்

ச—கை இதுஆகாதது வென்கிறதிலே யாருக்காறுலு மாசைவருமோவென்னில்

உ—ம், அபத்தியமபண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்குமிராசஸ்திரீயையிஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்து மாசையேன்வந்தது ஆகையினால் இக்கதையிசுவரனாலு மறிக்கப்படாது இதற்குஞானம்வந்தாலுமவனவன் பிரகிருதிபோகாதென்கிற கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—கை நீர்ஏழைகளுக்காகப்பரிகரித்துச்சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டானால்அந்தக்கன்மத்தைமறிககலாமேயென்னில்

உ—ம், அப்படியாமானால் சுவன்ரகுநாதன்தன்மைபுத்திரரிவர்கள்துக்கப்பட்டகணக்கில்லையீஸ்வரனும் பஞ்சகிருத்தியத்திலேயுமுலக்கணக்கில்லையாகையால் யீஸ்வரகற்பினையொருவராலுந்தள்ளப்படாது

ச—கை இச்சாபிராரத்தத்தினுடையபலமறியப்பட்டதுஇனி யனிச்சாபிராரத்தமாவதேது அதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம், நாம்மனதிலே பண்ணவேண்டாமென்றிருக்கிற காரியத்தைபெலவந்தத்தினாலேநம்மைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கிறவனார் நாம்வேண்டுமென்றிருக்கிறதை விலக்கிவைக்கிறவனொன்று கேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன்கர்மந்தானேசெய்விக்கின்றதென்றகிருஷ்ணவாக்கியமேயுத்தரம் அதுவேபிரமாணம்

ச—கை இனிப்பாஇச்சாப்பிராரத்துவமாவதேதென்னில்

உ—ம், தனக்கிச்சையுண்டாயிருந்தாலும் இல்லாதிருந்தாலும்சேர்ந்தபேரைப்பற்றிவருகிறசுகதுக்கம

ச—கை இப்படியானால் எத்தை யிச்சிக்கப்போகிறனென்கிற வேதவாக்கியம்ஆசையைமறுக்கச்சொல்லுவானேனென்னில்

உ—ம், இந்தவேதம்இச்சையைவிலக்கவில்லைவறுத்தவிதைபோலேமுளையற்றுவாதிக்கின்றது

ச—கை வாதிக்கிறதாவதுயெப்படியென்னில்

உ—ம், வறுத்தவிதை முளையவிட்டாலுந் தினிக்குதவுகிறப்போலன்னி யாசையுமகப்பட்டபோகத்தோடே திரும்புமல்லாமல்மேன்மேல்வினைகொண்டுகர்மசங்கற்பங்களைப்பண்ணாது அதுவேவகை

ச—கை இவனுக்கிப்படிவிடையத்திலே கரிசனமெதினாலே வரவில்லை

ட—ம் விடையஞ்சத்தியமென்கிறபிராந்தியில்லாதபடியினால் அதிற்கரிசனம்வரவில்லை

௯—கை விடையபிராந்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநாளுத்தரோத்தரமாக வேண்டுமென்றும் ஓருக்காலும் குறைபடாமலிருக்க வேண்டுமென்றும் இடை இடையே விக்கினங்களவராதிருக்க வேண்டுமென்று வருகிறவாஞ்சையேபிராந்தி

௪—கை இதெதினாலே போமென்னில்

உ—ம் வருந்தியழைத்தாலும் வாராதுவாரா பொருந்துவனபோவென்றாற் போகாவென்கிற போதமேயந்த பிராந்தியைத்தள்ளும்

௪—கை ஞானிக்குமஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற விடயம்ஒருத்தருக்குப் பிராந்தியைக்கொடுப்பானேன் ஒருத்தருக்குப் போதத்தைக்கொடுப்பானேனென்னில்

உ—ம் தனக்குப்பிராந்தியில்லாதனத விடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கும் இதுமாயமல்லவோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச்சங்கற்பத்தையுமுண்டாக்கமாட்டாது அதுதுக்கத்தை யெப்படிகொடுக்கும்

௪—கை இந்தச்செகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில்ஆசத்தியெப்படிபோமென்னில்

உ—ம் சொற்பன மிந்திரசாலம் போலின்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற்றோற்றி அழிந்துபோகையினால்மாயாமயமென்றுபார்க்க அப்போதுசொற்பனமுஞ்சாக்கிரமுஞ்சயமாம் அந்தநிலையுணர்த்தால் இதில்ஆசத்திபோம்

௪—கை இந்ததத்துவஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதினால் பிராரத்தகன்மத்திற் காக்கிரகமெதினாலென்னில்

உ—ம் ஞானத்திற்காக்கிரகஞ் செகந்துமித்தியாபாவனையில் பிராரத்தத்திற்காக்கிரகஞ் சீவனுக்குசுகதுக்கத்தில்

௪—கை பிராரத்தகன்மம் ஞானத்தைக்கொடாதோவென்னில்

உ—ம் செகத்துச்சத்தியமாகத்தோற்றினாலொழிய பிராரத்தகன்மப்போக்கூடாதென்றால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதிசெகத்துமித்தைதையென்றறிகிறவிவேகத்தைக்கொடாமற் சொற்பனமிந்திரசாலம்போலே போக தரிசனங்கொடுக்கிறபடியினால் பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கொடாது

—கை ஞானந்தான் பிராரத்தைக் கொடாதோவென்னில்

—ம் ஞானம்வந்தவுடனே செகத்துத்துடைபட்டுப்போனாற் பிராரத்தைக்கெடுக்கும் அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோதமில்லை யாதொருஅவ

த்தையில்எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப்போம அப்போதுசுவனெந்த விந்திரியத்தினால் எந்தவிஷயத்தைப்போசிக்கப் போகிறுனென்கிற வேதஞானம்வந்தவுடனே சகலமுந்துடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லுகின்றது

ச—கை ஞானிக்குப்பிராரத்தபோகமெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் இந்தவேதந்த சுழுத்தியையும் விதேககைவல்லிய முத்தியையுஞ் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச்சொல்லவில்லையென்றுவியாசசூத்திரத்திலே சொல்லும்

ச—கை நீர்சொன்னபடியே யார்த்தயம் மற்றைப்படி கூடாதென்னில்

உ—ம் யாகஞியவற்கர்முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் தொய்தத்திருட்டியிருந்தபடியினலே ஞானமில்லையாகவேணும்

ச—கை அவர்களுக்குத்தொய்த திருட்டியில்லையோவென்னில்

உ—ம் அப்போது அவர்கள் சீடனைக்குறித்துஞானஞ்சொல்லாமலிருக்கவேணும்அப்படியல்லாமலுபதேசம்பண்ணின கிரந்தங்களுமிருக்கின்றது

ச—கை அவர்களுக்குப்பிரபஞ்சந்தோற்றாத நிருவிகற்பசமாதியில் ஞானமுண்டோவென்னில்

உ—ம அந்தப்பாவத்துக்குச் சுழுத்தியஞானமாகவேணும்

ச—கை சுழுத்தியில் நான்பிரமனென்கிறஞான மில்லையேயென்னில்

உ—ம் ஆனையினல் நான்பிரமனென்கிறசீவன் முத்தியேஞானம் செகத்தைமறக்கிறதல்ல

ச—கை இவ்விரண்டுங்கூடியோ ஞானமென்கிறதென்னில்

உ—ம் தொய்தந்தோற்றுதகே ஞானமென்கிற வுன்னுடைய பட்சங்கடங்களுக்குமுண்டு கொசுத்துகூப்பிடுகிறதுள்ளாய்க் கேளாதாகையினலே நிருவிகற்பசமாதியுங் கட ஞானதத்துகிடல்ல

ச—கை ஆனையினலே ஆத்மவிசாரஞானமல்லாமல் தொய்தமறக்கிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கின்றதென்னில்

உ—ம் இந்தச்சித்தாந்தந் தெரிந்தபேரே கிருதகிருத்தியன்

ச—கை பொல்லாதமனதை நிறுத்தவேண்டாமோவென்னில்

உ—ம் தான் நாட்டமானவிடயத்தை மாயமயமென்றே மறிக்கவேண்டும்

ச—கை எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறுனென்கிற சொல்லுக்கர்த்தமெத்தரித்து ஆருக்குப்போக நிமித்தமென்கிறசொல்லதைச்சொல்லுகின்றதென்னில்

உ—ம் போசிக்கின்றவனே யில்லையென்றுசொல்லுகின்றது

ச—கை போசிக்கிறவனெப்படியில்லையென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினலே சுகதுக்கபோக விவகாரமவனுக்கில்லை சிதாபாசனுமாரோபமானபடியினல் அவனுஞ் சுகதுக்கமபோசிக்கிறவனல்ல யாகையினலதிட்டானத்தை விட்டு ஆரோப

பிராதபடியினால் இருவரையுமொருவராய்க்கண்டு இவரோபோகிக்கிற வரென்று லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் விவேகம்பண்ணினால் போகிக்கிறவனில்லை

ச—ங்கை இப்படியானாலாத்மா தான்போகிக்கிறவராச்சுதே யென்னில்

உ—ம் ஆத்மாவானதென்று விசாரிக்குமிடத்தில் சகலவேதங்களும் இந்த லௌகிகயாத்ராவைத்தொடாமலானந்தமயமாயுண்டாகக்குறித்து போட்டுக் கூடஸ்தனையல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறது

ச—ங்கை சிதாபாசனில்லாதவனானால் அஞ்ஞானத்திசையிற்றானெப்படிப் போகிக்கிறவனாவானென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தருடைய சத்தைகளைத் தன்னிடத்தில் இறக்கிக்கொண்டு தமக்குப் போகமுண்டாயென்று கலங்கி விஷயங்களைக்காங்க்ஷித்தான்

ச—ங்கை இப்படியானால் இவ்விடத்தில் பண்ணவேண்டிய அநுசந்தானம் எப்படியென்னில்

உ—ம் லவுகீகத்திலே போகிக்கிறவர் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப் பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறதுபோல விவேகிகளுங்கூடஸ்தருக்கன்னியமெல்லாம் அப்பிரியமென்று தள்ளிக்கூடஸ்தனையே பிரியவஸ்துவாய்க் காணவேண்டும்

ச—ங்கை பிரியமாகக்காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பாமரனாகவிருக்கிறவன் புட்பசந்தன வனிதாதிவிஷயத்தில் பண்ணுகிற விச்சையையும் வரும்பண்ணவேண்டுமென்கிறவன் காரியங்களில் பண்ணுகிற விசாரத்தையும் யோகியானவன் மனதுநிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையும் கூடஸ்தரிடத்தில் பண்ணவேண்டும்

ச—ங்கை இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலமேதென்னில்

உ—ம் போகப்பிக்ஷைபுண்ணியலோகம் அணிமாதிசித்தி இவைகள் இந்நாலும்பெருக்கும் வருகிறதுபோலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராயேகமயமாய்ச் சதாசிவமாய்க் கண்டவனுக்குச் சொற்பனம்போலப் புண்ணியபாவகர்மத் தொடக்கற்றுமுக்தனுவான

ச—ங்கை இப்படிக்கண்டவனுக்குப் போகிறவனென்று வகுப்புற்றதென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கும்

ச—ங்கை இவன்சாட்சியை விட்டபடியினால் இவனைப்பற்றிப் போகங்கள் சாட்சியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்டதோவென்னில்

உ—ம் சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலேகண்டது ஓரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் உட்பட்டவனானபடியினால் தானில்லாமற்போகிறவனாகக்கண்டு விசங்கசாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாதது

ச—கை சிதாபாசனுடைய அநுபவத்தையனுபவந்தெரிந்தது இனித்தடை-யற்றவானந்தத்தைவகையுடனேசொல்லுமென்னில்

உ—ம், இகலோக பரலோகத்தைக்குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கன்மமெல்லாம்பண்ணிமுடிந்தபடியினால்மோட்சமும்பிரமாணமென்றறியப்பட்டபடியினால்மனதில் ஒருகுறையுமில்லையென்றதுகொண்டுதடையற்ற வானந்தமுண்டு

ச—கை காண்டத்திரயத்திற்சொன்ன அனுஷ்டானத்திலொன்றும்பண்ணாமலெல்லாம்பண்ணிமுடிந்ததென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம், எல்லாந்தீர்ந்து முடியாத வகுப்பற்றதென்கிறதை ஞானியினுடைய அனுசந்தானத்தினாலறியலாம்

ச—கை பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றுப் போன அனுசந்தானத்தையெனக்குச்சொல்லுமென்னில்

உ—ம் நான் துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப்புத்திரமித்திரகளத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோகசங்காரத்தில் ஆசையவேண்டும் பரமானந்தபூரணமாயிருக்கிற நமக்கு அந்தமாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லைபரலோகத்தையடையவேண்டினவனுக்கு அதற்கேற்றகர்மானுஷ்டானம்பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமும்மாயாமயமாய்த் தோற்றுமறவாய்க்காண்கிறநமக்கொருகருமமுந்தேவை இல்லை பிரகுலோகத்தையுடையவேண்டினவனுக்குவேதசாஸ்திரங்களை கற்கவேண்டும் கிரதிகாரியாயிருக்கிறநமக்குஒருசாஸ்திரமுநாங்கற்கத்தேவையில்லைதத்துவத்தையறியவேண்டினவனுக்குவேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் சந்தேகமற்றபிரமமாயிருக்கிற நமக்குமனனந்தேவையில்லைவிபரீதபாவனையுள்ளவனுக்குநிதித்தியாசனம்பண்ணவேண்டும் தேகம் நானென்றிருக்காலுமெண்ணேனும் விட்சேபமுள்ளவன்சமாதியிருக்கட்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிறநமக்கு அதுவுந்தேவையில்லைவிட்சேபமுஞ்சாந்தியும் அந்தக்கரணத்திற்காகையினால்பண்ணவேண்டியதுந்தீர்ந்தது.

ச—கை விவகாரமிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீதபாவனையெப்படியில்லை நித்திரைபிக்ஷைமுழுக்குச்சவம்நிந்தனைண்ணும் நீர்பண்ணக்கண்டோம் உமக்கெப்படி ஒருகருமமுமில்லையென்னில்

உ—ம் விவகாரம்குலாலச்சக்கரம்போலே வாசனையில்நடக்கிறதேயல்லாமல் விபரீதபாவனையில்லைபிரத்தியானமப்பென்றது கண்டுதன்னுமணிச் செடிவேகாததுபோல நீநம்மானுக்கர்த்தாவென்றெண்ணினதுகொண்டு நாமசித்தினாமூதலனதைப் பண்ணினவனேவோம்.

ச—கை இப்படிவாசனையினால் வருகிறவியாபாரம்உமக்குப் போகவேண்டாமோவென்னில்

உ—ம் பிராரத்வகன்மந் தொலைந்தாலொழிய விவகாரம்போகாது

ச-கை ஆனால்உம்முடைய விவகாரத்திற்குவிதியேதென்னில்

உ—ம் லவுகீகமாகிலும்வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்துவமுள்ளபடி நடக்கிறதேவிதி

ச—கை இப்படியானால்உம்மிடத்தில் சகலருக்கும் அப்பிரமாணபுத்திவரும் உம்மைப்பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞானம்உமக்கு மாத்திரம் பிரயோசனம் பிறர்க்கு ஈடேற்றமாட்டாதென்னில்

உ—ம் ஆனால்நாம் கிருதகிருத்தியனானாலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாக தேவார்ச்சனை சசுருஷைமுதலானதைச் சரீரம்பண்ணும் பிரணவசெபமுதலான வேதாந்தபாடத்தை வாக்குப்பண்ணும் அர்த்தத்தியானம் பிரமத்தியானத்தைமனது பண்ணும் இதுதானோநாம் பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படிநாமிருந்தால் சகலருக்கும் நமக்குஞ்சண்டையற்றுப்போச்சுது நம்முடையஞானமும் பலருக்குமுபகாரமாச்சுது

ச—கை கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினால் ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினாலென்னில்

உ—ம் ஞானியாற்பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில் கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாக்ஷிமாத்திரத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத் திரிவிதகரணத்தினால் கருமகர்மத்தை முடிக்கப்போகாக்குறைவியேது ஞானத்திற்கு நாமசங்கமென்கிறதில் நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாக்ஷிமாத்திரத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்கும் கருமத்தைவிலக்கத்தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்துகொண்டு கருமிகளாவியேது

ச—கை இப்படியெல்லாமறியாமல் ஆத்மாவைத் திரிவிதகரணத்தோடேகூடக்கர்த்தாவென்கிற கர்த்தாக்களும் ஞானமடைந்தவனை திரிவிதகரணத்தில்வைத்துக்கருமவர் வேண்டுமென்கிற ஞானிகளும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைக்கு நிற்கிறார்களோவென்னில்

உ—ம் அவர்களுக்கு ஞானத்திலே செவிடர் கதைகேட்டாப்போலச் சண்டைக்கு நிற்கிறார்கள்

ச—கை ஞானம்வந்தவனுக்குப் பிறகாக்கருமங்கள் செய்கிறதுமாம் பிரவிர்த்தி உசிதமல்லவே நிவிர்த்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலிருக்கவேண்டுமேயென்னில்

உ—ம் ஞானிக்குப் பிரவிர்த்தியினால் பிரயோசனமில்லாதிருந்தால் நிவிர்த்தியினாலும் பிரயோசனமில்லை

ச—கை நிவிர்த்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்னில்

உ—ம் அறிந்தபின்புசாதனமேதுக்கு

ச—கை தோற்றுகிறசெகத்தினுல் இன்னமஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலும் சாதனத்தையனுஷ்டித்தால்தாழ் ில்லேயேயென்னில்

உ—ம் உயிரோடிருக்கிறவெலிசெதநுப்போயிருக்கிற பூனேயைத்தொடாதென்றால் செத்துப்போனஎலியுயிரோடிருக்கிற பூனேயைத்தொடருமென்றுற்போலவும் பாசுபதாஸ்திரத்தினுல் கொல்லப்படாதவனே நாணற்கழியினுலே கொல்லப்படு மென்கிறுப்போலவும் அறுதியில் அஞ்ஞானதற்காரியங்களெல்லாங்கூடிக் கொல்லப்படாதபோதத்தைத திருஞானததினுற் கொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பிப் பர்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடையபுத்தித்தாழ்வேயொழிய வேறென்றுமில்லே

ச—கை அஞ்ஞானதற்காரியந் துடைப்பட்டுபோனுலும் செகந்தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்னில்

உ—ம் தோற்றினுலென்ன இத்தனேயுநாமல்லவோகொன்றே யென்றுப்டுகளம்பாக்கிறராஜாவுக்கு அதனுல்திருப்தியேயொழியபயமில்லேஇப்படிக்கொத்தபோத சூரனுக்குததேகாதிகளிடமாய்வருகிற பிரவத்தியினுல்தான் நிவிர்த்தியினுல்தான் பிரயோசனமேது

ச—கை பிரவிர்த்தியாகாது நிவிர்த்திதாழ்வில்லே யென்கிறதாருக்கு என்னில்

உ—ம் சொற்கமோட்சங்குறித்து எத்தனம்பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கு அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானியோடு கூடியிருக்கிறபோது ஞானிக்குச் செய்காரியமெப்படியென்னில்

உ—ம் குழந்தைகளடித்தாலும் வைதாலுந் தகப்பன் மனதில்கோணுமல்திரும்பச்சிறுட்டுகிறுப்போல் அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஷித்தாலுந் திரும்பத்தானப்படிச்செய்யாமல்அவர்களுக்குச்சம்மதமாகத் தானே திரிவிதகரணத்தினுலுங் கருமத்தைப்பண்ணிக்கொண்டுஅவர்களுக்குஞானம்வுற்றிவைக்கிறதேசெய்காரியம்

ச—கை ஞானிக்குஞானப்பியாசம் பண்ணுகிறபேருடன் கூடியிருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் ஞானங்களேப்போதித்துக் கருமாதிகளேத் தூஷித்துக்கருமாதித்தானுகந்துகாட்டவேண்டும்

ச—ணா ஞானிதனித்திருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் தன்னுடையதிருப்தியானந்தத்தைக் கண்டுமகிழ்ந்து பிரமமேநாமென்றறியவென்னபாக்கியம்பண்ணினேமோநமது அஞ்ஞானமெந்தவழிபோயிற்றேநாமபண்ணின அதிஷ்டமின்றேடேநமக்கு ஒருசம்சாரமுமில்லாமற் போச்சுதேநமகுப்பிரமானந்தம் வெட்டவெளியாகத்தோற்றக் கிடைத்ததே உலகத்தையெல்லாம் பிடித்தகர்த்தவ்வியங்களிலே நமகொன்றுந்தேவையற்றுப் போனபாக்கியமேதோஎல்லாருமடையவேண்டுமென்கிறபிரமம்நாமானேமே நமக்கித்தனே பாக்கியத்

தையுங்கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புகழுவோமோ இந்தசாஸ்திரத்தைப்புகழுவோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை அநுபோகத்திற்கு வரப்பயிற்றுவித்த சற்குருவைப்புகழுவோமோ என்னபுண்ணியமிப்படிப்பலித்துதோ நம்முடையபுண்ணியத்துக்கும் நம்முடைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய வ.னத்துக்கும் ஒன்றுமொப்பாரியாகக் காணோமென்று கண்டுகளித்து சுபாவஞானமே சுகமென்றுகண்டு ஆனந்தமனுபவிக்கிறதே செய்காரியம்

இந்தத் திருப்திதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன்பிரம்மானந்தத்திலழுந்தி நித்தியதிருப்தனாயிருப்பன்

இரண்டாவது-திருப்திதீபிகை-முற்றிற்று

உ

மூன்றாவது

கூடஸ்ததீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள்வேதாந்த அர்த்தம் விரிவில்விசாரிக்க மாட்டாதபேருக்குங் கூடத்ததீபிகையால் தொம்பதார்த்தவிவேகம் அருளிச்செய்கிறார்

ச—கை தொம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லட்சியார்த்தமார் இவ்விருவகையும் பொருந்துதற்குத் திட்டாந்தமேதென்னில்

உ—ம் தொம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தஞ் சிதாபாசன் லட்சியார்த்தங் கூடஸ்தர் இதற்குத்திட்டாந்தம் எப்படியென்றால் கண்ணாடியிற்பிரதிபிம்பவெய்யிலுஞ் சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாயொரு சுவரைவிளக்குவைக்கிறாப்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாயொருதேகத்தையறிகிறார்

ச—கை இவர்களிருவரும் எதினாலேயொருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழியெப்படியெனில்

உ—ம் அவிவேகத்தினால் ஒருவராய்த்தோற்றுகிறதெவ்வொரு அவஸ்தையில்ஏகதேசத்தில்தோன்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியபிரகாசனாயிருக்கிற கூடஸ்தனையும் ஏகதேசத்தில் உபாதியினாலலைகிற வெய்யிலையும் அகண்டவெயிலையும்போலக் குறிப்பினாலறி

ச—கை சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயஞானம் வரும்போது கூடஸ்தனை யும் சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும் வழியெப்படியெனில்

உ—ம கடஞானம் வருகிறது சிதாபாசனுயிருக்கிறதனக்குகடோவிருத்தி ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற தனக்கு இதுகடமென்றறிந்தவு டனே யணைந்தவன் சிதாபாசன் அதைக்கண்டவர் கூடஸ்தர்

ச—கை கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னும் நடந்திகூடஸ்தரிருக் கிறதற்கு அடையாளமேதெனில்

உ—ம் கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னறியப்படாததாகவும் பின்பு அறிய ப்படாதாகவுங் காண்கிறதன்னுடைய அனுபவமே அடையாளம்

ச—கை கடமொருக்கா லறியப்பட்டதாகவும் ஒருக்காலறியப்படாததாக வுஞ் சாட்சியினிடத்தி லிவ்விருவகையுந் தோற்றுவானேனெனில்

உ—ம் எக்காலத்திலுமெங்குமிருக்கிற சுபாவமைதன்னியதில் கற்பிக்க ப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்தோடேகூடியிருந்தபோது அறியப்படாத தாகவும் ஞானத்தோடே கூடினபின்பு அறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றி யது

ச—கை ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவதேதெனில்

உ—ம் லோகாந்தகுந்தம்போல சிதாபாசந்த விருத்தியேஞானம் தோற்ற மற்ற பொருளேயஞ்ஞானம்

ச—கை விருத்திக்குமுன் சிதாபாசனில்லாதபடியினால் அறியப்படாதக டஞ் சாட்சிதானேயறியவேண்டும் விருத்திக்குப்பின் கடமென்றறிய ப்பட்டது சிதாபாசனலறியலாம் சாட்சியினலெலன்கிறதுவேண்டாமே யென்னனில்

உ—ம் கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன்விருத்தியில்நட்டமாய்ப்போ னபடியினால் இப்பாலவ்விடத்தில் கூடஸ்தனைத்தவிர வேறுசைதன் னியமில்லாதபடியினால் முன்னறியப்படாததை யறிந்திருந்த கூடஸ் தர்தானே இப்பாலறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்கு ச சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையால் இரண்டுகாலத்திலுங் கடத்தை யறிகிறவர் கூடஸ்தர்தானே

ச—கை கடஞானம்வந்தவுடன் சிதாபாசம நட்டமாய்ப்போனாலும் அவ னேடுகூடப் போகாமலிருக்கிற விருத்தியினால் கடமறியப்பட்டதென் கிறது தோற்றுதாம் சாட்சியினலெலன்கிறது தேவையில்லையேயென் னில்

உ—ம் சிதாபாசனில்லாத விருத்தியும் பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெ ள்ளையண்போலச்சடமானபடியினாலறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்கமா ட்டாது சாட்சிதானே தோற்றுவிக்கிறார்

ச—கை சாட்சியினிடத்தில் கற்பித்தகடகம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடினாலும்விருத்தியோடு கூடினாலுமறியப்பட்டதென்னக்கூடாமற்போனாலறியப்பட்டதென்கிறபோது இருவ்வாதெனில்

உ—ம் சிதாபாசனே பிரதிபலித்ததைப் பற்றியே கடமறியப்பட்டதாயிற்று

ச—கை சைதன்னியத்துக்குத் தானேயறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன்சாட்சி சைதன்னியத்தோடே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாகவொண்ணாதோவென்னில்

உ—ம் விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலித்தச சிதாபாச சைதன்னியமே பிரயோசனமாகவேண்டுமேயல்லாமல் முன்னிருந்த கூடஸ்தனைபலமென்னக்கூடாது

ச—கை இப்படியானால் சாட்சிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசன் சிதாபாசன்விருத்திகடம் இம்மூன்றையுங்காணகிறவர்சாட்சி

ச—கை இப்படியானால் எல்லாச்சாத்திர கர்த்தாக்களும் விஷய ஞானத்தில் இரண்டுசைதன்னியத்தையும் வன்யகுத்தறியவில்லையென்னில்,

உ—ம் கூடஸ்தனென்றுஞ்சொல்லாமல் அநுவியவசாயஞானமென்றுபேரிட்டுப்பகுத்தறிவார்கள்

ச—கை அநுவியவசாயஞானமென்பதற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் முந்தியறிந்தவறிவுதானே பிந்தியறியுமென்கிறது அர்த்தம்

ச—கை தேசத்திற்குப்புறம்பே ஆகாசனையும் பிரமத்தையும் பிரித்தறிந்தாப்போல் தேகத்திற்குள்ளாகவும் இவர்களிருவரையும் பகுத்தறிகிற வழியேதென்னில்

உ—ம் வெளியிலேயென்கிறவிருத்தியையும் கடாதிகளாகிற விடயங்களையும் அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையும் அறிகிறவரேசாட்சியென்றறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளே அகமென்கிறவிருத்தியையும் காமக்குரோதாதி விஷயங்களையும அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையுமறிகிறவர்சாட்சி

ச—கை உள்ளேசிதாபாசதோற்றரனெப்படி சாட்சித்தோற்றரவெப்படியென்னில்

உ—ம் காய்ச்சினவிரும்பிலே பிரகாசிக்கிற அக்கினி அந்தவிரும்பைமாத்திரந்தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் வேறொன்றையுந்தோற்றுவியாததுபோலகாமக்குரோதாதியாகிய அகம் விருத்திகளிலிருக்கிற சிதாபாசனும் அந்தமாத்திரந்தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத்தோற்றுவிக்கமாட்டான் சாக்ஷியோ சர்வத்தையும் விருத்திகளையும் விருத்திகளு

மையஇடைநடுவிலுஞ்சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளிலும் இதுகளெல்லா வற்றிலுந் தோற்றுவிக்கிறநிருவிகார சைதன்னியமேகூடஸ்தர்

ச—கை வெளியில்விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங் காண்கிறவழியாகக் கூடத்தைக்காண்பித்தா உள்ளில் விருதிகளிலும் அந்தவழியாகத்தானே காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக்காண்பித்த தேதெனில்

உ—ம் உள்விஷயமான விருத்தியான துகடம்போல் ஞானமஞ்ஞான மிரண்டோடுங்கூடாதது கொண்டந்தவழி தேவையில்லை

ச—கை விருத்தியில் அஞ்ஞானவிருத்தி ஞானவிருத்தியிரண்டுமே யில்லையென்னில்

உ—ம் உள்ளவிஷயமானவிருத்தியான துகடம்போல்தனக்கன்னியமாகாதபடியினாலொருக்காலஞ்ஞானவியாப்திவந்ததென்னக்கூடாது அன்னியபதார்த்தத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிற படியினால் இந்தவிருத்தியில் அஞ்ஞானவியாப்திவரக்கணக்கில்லை

ச—கை இப்படியுள்ளிலும் புறம்பிலும்நானென்றுதோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் சைதன்னியமிறண்டினிற்குள்ளே கற்பிதமாகவிருக்கிறவன்செனனமரணசங்காரியென்றும் கூடஸ்தராய்ச்சுபாவமாயிருக்கிறதனக்கு ஒருக்காலுஞ் சங்சாரமில்லையென்றுபிரயோசனம்

ச—கை புத்தியில்விளைபட்ட கூடஸ்தர் சங்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமே யென்னில்

உ—ம் அசங்கைசைதன்னியத்திற்கு ஒருவுபாதியில்விளைபட்டதுகொண்டு சங்சாரம்வருமேயானால் குடங்களகுதிர்களால் விளைபட்டதற்குச்சங்சாரம்வரக்காணோமே

ச—கை கடம்போல அந்தக்கரணமலினமல்லவே செகத்திரவியத்தில் விளைபட்டற் சங்காரம்வருமே யென்னில்

உ—ம் வெண்கலமரக்காலாலளந்ததுகொண்டு ஒட்டிரட்டி ஒன்றுமூன்றுயக் காணுகதுபோலச் சொச்சத் திரவியத்தினால் அதிசயமில்லை

ச—கை பிறமரக்காலும் வெண்கலமரக்காலு மளவுசரியானாலும் வெண்கலத்தில் பிரமதிவிம்புங் கண்டதுபோல கடதைக்காட்டினும் புத்தியில்பிரதிவிம்ப மதிசயமல்லவோ வெனில்

உ—ம் இப்படியானால் அந்தப்பிரதிவிம்பந்தானே சிதாபாசன் அவனுக்கேசங்சாரம் ஆத்மாக்குச் சங்சாரமேயில்லை

ச—கை உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்குச் சொரூபமில்லாத படியினால் அந்தக்காரணத்துக்குச் சங்காரமாகட்டும் ஆபாசனுக்குச் சங்காரம்வேண்டாமேயென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் சரீரத்தைதவிர அந்தக்கரணம் புறம்பாககாணாத படியினால் சரீரத்துக்கே சஞ்சாரமாகவேண்டுமே

ச—கை சரீரமரித்தாலும் புத்தியிருக்குமென்கிற சாஸ்திரத்தினால்சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்டுமேயென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் புத்தியைவிட்டுச்சிதாபாசன் வேறேயுண்டென்று பிரவேசஉபநிஷத்தில் சொன்னபடியினால் சிதாபாசனுக்கே சஞ்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லை

ச—கை பிரவேச உபநிஷத்தில் புத்தியோடே கூடினவனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயென்னில்

உ—ம் சடந்தேகமென்கிற வாக்கியம் நானில்லாவிட்டால் சரீரங்களும் இந்திரியங்களும் சீவிக்கமாட்டாதென்றும் அந்தப்பிரவேசித்தானென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்கு அன்னியனாயிருக்கிறவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகின்றது

ச—கை அந்தக்கரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக்கெப்படி பிரவேசங் கூடுமென்னில்

உ—ம் இவனுக்குப் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யெப்படிகூடுமோ அப்படியேகூடும்

ச—கை அசங்கனுக்கு சிருஷ்டியில்லையே மாயாசற்பிதனுக்கல்லவோ சிருஷ்டியுள்ளதென்னில்

உ—ம் பிரவேசந்தானும்வித்தையாகற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லை

ச—கை சிருஷ்டித்தவனும் பிரவேசித்தவனும் கற்பிதமென்கிறதில் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் மாயையாகிதனையிரண்டும் சீவேஸ்வரனென்கிற ஆபாசத்தை கற்பித்ததென்கிற வேதமுடிவுகளை யுற்றுவிசாரித்தால் இல்லாதேநட்டமாய்ப்போகிற அனுபவமுமே பிரமாணம்

ச—கை இப்படிசீவேஸ்வர சைதன்னியங் கற்பிதமென்றும் நிர்ப்பாற்பட்டவராத்மாவென்றும் வேதத்தில்பகுத்துச் சொல்லுகிறதோவென்னில்

உ—ம் சீவேஸ்வரன் பூதபௌதிகப் பிரகிருதியோடேகூடத் தோற்றிக் கூடவே அழிவாரென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தா அவினாசியென்றும் யித்திரிக்கு யாசவர்க்கர் சொன்னதொன்றுவேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படியானால் சரீரமரிக்கும்சீவன் மரியானென்கிறவேதத்திற்குவிரோதமல்லவோவென்னில்

உ—ம் இந்தவேதம்பூதபௌதிகமோட்சத்தை சொல்லுகின்றதல்ல அஞ்ஞானஅவஸ்தையிலே லோகாந்தகமனத்தைச்சொல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமெல்லாம் அனித்தியம்

ச—கை இப்படிசீவன் அனித்தியனானால் நித்தியமாயிருக்கிறபிரமத்தோ டே அகம்பிரமமென்கிற சாமானாதிகாரண மெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் முக்கியசாமானாதிகரணங் கூடாவிட்டாலு மந்தானபுருஷஞானம் போல வாதசாமனாதிகரணங்கூடும்

ச—கை இப்படியானால் வியாசாசாரியர்வாத சாமானாதிகரணத்தைக் கண்டிப்பானேனென்னில்

உ—ம் நானென்கிற சத்தத்திற்கு கூடஸ்தனை அர்த்தமாக்கிக்கொண்டு கண்டித்தார்

ச—கை இப்படிகூடஸ்தனே தானாகக்கண்டால் தற்பதந்தொம்பதத்திற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் தேகந்திரியாதிகளுடைய சீவப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப்பிரதேசமுஞ் சகாசீரம்படைத்த ஈஸ்வ ப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப் பிரதேசமும் அர்த்தம்

ச—கை தற்பதந்தொம்பதமும் ஒருபிரமத்தைத்தானே ஏகதேசங்களிற சொன்னால்இரண்டு பதங்களிக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோவென்னில்

உ—ம் ஆரோபிதமான சரீரத்தையும் செகத்தையும்பற்றிப் பேதமேயல்லாமல் அதிட்டான சைதன்னியமென்றேயொழிய விரண்டில்லை

ச—கை பிரத்தியட்சமாய் நிண்ணயப்பட்டிருக்கிற சீவேசுவரரானா பிராந்தியென்பது கூடாதென்னில்

உ—ம் சைதன்னியம்போல் ஏகலட்சணமாய் நிண்ணயமாகாதபடியினாலும் சித்தாகவுஞ் செடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கின்றபடியினாலும் பிராந்தியென்கிறதாக்குத் தப்பில்லை

ச—கை பிரபஞ்சத்தில் ஏகசீவியாய் தோற்றுகிறபிராந்தனுக்கும் விதேகிக்குந் தாரதன்னியமேதென்னில்

உ—ம் புத்தியாவதேது சிதாபாசனென்கிறவனார் ஆத்மாவாவதார்செகத்தாவதெப்படி யிருக்குமென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தனே இவனுக்கே சங்காரம் இதுகளை அதனதன் சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தானே சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயித்திருக்கிறவனை முத்தமென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை தானப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் மாயவிருத்தி மனோவிருத்திக ளுண்டாகிறதற்கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கிற ஆத்மாசத்தென்பது கூடுந

கூடும்எல்லாவற்றையும் அறிகையினால் சித்தென்பதுகூடும் பஞ்சகோ
சங்களைக் கைவிட்டாலும் தான்கைவிடப்படாவஸ்துவானபடியினால்
ஆனந்தமென்பதுகூடும் ஆகையினால்இவரேபரமசிவமென்கிறபிரமாண
வசனமேபிரமாணம்

ச—கை இந்தக்கூடத்தருக்கு அன்னியமாகவிருக்கின்றசீவேஸ்வரர்மா
யாகற்பிதமான பதங்களோடே சடமாகக்காணேனும் சைதன்னியமாகவி
ருக்கிற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்னக் கூடாதென்னில்

உ—ம் சகலமானபாண்டங்களும் மண்ணிற்பிறந்தாலுங் காசிக்குப்பங்க
ள் நிருமலமாயிருக்கிறாப்போல் மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுவ
ரரும் சொச்சதிரவியமென்றறி

ச—கை காசிக்குப்பங்கள் நிர்மலமாயிருந்தாலும் சடமாயிருக்கிறாப்போ
லச் சீவேசுவரருஞ் சடமாயிருக்கக்காணேனும் ஆகையினால் இவர்களை
மாயாகற்பிதமென்னக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் அன்னத்திற்பிறந்த சரீரேந்திரியாதிகளுக்குள் மனதுபோதரூபமாயி
ருக்கிறாப்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள் சீவேசுவரரும் போதரூபா
யிருக்கலாம்

ச—கை மாயைசடத்தைக்கற்பிக்குமேயல்லாமல் சைதன்னியத்தையுங் க
ற்பிக்கமாட்டுமோவென்னில்

உ—ம் ஒருசீவனிடத்திலிருக்கிற நித்திராபோகந்தானே அனேகசேதனா
சேதனங்களையுங் கற்பிக்கக்கண்டால் சீவேசுவரரை மகாமாயைகற்பிக
குமென்கிறதற்கு ஆச்சரியமேது

ச—கை கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் அனித்தியத்துவமுதலான சீவகுணங்களை மாயை
கற்பிக்குமல்லாமல் சர்வக்ஞத்துவம் சர்வேசுரத்துவம் பரத்துவ நித்தியத்துவ
முதலானகலியாணங்களை மாயைகற்பிக்கமாட்டுமேயென்னில்

உ—ம் பிள்ளையைப்பெற்றவன் பெறுகிறாப்போல் சீவேசுவரரைக் க
ற்பித்தமாயைக்கு அவரவருக்கேற்ற தொழில்களையுங் கற்பிக்கிறதில் வ
துபாரம்

ச—கை அத்தனைவல்லமையிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடத்தனைக் கற்பிக்க
ச்சக்தியில்லையோவென்னில்

உ—ம் சீவேசுவரர்கற்பிதரென்று வேதபுராணமுண்டாப்போலக்
கூடத்தருமாயாகற்பிதரென்று ஒருவேதப்பிரமாணமுமில்லை இவரேயு
ண்மைப்பொருள் ஆதிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங்கொண்டாடும்
ஆகையால் உன்னுடைய சங்கைக்கிடமில்லை

ச—கை மாயாகற்பிதமான சீவேசுவரரால் என்னகாரியமுடியுமென்னில்

உ—ம் மாயையையவிரி பார்க்கிறபார்வைமுதல்பிரவேசபரியந்தம் ஈஸ்வர
சிருஷ்டியும் பாக்கிரதவிகற்பனை முதல்முத்திபரியந்தமுள்ளசங்சாரமெ
ல்லாஞ்சீவசிருஷ்டியம்

ச—கை கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்னில்

உ—ம் அவர்அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒருசஞ்சாரமுமில்லை

ச—கை இப்படிப்பகுத்தறிந்தவ னெப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் பெத்தன் முத்தன் பந்தமோட்சமுற்பத்திசுரங்கள் சகலமும்மாயா கற்பிதமேயல்லாமல் தனக்குச்சுபாவமா யொன்றுமில்லையென்று கல க்கமறத்தெளிந்திருப்பன்

ச—கை இப்படியொன்றுமில்லாவிட்டால் சீவன்ஈஸ்வரன் செகத்தென் மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற்சொல்லி யிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் அதிசூட்சுமமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் காட்டுகிறதற்காக வேஸ்தூ லவருந்ததிநியாயமாய்ச்சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படியறிந்தவிசேஷி பிராரத்தத்தோற்றரவை யெப்படிகாண் பானென்னில்

உ—ம் சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகிறாப்போல் கலங்காமல் மாயையா கிற மேகம்பிரபஞ்சமாகிற மழையைவெண்படி வருஷித்தாலும் சிதா காசமாயிருக்கிற நமக்கு ஹானியேசலாபமேதென்று சீவன் முத்தன் கவலைகெட்டிருப்பான்

இந்தக்கூடஸ்ததீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவன்தா னே பிரமமாக விளங்குவன்.

மூன்றாவது-கூடஸ்ததீபிகை-முற்றிற்று

உ

நான்காவது

தியானதீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் சாதனைசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக் குச் சிரவணமுதலான அநிஷ்டான ஞானத்தினால் வருகிறவாக்கியார்த் தஞானத்தையுஞ் சீவன்முத்திநிலையையுங் கீழ்க்கிரந்தத்திற்சொல்லி பிர க்கியாமாந்தியமுதலான பிரதிபந்தங்களால் வேசஞ்சொன்ன நிலைதிடப் படாதபோருக்கு தியானதீபிகை யருளிச்செய்கிறார்

ச—கை மோட்சார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அனிஷ்டானமே தென் னில்

உ—ம் பிரமவுபாசனேயேசெய்யவேண்டியது சகுணவுபாசனைபோல் இ தற்குக்கிரிகை யுண்டோவென்னில் இந்தத்தியானதீபிகையில் சொல் லிலுகிறபடிபிரபஞ்சத்தை தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொ ருகிரியையுமில்லை

ச—கை இதற்குப்பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ—ம். தாபநீயமென்கிறவுபநிஷத்தேபிரமாணம்

ச—கை தானாயிருக்கிறவஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிறவஸ்துவைப்போல் உபாசிக்கக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம், சம்வாதிப்பிரமைபோல் கண்டுங்காணாததாயிருந்தபடியினால்உபாசனைகூடும்

ச—கை சம்வாதிப்பிரமையாவதேது விசம்வாதி பிரமையாவதேதென்னில்

உ—ம், மணிப்பிரபையைக்கண்டுமணியென்றுநிச்சயித்தது சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டுமணியென்றுநாடுவதுவிசம்வாதிப்பிரமை

ச—கை பிராந்தியாய்நாடினவனுக்குப்பலன் கிடையாதோ வென்னில்

உ—ம், விசம்வாதிப்பிரமைபலங் கொடாது சம்வாதிப் பிரமைநாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினால் பிரமவுபாசனைதான்சம்வாதிப்பிரமைபிராந்தியினாலும் முத்தியாகிறபலனைகொடுக்கும்

ச—கை இந்தப்பிரமத்துவவுபாசனைக்கு அதிகாரியம்பண்ணுகிறதுடை வெப்படி இதற்குத்திட்டாந்தமேதென்னில்

உ—ம், பரோட்சஞானியே இதற்கு அதிகாரி அகண்டாகாசமேதானென்கிற தியானமேவுபாசனை பண்ணுகிறவனை வுகண்ணாரக்காணாவிட்டாலும்சாத்திரஞ்சொல்லுகிறபடிபாவிக்கிறமூர்த்திதியானமேஇதற்குத்திட்டாந்தம்

ச—கை பரோட்சஞானத்திற்குலட்சணமேது பரோட்சஞானந்தேகமான படியினால் பலமெப்படிகொடுக்குமென்னில்

உ—ம், பிரமந்தானென்றறியாமற் பிரமமொன்றுண்டென்றுநிச்சயித்ததே பரோட்சஞானமமூர்த்தியானவுபாசனைப்போல் பரோட்சஞானத்திலொருவருக்குஞ்சந்தேகமில்லை ஆகையால்இரத்தினப்பிரபைபோலப்பலங்கொடுக்குமென்றேசித்தாந்தம்

ச—கை பிரமத்தைத்தானாகச்சொல்லுகிறவேதாந்தத்தைப்படித்துஇவனுக்குவந்தஞானம்பரோட்சமாகக் காரணமேது இப்படி பரோட்சமாயிருக்கிற அதத்துவைதபுத்தியைப் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதுவிதபுத்திகொடாதோவென்னில்

உ—ம், தேகத்மைதயானென்கிறவிபரீதபாவனை பிரமத்தைதானாகத்தோற்றவொட்டாதுபிரத்தியட்சமாயிருக்கிற வேறுபுத்திபரோட்சமாயிருக்கிற ஈஸ்வரபுத்தியைத்தள்ளாததுபோல் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதுவிதபுத்தியும் பரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவிதபுத்தியைச் கெடுக்கமாட்டாது

ச—கை சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலீஸ்வரபுத்திவரக்காணோமே வேதாந்தம்படித்தாலொழிய பரோட்சஞானம வாராதோவென்னில்

உ—ம் சிரத்தையுள்ளவனே பரிகாரியல்லாமற சிரத்தையில்லாதவனேச்சா த்திரத்தி லெவ்வித துக்காட்ட வொண்ணாது மூர்த்திய்உபதேசம்போல்பிர மத்தை யுபதேசமாத்திரத்திற்கேட்டறியலாம்

ச—கை சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணாமல் பிரமத்தையுபதேசமாய்க்கேட்டறி கிற தெப்படியென்னில்

உ—ம் கன்மகுந்திரத்தைப்படியாமற சன்மானுஷ்டானஞ்சித்தித்தாட்போ லவும் ஆகமபுராணங்களெல்லாம்படியாமல்உபாசனையனுஷ்டிக்கிறப் போலவும்சா'ஸ்திரவிசாரம்பண்ணச்சத்தியில்லாதவன்மகாத்துமாக்களி த்திற்பிரமமின்னபடி யிருக்குமென்கிற தைக்கேட்டுக் கொண்டுபாசிக் கலாம

ச—கை இப்படிசாட்சாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோபரோட்ச ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தமேது அபரோட்ச ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தமே துசாத்திரவிசாரஞ்செய்தாலும் சிலருக்குசாட்சாத்காரம்வரவில்லை சாத்திரமெல்லாம்படித்துஞ் சாட்சாத்காரம்வாராதவனுக்குச் செய்கா ரியமேதென்னில்

உ—ம் சாத்திசயுக்திவராதவனுககுஉபதேசத்தாற்சாட்சாத்காரம்வராதுசு ரத்தையில்லாததேபரோட்சஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தம் விசாரமில்லா ததேதோஷமேயபரோட்ச ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம் விபரீதபாவ னையால்சாத்திரமபடித்துஞ் சாட்சாத்காரம்வாராமலிக்கிறது விசாரப லமானசாத்கார வருமளவுஞ்சாத்திரத்தைத்திருப்பித்திருப்பி விசாரிக் கப்பயிர் செய்வகையாற காப்பமநாளுக்குநாள்பரிபக்குவமாகிறுப்போ ம ஞானமூந்தீர்க்கவிசாரித்தாற் பரிபக்குவமாம்

ச—கை மரணபரியந்தம்விசாரம் பண்ணினவரம் தேவர்சடபாதருக்கும் நதச்சன்மத்திலேன் ஞானமுதயமாக வில்லையெனில்

உ—ம் பிரதிபந்தங்களினால்

ச—கை பிரதிபந்த மாவதெத்தனை விதமாயிருக்கும்

உ—ம பூதபிரதிபந்தமென்றும் பௌஷ்யப் பிரதிபந்தமென்றும்வர்த்த மானப்பிரதிபந்தமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் பூதப்பிரதிபந்த மான சிறந்த காலப் பிரதிபந்த மானது கைவிட்ட எருமையில் பற்று சன்னியாசி யாரிட தகிற் காணப்பட்டதுபௌஷியபிரதிபந்த மானவெ திர்காலப்பிரதி பந்தமானது சங்கற்பத்துடனேகூடியிருந்துவேதாந்தவி சாரம் பண்ணினவாமதேவரிடத்தில் ஒருசெனனமாகவுஞ்சடபாதரிட தில்மூன்றுசனனமாகவுங்காணப்பட்டது வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமா னசோழ்காலப்பிரதிபந்தானது விஷயாசத்தி பிரக்கியாமாநதியக்கு தர்க்கமவிபரீதபாவனை துராக்கிரகலகத்தை.

ச—கை இந்தப்பிரதிபந்தகங்களைத்தள்ளு முபாயமேதென்னில்

உ—ம் பூதப்பிரதிபந்தத்திற் கவனவன்புத்தியையனுசரித்துப்போதிக்கத் திருமபௌஷயபிரதிபந்தத்திற்கு சனனமெடுத்து குருமந்திரதேவதைகளையுபாசிக்கத்தீரும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தத்திற்குவிஷயாசத்தி சாதனசதுஷ்டயத்தாற்றீரும் பிரக்ஞியர்மாந்தியம் பலகாலம் சிரவணம்பண்ணத்தீரும் குதர்க்கம்மனனத்தாற்றீரும் விபரீதபாவனை நிருத்தியாசனத்தாற்றீரும் துளக்கிரக வகங்கைமாதியாற்றீரும்

ச—கை வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பவிஷ்யதபிரதி யந்தத்தினுல்சன்னம்வருமென்றால் விசாரஞானமுமவியர்த்தமாமோபிரதிபந்தத்தாற் சனனம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ—ம் விசாரத்தாற்பிரந்தஞானம் பிரதிபந்தந்தொலைந்தவுடன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கையினுல் சாந்திரவிசாரமொருக்காலும் பயமாய்ப்போகாதுயோகப்பிரஷியுடன் இரண்டொரு சனனத்தில் கிருதார்த்தனுவானென்கிறகீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—கை பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாகவுபாசிக்கச் சொன்னது சகுணமோ, வென்னில்

உ—ம் நிற்குணம்,

ச—கை சகுணமானலுபாசிக்கலாம் நிற்குணத்தையெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதென்னில்

உ—ம் கேட்டவண்ணம் தியானிக்கிற திருவகைக்குஞ்சரி

ச—கை வாக்குக்குமனதிற்கு மெட்டாத நிற்குணத்தையெப்படி தியானம்பண்ணலா மென்னில்

உ—ம் வாக்குமனதிற்கு மெட்டாததை விசாரித்துச் சாட்சாத்காரம்பண்ணுகிறதுபோல் கேட்டுச்சிந்திக்கலாம்

ச—கை யாதொன்றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதெல்லாம் பிரமமல்ல தானுபறியப்பட்டதே பிரமமென்றொருவேதஞ்சொன்னபடியாற்பிரமத்திற்கு பாசனைநிஷேதம் என்னில்

உ—ம் அறியப்பட்டதற்கு மறியப்படாததற்குமன்னியமாயிருக்கிறதே பிரமமென்றொருவேதத்தில் ஞானத்தைநிஷேதிக்கின்றது

ச—கை பிரமவுபாசனையில் உமக்கித்தனைபத்தியேதென்னில்

உ—ம் உமக்குத்தான் இத்தனைதுவேஷமேது

ச—கை நிற்குணத்தையுபாசிக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதுவிதிதானேதென்னில்

உ—ம் தாபநீயம் சயிப்பியம் கடாகம் மாண்டுக்கிய மென்கிறநாலுவுபநிஷத்தும்பிரமாணம் பஞ்சீகரணமகாவாக்கியமே யனுஷ்டானவிதி

ச—கை பஞ்சீகரணம்ஞானசாதனமல்லவோ எல்லாருமனுஷ்டிக்கவில்லையேயென்னில்

உ—ம் ஞானசாதனமென்கிற நமக்குச்சம்மதம் அனுஷ்டியாதவன்தானே கெட்டான் அதனாற்பிரமவுபாசனைக்குத்தூஷணமில்லை

ச—கை எல்லாருமனுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன்சொல்லவர்நீரென்னில்

உ—ம சில்மூடர் இதிலுமதிகமென்று வசியமந்திரத்தைச் செபிக்கட்டும்அதிலும பரமமூடர் கிரியைபண்ணட்டும் அந்தமூடரைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமூட்சுக்களைகுறித்தே நிற்குணவுபாசனை சொன்னோம்

ச—கை இப்படியுபாசிக்கப்படுகிறதேநிற்குணமானல் இந்தநிர்க்குணவஸ்துவிற்கானந்தாதிகுணங்களும் அஸ்தலாதிகுணங்களு முண்டென்னக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் சுருதிசம்மதமாக இந்தலட்சணசூத்திரஞ் சொன்ன வியாசனைக் கேள்

ச—கை சச்சிதானந்தம்நானென்கிறதே விபாசனையானல்ஞானத்திற்குந்தியானத்திற்கும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் வஸ்துதந்திரம்ஞானமென்று மகர்த்ததந்திரமுபாசனையென்றுஞ் சொல்லுகிறதேபேதம்

ச—கைவஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞானமெதினல்வரும் வந்தபின்சொன்னதைச்செய்யும் அதைமறந்தாலானியேது அந்தஞானமுள்ளவனெப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் அக்கினியையக்கினியென்கிறப்போல் சுபாவத்தைசொல்லுகிற வஸ்துதந்திரஞானம் விசாரத்தினல்வரும்சகலசங்காரத்தையுஞ்சகிம்மறந்தாலுஞ் சங்காரத்தைக்கொடாது அந்தஞானிசீவன்முக்தனய் சித்தியதிருப்தியையடைந்து பிராரத்தவன்பத்தத்தைப்பார்த்திருப்பன்

ச—கை கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை யெதினால்வருமவன் அதின் எ ன்னத்தைச்செய்யும் அதைமறந்தால் மேயது அந்தஞானமுள்ளவனெ ப்படியிருப்பா னென்னில்

உ—ம் உபசாரத்தால் ஸ்திரீயை யக்கினியென்பதுபோல் கர்த்ததந்திரமா யிருக்கிற வுபாசனை குருவுபதேசத்தால் வரும் தியானிக்கும்போது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்கும் மறந்தால் விட்சேபத் தின் கையில் காட்டிக்கொடுக்கும் இந்தவுபாசகன் நித்திரையும்மரண மும்வருமளவும் தியானத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பான்

ச—கை அந்தவுபாசனை முதிர்ந்ததற் கடையாளமேதென்னில்

உ—ம் சொற்பனத்தில் பிச்சையெடுக்கிறவன் பிச்சையெடுக்கக் காண்கி றதுபோலவும் வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறதுபோலவு ம் செபிக்கிறவன் செபிக்கக் காண்கிறதுபோலவும் இந்தவுபாசகனுந் தினந்தோறுந் தியானம் பண்ணக் கண்டால் வுபாசனை முதிர்ந்தது.

ச—கை ஞானம்வஸ்துதந்திரமென்பதிலுந் தியானம்கர்த்ததந்திரமென் பதிலும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தனைதன்னியத்தை வேதஞ் சொன்னபடி யிருக்கிறதோ வில்லையோ வென்றுலட்சணை விருத்தியா லொருபடித்தாய்ச் சோதித் துப்பார்த்துக் கொள்ளுகிறதே யன்றி தான் வேண்டியபடி சிந்திக்கப் படாதபடியால் ஞானம்வஸ்துதந்திரம் உபாசனை தனக்கு வேணபடி செய்துக்கொள்ளவும் செய்யாமலிருக்கவும் மாறுபாடாகச்செய்துங் கொ ள்ளப்பட்டபடியால் கர்த்ததந்திரம் ஆகையால் உபாசனைக் கெந்நேர முந்தியானஞ்சாவதானமாய்ப் பண்ணவேண்டும்

ச—கை எந்நேரமுந்தியானத்தின் மனதாயிருக்கிறவனுக்குச்செய்காரிய மெப்படிநடக்கும் சாட்சாத்கார ஞானிக்குச்செய்காரியமெப்படி நடக் குமென்னில்

உ—ம் பரபுருடனையடைகிற நாரி யெந்நேரமுமவனிடத்தில்லாருடமன தாயிருந்தாலு மேலெழுந்தவாரியாய் செபகாரியஞ்செய்து ஒப்பிவிக்கி றதுபோல தியானம்பண்ணுகிறவனும் மேலெழுந்தவாரியாய் செய்கா ரியஞ்செய்வன் கூத்தாடி பாசங்கடிக்கிறதுபோல் சீவன்முத்தன்றன் றுக்கசெய்காரியமொன்றுந்தப்பாமற்செய்வன்.

ச—கை லோகவியாபாரத்திற்குவிரோதமேது அவிரோதமேதென்னில்

உ—ம் மனதாற்றியானமும்மற்றதேகவிந்திரியங்களாற் செய்தொழிலும் இப்படியிருவாளிச்சவேலையானபடியால்உபாசனை லோகவியாபாரத்தி ற்குவிரோதம் ஆன்மாசின்மாத்திரம் மற்றுமுள்ளதெல்லாம் மாயமய மென்கிற ஞானத்திறகை விவகாரசாதனமான திருஷ்டிகாரணத்திலொ ன்றும் வேண்டாதபடியால் ஞானம்விவகாரவிரோதமல்ல

ச—கை சாட்சாத்கார முள்ளவனுக்கு லட்சணமேது பிரமத்தியானம்ப ண்ணுகிறவனுக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் கடத்தைப்பார்க்கிறவன் புத்திசயத்தெண்டியாத போலத்தத்துவ முள்ளபடிகண்டு களித்துகவலைகெட்டிருக்கிறவன் ஞானிபிரபஞ்சத்தைநினைத்தாற் றியானங்கலைந்து கெட்டுப்போமென்கிற ஏக்கத்தோடேபுத்தியைமறித்துத தெண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறவன் உபாசகன்

ச—கை ஒருக்காலறிந்த கடத்தைமறுபடி வேண்டியபோ தறிகிறதற்கும் சிந்திக்கிறதற்தும் இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகிறதற்கும் எத்தனமில்லையே பிரமஞானிக்கு இப்படிகூடும்போ வென்னில்

உ—ம் துப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமேதொருககாற் கண்டத்தோடே இப்படிதெரிந்தாற் சுயம்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குககேட்கவேண்டுமோ

ச—கை நான்பிரமமென்கிற விருத்திஞானங் கணபபோதிலே நஷ்டமாய்ப்போமேயென்னில்

உ—ம் இதுஉங்களுட ஞானத்தோடுஞ்சரியல்லவோ

ச—கை இப்படிததது்வ ஞானத்துக கொரு சிநதனையுமில்லா விட்டால் எந்நேரமுமனது வெளியிலுடுமே யென்னில்

உ—ம் கற்பிதமாயிருக்கிற வஸ்துபிரவிரத்திச்சதுகொண்டு தனக்கானியேது

ச—கை இப்படியானுல் உமதுசித்தாந்தமும் அமரியாதையாய்முடியுமே யென்னில்

உ—ம் விதிநிஷேதசாத்திரமரியாதை தத்துவ ஞானியைக் குறித்துச்சொன்னதல்ல

ச—கை விதிநிஷேத சாமறைபைக்குறிததுப் புறப்பட்டதென்னில்

உ—ம் வர்ணாஸ்திரமம் வயது அவஸ்த்தையென்கிற அபிமானியைககுறித்துப்புறப்பட்டது

ச—கை ஞானிக்குவர்ணாச்சிரமம்வயது அபிமானமில்லையோயென்னில்

உ—ம் இந்தவர்ணாச்சிரமாதிகள்மாயாகற்பித வுபாதிமாத்திரத்திற்கண்டதல்லாமல் ஆன்மாவிடத்திலில்லை

ச—கை முன்புஅஞ்ஞான அவஸ்தையிலனுசரித்தவிதிகள்மற்றோர் அவஸ்தையிறகைவிட்டாறறேஷமில்லையோவென்னில்

உ—ம் கர்மிகளுக்குட் பாலிய அவஸ்த்தையில் விதிநிஷேதத்தேவையற்றதுபோல்ஞானவவஸ்தைக்குந்தேவையில்லை

ச—கை குழந்தைபொன்றுமறியாதவந் ஞானியல்லவோ ஞானியுமப்படியோவென்னில்

உ—ம் ஒன்றுமறியாதபாலனுக்கு மெல்லாமறிந்தசர்வேஸ்வரனுயிருக்கிறஞானிக்கும்இவ்விருவருக்கும் விதிநிஷேதபேதந்தேவையில்லை

ச—கை பின்னையாருக்குவிதிநிஷேதமென்னில்

உ—ம் சொற்பமறிந்துமறியாமலுமிருக்கிற நடுநாடனைக்குறித்து விதிநி ஷேதமெல்லாம் புறப்பட்டது

ச—கை ஞானியாயிருக்கிற நீர்செகதீசுவரனுற்சாபாவனுககிரகம்பண் ணவேண்டுமேயென்னில்

உ—ம் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியந் தபோபலமல்லாமல் ஞானபலமல்ல

ச—கை தபசாற்பிரமத்தை யறியவேண்டுமென்று தயித்தரியவுபநிடத்தி றசொல்லுகிறதே ஆகையால்ஞானம் தபோபலமல்லவென்னில்

உ—ம் இந்தஞானகாரணமானதபசு சாபானுக்கிரகத்திற்குக காரணம ல்ல

ச—கை இந்தஞானத்திற்குப் பூர்வாசாரியர்களாயிருக்கிற வியாசாயாக்கி யவர்கர் முதலானபேருக்கு இருவகையுங் காணப்பட்டிருக்கின்றதே இப்படிஞானமுள்ளபேருக்கெல்லாம் இருக்கவேண்டுமோவென்னில்

உ—ம் மந்திரவாதசாமார்த்தியமும்ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக் க ண்டாப்போலவுஞ் சோதிடமும்ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்க ண்டாப்போலவும் ரசவாதமுமஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண் டாப்போலவும் சாபானுக்கிரகமும் வியாசராதிகளிடத்திற் காணப்ப ட்டது இந்தச்சாமார்த்திய விசேஷங்களெல்லாம் ஞானபலமல்ல ஞா னமாத்திரமப்பியாசித்தவனிடத்திற் சிவன்மாத்திரமேயல்லாமல் இந் தச் சாமார்த்தியமெல்லாங்காணுது

ச—கை சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியமில்லாதிருந்தால் இவனென்னஞா னியெல்லாராலும் சிந்திக்கப்படுமேயென்னில்.

உ—ம் விதிநிஷேதசாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சன்னியாசிகளையெல்லாரு ம்பூசைபண்ணுகிறதேயல்லாது ஒருவரும் நிந்திக்கக்காணோம்

ச—கை போகலம்படைய்த ஆர்த்தரையிருக்கிறபேரெல்லாஞ் சன்னியா சிகளை நிந்திக்கிறார்களேயல்லாமல் பூசிக்கக்காணேமேயென்னில்

உ—ம் இவ்விதத்திற்குஞ்சுவானுச்சிரம் தேகாபிமானிகள் ஞானியைநிந்திக் கட்டும் மாடுகள்புலிகள் ஞானியைப் பாயவரட்டும் அதனால்ஞானிக்கா னியேது

ச—கை ஆகையாலிப்படி வேணவண்ணமிருக்கலாமென்கிற படியினல் ஞானிகளரசாளலாமோவென்னில்

உ—ம் ராச்சியபாரம் பண்ணவேண்டினாலும் பண்ணலாம்

ச—கை மாயாகற்பிதமானசகத்தில் மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின்பு ராச்சியபாரம்பண்ணவிச்சைவந்தால் ஞானமப்பிரயோசனமாமேயெ ன்னில்

உ—ம் மித்தையாபுத்தியினு லாசையற்றுப்போனுல் கர்மந்தான் உபாசனைதான் தியானந்தான் ராச்சியந்தான் பிராரத்துவமுள்ளபடியேஞானிசெய்துவருவன்

ச—கை உபாசனுக்கும் யிப்படி வேண்டியவண்ணம் இருக்கலாகாதோவென்னில்

உ—ம் மூர்த்திதியானம்போலத் தியானத்தால் நான்பிரமமென்கிறநிலை தியானமவிட்டால் இல்லாமற்போகிறபடியால் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமேயல்லாமல் வுபாசகனுக்கு வேணபடி ஞானியைப்போலிருக்கக்கூடாது

ச—கை ஞானிக்கும் ஞானமறந்திருக்கிறவேளையில் பிரமத்துவ மில்லாமைசரியல்லவோவென்னில்

உ—ம் பிராமணனுக்கு நான்பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலும் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறப்போல லட்சணுவிருத்தியாய் ஆன்மாவைச் சோதித்தறிந்திருக்கிற ஞானிக்குந்தான் பிரமனென்பது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாது தியானம்பண்ணுகிறவனைப்போல் மறந்துகெட்டோமென்கிறது ஒருக்காலும் வாராது

ச—கை இவ்விதமாயுபாசகனுக்கு மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்வமுண்டோவில்லையோவென்னில்

உ—ம் இந்தவுபாசகன்மாத்திரமல்ல மற்றப்பாமரர் நாற்காற்சாதிமுதலானவர்கட்கும் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தான்

ச—கை பாமரர் விலங்குகள்முதலானவைகட்கும் நான்பிரமமென்கிறவறிவில்லாமையாற் சுபாவசித்தமாயிருக்கின்ற பிரமத்துவத்தினுல்பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் அப்படியறிவில்லாமை யிவனுக்குஞ் சரியானபடியாற்சுபாவசித்தம் பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமற்றுப்போனதுஞ்சரி

ச—கை ஆனுல்பிரமத்தியானமும் இப்படிபிரயோசன மற்றதோவென்னில்

உ—ம் பட்டிணியிருக்கிறதிலும் பிச்சையெடுத்தாகிலும்பொசிக்கிறது தாவனையென்பதுபோல் இதரவியாபாரத்திலிருந்து விட்சேபப்படுகிறத்திலும் பிரமத்தியானமதிகம்

ச—கை எந்தெந்தச்சாதனையைப்பார்க்கிலும் பிரமத்தியானமதிகமென்றுசொல்லவந்தீரென்னில்

உ—ம் பாமரவியாபாரத்திலுங் கர்மானுஷ்டானமதிகம் அதனிலுஞ்சகுணஉபாசனையதிகம் அதனிலும் விஸ்வரூபதியானமதிகம் அதனி

லும் விஸ்வரூபத்தியானமதிகம் அதனிலுஞ் சாதனசதுஷ்டய மதிகம் அதனிலுஞ் சிரவணமதிகம் அதனிலு மனனமதிகம் அதனிலும்நிற குணத்தியானமதிகம

ச—கை ஈதெல்லாம ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமாயிருப்பானேனெ ன்னில்

உ—ம், இராசாவைக்கிட்டக்கிட்ட பௌஷ்திகமும்பிராயாசை அற்பமு மாயிருக்கிறதுபோல பிரமஞானத்தைக்கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்கமதிகம்

ச—கை பிரமத்தியானதிற்குமேல்ஞானமெத்தனைபடியொழுங்கிலிருக்கி ன்றதென்னில்

உ—ம், சமவாதிப்பிராந்திமுடிந்தவிடத்தில் ரத்தினங்கொடுக்கிறதுபோ ல்நிர்குணத்தியானந்தான் முடிந்தவிடத்திற்பிரமஞானஞ்சமாதியாகிற தேயல்லாமல் இடைநடுவே வேறுசாதனமில்லை ஆகையால் அறிந்தவன றியாதவனெல்லாருக்குமுள்படக்குருக்குவழியே மோட்சத்தைக்கொ டுக்கையால்தியானதீபத்தில் நிர்க்குணதியானத்தைச்சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோதமேசமாதியென்றும் இதுவேசத்தியமென்றும் அமிர்தவி ந்துபரிஷத்திற்சொல்லுகின்றது

ச—கை அதுவொன்றுமறியாதவர்க்குதியானத்திறு லெப்படிசித்திக்குமெ ன்னில்

உ—ம், தியானமாத்திரத்தால்நான்பிரமமென்கிறபுத்திதிடப்பட்டுகொண்டிருகி ன்றவுடனேநிர்விகாரத்துவலட்சணமுமபுத்தியிலெளிதாயேயும் இது காரியத்தால்சமாதியாகவும் காணப்படும்- ஆகையால் சகலசாதனங்கட் கும்பிரமத்தியானமேயதிகம்

ச—கை மூர்த்தித்தியானம் தீர்த்தத்தாடனஞ்செபங்களும் இப்படிமோ ட்சசாதனமாகாதோவென்னில்

உ—ம், பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து தீர்த்ததாடனஞ் செபயோகங்க ளைப்பண்ணுகிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிறபாற்றினையையொழிந்து எ ட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையாற்பிரமத்தியா னத்திற்குச் சரியான சாதனம்ஒன்றுமில்லை

ச—கை இப்படிக்குச் சாட்சாத்காரவிசாரத்தை தவிட்டுத் தியானம்பண் ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோவெனில்

உ—ம் நீசொன்னதுசரிமைத்தான் இப்படி யோகசமாதிமுதலானதுகள் சாட்சாத்காரவிசாரமு கிடையாதகாலத்திற்குவிதி

மாய்ஞானங்கொடுக்கிறவர் நிஷ்காமவனுஷ்டானபத்தியால்ஞானங்கொ
டுப்பர்

ச—கை ஈச்சுவரனைவதார் ஒருசைதன்னியத்திற்குச் சீவன் ஈச்சுவரனெ
ன்று இருவகைக்காரதன்மிய மெதினாலேற்பட்டது இவர்பாலையாற்சிருஷ்
டிபண்ணுகிறதுடையெப்படி சிருஷ்டிக்குச்சாதன பரம்பரையேது
எத்தனைவகைப்பிற்சிஷ்டியடங்கிறது இந்தவகுப்பெல்லாந்தோற்றுவிக்
கிறவராரென்னில்

உ—ம் சாத்திகவுபாதியால் நிருமலாக்ஷிருபமாய்த் தோற்றினசைதன்னி
யம் ஈசுவரன்மாயை அவித்தையென்கிற வுபாதியாற்றுமதன்மியம்
வந்ததல்லாது சைதன்னியத்தைப்பற்றி வரவில்லை சாத்வீகவுபாதியா
லீசுவரனையும் ராஜசவுபாதியாற் சீவனையும் தாமசவுபாதியான மன
துமுதலானது பூதபௌதிகம் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிர
கிருதிகுணத்திரயம் மனது நானென்கிற விருத்தியிலும் ஈதென்கிற
விருத்தியிலுங் கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற சிருஷ்டியடங்கிற்று
இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவர் ஆன்மா

ச—கை நானென்கிற விருத்திகர்த்தாவை யொருவனைக்கற்பிப்பானேன்
இதுவென்கிறவிருத்திச் சத்தாதிகளைந்தையுங் கற்பிப்பானேனென்
னில்

உ—ம் நானென்கிற விருத்தி யேகாக்கிரமானபடியால் கர்த்தா ஒருவ
னைக்கற்பித்தது இதுவென்கிறவிருத்தி இந்திரியபேதங்களால்அனே
காக்கிரகமாய்ப் பிரிந்தபடியால் பஞ்சவிசேஷயத்தைக் கற்பித்தது

ச—கை கர்த்தா வொன்றென்கிறதிலும் விருத்தி யிரண்டென்கிறதிலும்
விருத்தி கற்பிதமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் நாடகசாலை விளக்குராசாவையும் பரிவாரங்களையும்ஆடுகிறவனை
யுந் தாளமத்தளக்காறனையும் தாரதன்மியமறத் தோற்றுவித்து அவர்க
ளில்லாதவேளையிலுந் தான்விளங்குகிறதுபோலக் கர்த்தாமுதலான
வையுள்ளவேளையும் இல்லாதவேளையுங் கண்டிருக்கிறசாட்சிதானென்
கிற அனுபவமே பிரமாணம்

ச—கை நாடகசாலை விளக்கு ராசாமுதலான திட்டாந்தத்தையும் என்
சரீரத்திலிது இன்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமேயென்னில்

உ—ம அகங்காரியேபிரபு விஷயங்களேபரிவாரங்கள் கூத்தாடியேபுத்தி
இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காறா இத்தனையுந்தோற்றுவிக்கிற சாட்
சியேதீபம்

ச—கை அசைவற்றசாட்சிக்குத் தீவட்டி திட்டாந்தமாகிறதென்னில்

உ—ம் அசையாமகாட்டிவைத்த பகல்வர்த்தியிருந்த விருப்பிலுைம்புமமுந் தோற்றி யிருக்கிறாப்போல் அகண்டபரிபூரணமாயசைவற்றிருக்கிற ஆத்மா உள்ளும்புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறார்

ச—கை உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்து உள்ளே யிருக்கிறவரார் வெளியிலிருக்கிறவரார் உள்ளும்புறம்புந் திரிகிறவரார் உள்ளும்புறம்பு மசையாதிருப்பவரார் என்னில்

உ—ம் உள்ளும்புறமென்கிறது சரீரத்தைக்குறித்தேயொழிய சாட்சி யைக்குறித்தல்ல நானென்கிறவகங்காரியுள்ளேயிருக்கிறவன் வெளியி லிருக்கிறது விஷயங்கள் உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக்கூத்தாடுகிறது பு த்தி உள்ளும்புறம்பு முள்ளதையெல்லா மசையாமலின்று தோற்றுவி க்கிறவர்சாட்சி

ச—கை உள்ளும்புறம்புஞ்சஞ்சரிப்பது புத்தியேயானால் அப்படி ஒருவரு ஞ்சொல்லக்காணோமே நான்போனேன் நான்வந்தேனென்று சொல்லு கிறார்கள் இதில்காரணமேதென்னில்

உ—ம் பலகணிவழியாயுள்ளே விழுந்தவெய்யிலிறதை யசைகிறதைவெய் யிலசைகிறதென்றாப்போல உள்ளேயிருக்கிறபுத்தியும் இந்திரியத்துவா ரத்துவெளியிலேவந்து திரிந்துசஞ்சலமாயலைச்சலைத் தனதென்றோற் றுவித்த சாட்சியின்பேரி லாரோபித்ததாகையால் ஆன்மாவிற்கசைச் சலில்லை.

ச—கை இப்போது இன்னதத்துவமின்னவிதத்திலிருக்கிறதென்று ப குத்துக்காட்டினாப்போலச் சாட்சியிருக்கிறவிடம் இன்னவிடமென் றுகாட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவத்தையிற்சாட்சியி ருக்கிற விடத்தைக்கண்டுகொள்

ச—கை அப்போது எனக்கொருவிடமுங் காணப்படவில்லை சாட்சியிரு க்குமிடம் நீதானேசொல்லுமென்னில்

உ—ம் நிலத்திலிருக்கிறவன் நீரிலிருக்கிறானென்கிறதுபோல் புத்திமுத லானது ஒழிந்தவெளியிற் காணப்படாததுகொண்டு ஒருவிடத்தையு ம்பற்றியிருக்கிறவரல்லா சகக்கற்பனைக்குமிருப்பிடமாய்க்காணுகையா ற் சர்வத்திரபரிபூரணர்

ச—கை சகலசெகங்களையுங் கற்பிக்கிறதெதுசகலத்தையும் சாட்சியெப் படிகாண்கிறார் அவனைநாமெப்படியறிவதென்னில்

உ—ம் சொற்பனத்திலுட் பிரபஞ்சத்தையும் சாக்கிரத்தில்வெளிப்பிர பஞ்சத்தையும் கற்பித்ததுபுத்தி இத்தனைக்கு மறிவாயிருந்தறிகிறவர்சா ட்சி அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீதானாகவேயிருக்கிறவஸ்து

ச—கை இப்படிக்கொத்த அறிவுவருகிறதற்கு உபாயமேது இப்படி தா னாகவிருக்கிற அறிவையறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேது இந்தப்பிரதி பந்தத்தைதள்ளி மோட்சத்தையடைவதெப்படியென்னில்

உ—ம் குருமுகமாய்வேதாந்தத்தைப் படித்தறிவதேயுபாயம்தேகாதிகளே நாம்பிரபஞ்சஞ்சத்தியமெனகிற இருவகைப்புத்தியும் பிரதிபந்தம்இந்தப்பிரதிபந்தத்தைகெடுக்கிற புத்தியையும் புத்திகற்பிதப்பிரபஞ்சத்தாயும்காண்கிற அறிவாகவிருந்து பிரதிபந்தகைளைத்தள்ளி மோட்சத்தையடைகின்றது.

இந்நாடக தீபிகையைத் தினமனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவர் சாட்சியே தானென்கிற நித்தியத்திருப்தியடைந்திருப்பர்.

நாடகதீபிகை-முற்றிற்று.

இரண்டாவது விவேகபஞ்சகத்தில் முதலாவது

தத்துவாதத்துவவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகானுக்கிரகாதிரித்தாராய்ச் சகல விவேகசித்தாந்த ரகசியமான விவேகபஞ்சகத்தை வெளியிடத்துடங்கி ஆதியிற் சிஷ்டாசாரமாய் குருவுக்குநமஸ்காரம்பண்ணும்படி அனேகவிதலட்சணவிஸ்தாரத்தோடு கூடியிருக்குமகாமாயமோகத்தைதயெடுத்துவிழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கிற ஆசாரியசுவாமிகளதுபாதாரவிந்தங்கட்குநமஸ்காரமென்றுஅந்தகுருமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தத்தியானத்தினல்நிர்மலஅந்தக்கரணனுக்கு ஆத்மாவை யெளிதாயறியும்வழிமுந்தி தத்துவாதத்துவ விவேகஞ்சொல்லுகிறார்

ச—கை தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதெனில்

உ—ம் தத்துவமாவது பரமாத்துமா அதத்துவமாவதுமாயையுமதன்காரியமும் அதைப்பகுத்தறிகிறதே தத்துவவிவேகம

ச—கை பகுத்தறிவதெப்படியென்னில்

உ—ம் அறிவாயிருக்கிறதின்னது அதினலறியப்படுகிற தின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறவழி

ச—கை அறிவெத்தனைவிதமாயிருக்கும் அறியப்படுகிறதெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் அறிவாயிருக்கிற வான்மாவொருவரேயொழிய விரண்டில்லை அறியப்படுகிறது ஸ்திரமென்றும் அஸ்திரமென்றும மூலாஞ்ஞானவிருளென்றும மூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை அறிவுஒன்றென்கிறதைப்பும் அறியப்படுவது மூன்றென்கிறதையும் எனக்குத தெரியச்சொல்லுமென்னில்

உ—ம் சாக்கிரத்தில் விசித்திரமாய்ஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையுஞ்சொற்பனத்தில்ஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையுஞ் சுழுத்தி லந்தகாரமாயிருக்கும் விஷயத்தையுந்தினந்தோறு மாதந்தோறும்வருஷந்தோறுங்கற்பந்தோறும்மறிந்துகொண்டிருக்கிறவறிவு அந்தவிஷயம் போலொருக்காலுமுதித்துமணையாதபடியினால் ஆன்மாவொன்றேயொழியவிரண்டில்லை

ச—கை இதிலானந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது நாடாமற்றள்ளவேண்டிய பொருளேதென்னில்

உ—ம் மூன்றவத்தையிலுங்காணப்பட்டபொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியால்தள்ளவேண்டியது அறிவாயிருக்கிறவனைக் கைவிடாதபடியால் ஆனந்தமாக நாடவேண்டியது

ச—கை இந்தஅறிவாயிருக்கிறபொருள் எக்காலத்திலுந்தானாகத்தோற்றினாலும் அஞ்ஞானகாலத்தில் தானாகவறியப்படாமலிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் சகபாடிகளோடோதுகிறதன்பின்னைக்கூறல் தெரியாததுபோலவனாதிசித்த அஞ்ஞானத்தோடேகூடிக் குழம்பித்தோற்றுகையாற்றோற்றுமலிருந்தது

ச—கை அனாதிசித்தவஞ்ஞானமாவதேது அதெதிலேயுண்டாச்சுது அதற்குலட்சணமேது அதுமன்னதைச்செய்யும் அதற்றிறம்போமென்னில்

உ—ம் அக்கினியிலிருக்கிற சூடுபோலவுஞ்சலத்திலிருக்கிற குளிர்ச்சிபோலவும் பிரமத்தினிடத்திலே சீவனையுஞ் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்றாகுந்தானாதியாயுதித்தவஞ்ஞானம் ரச்சுவிற்சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்தப்பிரமிருந்தோற்றிற்று சத்துமல்ல அசத்துமல்ல ஒன்றுமல்லபலவுமல்ல சாவயவமுமல்லநிரவயவமுமல்ல சாவயவநிரவயவமுமல்ல பிரமாணமும் அப்பிரமாணமுமல்ல நிரூபிக்கப்படாதகில் லட்சணங்கெட்டுப்போமென்றுவேதஞ்சொன்னதே லட்சணம் இதுதன்னுடைய முக்குணத்தால்சீவனையுஞ்செகத்தையுமீஸ்வரனையுமுண்டாக்கும்பிரமஞானமென்கிற அத்துவைத ஞானத்தால் நீங்கிப்போம்

ச—கை முக்குணத்தாற்சீவனையுஞ்செகத்தையும் ஈஸ்வரனையுமுண்டாக்கின அதுவெப்படி

உ—ம் மூலப்பிரகிருதியி[illegible]டையசாத்துவிககுணமான சுத்தமாயையிற் பிரதிபலித்ததன் ஈஸ்வரனை பஞ்சநிருதசியபரராயிருக்கிறவிந்த அந்தரியாமியையுண்டாக்கின மாயையே அவருக்குக்காரணசரீரம் அசுத்தமாயையான அவித்தையிற் பிறதிபலித்தசைதன்னியம் இந்தப்பிராஞ்ஞனுக்குக்காரணமான சரீரமான அவித்தை தாரதம்மியமாயவெகு

விதமானபடியால் சிதாபாசர்களும் ஆனந்தமாயிருப்பார்தாமதகுணப் பிரகிருதியினின்றும இருக்கச்சீவாநஞுக்குப்போகாதிகளை யுண்டாக்கக ஈஸ்வராக்கினையினால் ஆகாசம்வாயு அக்கினி அபபுபிருதிவுஎன்னப்பட்ட மூக்குணமான சூட்சுமபூதஙமைந்துமுண்டாயிற்று இந்தப்பூதங்களுடைய சாத்விகாம்சத்திலோ வொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாககூட்டினது அந்தக்காரண இதுசஞ்சல வியாபாரத்தால் மனமெனவும்நிசசயவியாபாரத்தால் புத்தியென்றும இரண்டுவிதமாயிருக்கும மீளவுஞ்சாத்விகாம்சத்தில்பூதந்தோறொரு மாத்திரையெடுத்துத்தனியே வைத்ததுசுரோத்திரம்தொக்கு சட்சுசிங்குவையாககிராணமான ஞானேந்திரியமாயிற்றும்மீளவுமராசதாம்சத்தில்பூதந்தோறொருமாத்திரையெடுத்துஒன்றாககூட்டினதுபிராணவபானவியானசமானவுதானனென பஞ்சவாயுக்களாயிற்றும்மீளவும ராசதாமசத்தில்பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரையெடுத்துத்தனித்தனியேவைத்ததுவாக்குபாதம் பாணிவாயு வுபஸ்தயானகாமேந்திரியமாயிற்றுஆக இந்தப் பதினேழுதத்துவ மும்லிங்கசரீரமென்றும்சூட்சும சரீரமென்றும்போகசாதன மென்றுஞ்சொல்லப்படும இந்த சூட்சுமசரீரத்துடனேகூடுவதாய அவித்தையாப்பிரதிபிம்பனுக்குப் பிராஞ்ஞனெனகிற பேர் மாறியதைசதனென்கிற போவந்தது சாவசீவர்களுடைய சூட்சும சரீரமுஞ்சூட்சுமபூதமுங் கூடிச்சமஷ்டிபுத்தியால் இரணியகொப்பமென்றுமஈஸ்வரனுக்குச சூட்சுமசரீரமென்றுஞ்சொல்லப்படும இந்தசூட்சுமசரீரத்துடன்கூடுவதாய மாயாப்பிரதிபிம்பருக்கு அந்தரியாமியெனகிற பேர்மாறிசூத்திரன்மாவெனகிறபேர்வந்தது எக்குந்தாதான்மியமாயிருந்தபடியினால் இவகாசசமஷ்டியென் அது அவனவனசரீரமாததிரன்தாதான்மியமாயிருக்கிறபடியினால்சீவர்களெல்லாருமவியஷ்டியெனபதுசீவர்களுக்குப் போகமும்போகத்திங்கிடமான தூலசரீரமுமுண்டாககடவதாகத்தாமதகுணமாயிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம்பண்ணினார் பஞ்சபூதத்தை யொவ்வொன்றை யிரண்டாகக் முதற பாதியைபாதையும் நான்காக்கித்தனக்கன்னிய பூதங்களுடைய விரண்டாம் பாதியைந்துடனே தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றநான்கு பூதங்களுடனே கூட்டுவது பஞ்சீகரணம் இந்தப்பஞ்சீகரணம பண்ணினதால்பூதங்களிலண்டங்களும புவனங்களும் நான்குவகை தூலசரீரங்களும் போகமுதலானதுமுண்டாயிற்று இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்லாம்ஒருமைப்பாடாயீஸ்வரன்தூலசரீரமென்றும விராட்டென்றுஞ்சொல்லப்படும்இத்தோடுகூடின ஈஸ்வரனுக்குச்சூத்திரான்மா வென்கிறபேர் மாறி யவைசுவாரனென்கிறபேர்வந்ததுஜீவர்களெல்லாதூலசரீரங்களுடன்கூடிவிசுவாகளாயத் தேவர்களென்றுமனிதரென்றுமனிதரென்றும்பேராகிஈஸ்வரன் சொன்னபடியே கன்மபத்தி ஞானமென்கிறகாண்டத்திரயானுஷ்டானம் பண்ணி அந்தர்முகமாகாமறகிர்முகமானோர்கள் எல்லாருமிப்படிராகத்துவேஷபாராயணம்பண்ணின கருமவசத்தாற்செ

ஜெனனபந்தங்களால் அறிக்கழிவழியேசுற்றுகிற புழுப்போலக்கழன்றார்
கள் தயாளுவா யிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களை கரையேற்றினவுடனே
மரத்திலேயிற் புழுசுக மடைந்தாப் போலசதாசார பரிபாகத்தான்குரு
ரூபமாய வந்த ஈச்சுவரனுடைய ஞானவுபதேசத்தால் அபூர்வமா யொ
ருவன் பஞ்சகோச விவேகத்தைசசெய்து முத்தியடைவன் இந்தமட்
டும மாயைகற்பித வடைவு

ச—கை பஞ்சகோச மாவதேது இதுகளுடன் ஆன்மாவிற்குத்தாதான்மிய
மெப்படி யதைத்தா னல்லவென்றும் தள்ளும் விவேகமேதென்னில்

உ—ம் ஸ்தூலசரீரமே யன்னமயகோசம பிராணனும் கன்மேந்திரியமும்
கூடினது பிராணமயகோசம் மனதுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியதுவி
ஞ்ஞான மயகோசம் காரணசரீரமே யானந்தமயகோசம நீலாதிவஸ்தி
ரத்தோடு கூடியவண்ணமாய் தோற்றுகிற ஸ்படிகம்போல் ஆன்மாவா
யிருக்கிற தானும் பஞ்சகோசங்களுடன் கூடிஅதுகளே தானாய்த்தோற்
றுகிறது தாரதான்மியம் அன்வய விதிரேகமே யதைத்தள்ளுகிற வி
வேகம் அன்வயமாவதேது விதிரேகமாவதேது இந்த விவேகத்தாற்பஞ்
சகோசத்தைத் தள்ளியப்பாற் பட்டிருக்கிற பிரமமே நானென்றறியும்
வழியெப்படி யென்னில்

உ—ம் தானாகவிளங்கின தூலசரீரந் தோற்றாதசொற்பன வவத்தையிற்
றான் தோற்றுகிறது அன்வயம்தான் தோற்றுகிலுந தூலசரீரந் தோற்
றாததே விதிரேகஞ் சூட்சமசரீரந்தோற்றாத சுழுத்தியவத்தையிற்றான்
தோற்றுவதே யன்வயம்தான் தோற்றுகிலும லிங்கசரீரந் தோற்றாததே
விதிரேகம் இந்தச் சூட்சுமசரீரந் தோற்றாமற் றள்ளப்பட்டதே மூன்
றுகோசமுந்தள்ளப் பட்டது சுழுத்திதோற்றாத சமாதியில தான்தோ
ற்றுவதே யன்வயமதான் தோற்றுகிலுஞ் சுழுத்தி தோற்றாமலிருக்கிற
தேவிதிரேகம் இதுஅன்வய விதிரேகம் முஞ்சிப்புல்லிற் பக்கத்து மட்
டைகளைத தள்ளிநடுவிலாணி யெடுக்கு மாறுபோல் அன்வயவிதிரேக
யுத்தியினாற்றானே வழங்கினபஞ்சகோசத்தைத் தள்ளியப்பாற்பட்ட
பிரமமே நானென்றுள்ள படியறிவதே அறியும்வழி

ச—கை சீவனுக்கும் பரமான்மாவிற்கும் இப்படி யுத்தியாற் சாதித்த ஏக
த்துவத்திற்கும் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் சாமவேத மகாவாக்கியமே பிரமாணம்

ச—கை அந்தவாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்னில்

உ—ம முன்னாள் சுவபாபாகியா யிருந்தவனைக் காலாந்திரத்தில் துவாரத்
தனமவந்து தண்டிகையில் வரக்கண்டவிடத்தில் அவனையிவனென்
கிறசொல் அவனென்கிற சத்தத்திற சம்முதலான வுபாதி லட்சண
மும இவனென்கிற சத்தத்தில் தண்டிகைமுதலான வுபாதி லட்சண
மும்விட்டு இரண்டுசொல்லிலுமுள்ள சரீரமாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்
டு இவனே அவன் அவனே இவனென்று ஒருவனையே புரையறக்காட்

டிருப்போலச் சக்ததிற்கு பாதன காரணமான பிரமம் மாயா சடளி தமான ஈச்சுபரன் தற்பரிஞ்ஞாள் அவருடைய சரீரமும்மூன்றையுங் காட்டும் தற்பதம் மலினசத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிவிம்பன் அவனுடைய சரீர வுபாதியிவைகட் கதிட்டான கூடத்தா இம்மூன்றையுங்காட்டுந் தொம்பதம் இவாகளிருவரையும் ஒருவனென்கிற மகாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடன் கூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிற சச்சிதாணந்த மொன்றைத்தானே புரையறக் காட்டும் அசிபதமான விட்டுவிடாத லட்சணை

ச—கை இப்படிக்கொத்தஞானம் வரத்தக்கதாகக் குருசன்னிதானத்திற் செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் சிரவணுதிகளே செய்காரியம்

ச—கை சிரவணமுதலான செய்காரிய மெத்தனைவிதம் அதுகட்கிலட்சணமேதென்னில்

உ—ம் சிரவணுதி நான்குவிதஞ் சகலவேதாந்தங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தாலர்த்தவிசாரம் பண்ணிப் பிரமத்திற் றற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம் யுத்தியாலனவரதஞ் சிந்திக்கிறதே மனனம் இப்படியிருவகையாலுந் தெளிந்தபொருளின் மனதை யேகாக்கிரமாய் வைப்பதேநிருத்தியாசனம் தியானம்பண்ணுகிறவனேயுந் தியானத்தையுமிழுந்துதியானிக்கப்படுகிறவனதுமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமேசமாதி

ச—கை இப்படிவந்தசமாதிக்குப்பலனேதென்னில்

உ—ம் அனுதிகாலசஞ்சிதகர்மநாசமும் தன்னைநிர்மலம்பண்ணுகிற தர்மமும் வாசனுட்சயமும் அபரோட்சஞானமும் இந்நான்கும் பிரயோசனம்

ச—கை அந்தஅதீதசுகசமாதியிலிருக்கிறவன் அப்படியிராமல் பிரபஞ்சத்தில்விழிப்பானேனென்னில்

உ—ம் பிராரத்துவசேடத்தினல்

இந்தத்தத்வாதத்வவிவேகத்தைப் பலப்பட விசாரித்துமனதைச்சமாதியிலே லயம்பண்ணினவன் சகலசங்காரத்தையும்விட்டுப்பரப்பிரமமாவான்

தத்வாதத்துவவிவேகம்-முற்றிற்று

இரண்டாவது

பஞ்சபூதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் தாமுபதேசித்த அத்துவிதத்தின்வழியே சத்துத்தானே இத்தனையுமாயிருக்கிறதென்கிற சாமவேதசாரத்தைப் பஞ்சபூதவிவேகத்தினால் வெளிசெய்கின்றார்

ச—கை சத்தென்பதேது அத்துவைதப்பிரமம் எத்தனையென்பது பஞ்சபூதமும் அதினுடையகுணங்களைந்தும அதையறிகிறஇந்திரியங்களைந்தும அந்தக்கரணமொன்றும் நானென்கிறவொருவனும் இத்தனைவகையுங் கூடினதேயித்தனையென்றுசொல்லப்பட்டது

ச—கை இந்தபஞ்சபூதமைந்துக்குள் எந்தெந்தபூதத்திற் கெந்தெந்தக்குணமுண்டென்னில்

உ—ம், ஆகாயத்திற்குக் குணமொன்றுவாயுவிற்குக் குணமிரண்டுதேயுவிற்குக் குணமூன்று அப்புவிற்குக்குணநான்கு பிருதிவுக்குக்குணமைந்து

ச—கை இந்தப்பூதங்களின் இந்தக்குணத்தைப் பகுத்துக்காட்டுமெனில்

உ—ம், பிரதித்தொனியொன்றுமே ஆகாயத்தின்குணம் புரியென்றடிக்கிறசத்தமும் சிநேகமாகவருகிறபரிசமும் வாயுவின்குணம் பகபகவென்று சொலிக்குஞ்சத்தமும் சுடுகிறபரிசமும் பிரபையென்கிறரூபமும் அக்கினியின்குணம் களகளவென்கிறசத்தமும் குளிர்ந்தபரிசமும் சுக்கிலரூபமும்மதுரரசமும் அப்புவின்குணம் கடகடவென்கிறசத்தமும் கடினபரிசமும் பஞ்சவல்ரூபமும் அறுசுவைரசமும் நற்கந்தத்துர்க்கந்தமும்பிருதிவியின்குணம்

ச—கை இதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம், சுரோத்திரந்தொக்குசட்சுசிங்குவையாக்கிராணமென்கிற இந்திரியங்களாலனுபவிக்கப்படுகிற பிரத்தியட்சமேபிரமாணம

ச—கை இவ்விந்திரியங்களுக்கிப்படி வெளிநாட்டந்தானோ உண்ணாட்டமுமுண்டோவென்னில்

உ—ம், செவியைப்பொத்தாலுள்ளிசைச்சத்தங்கேட்கையினாலுங் குடிக்கையினாலும் பொசிக்கையினாலும் உள்ளேசீதவுஷ்ணபரிசமறிகையினாலுங்கண்ணை மூடினால் உள்ளிருட்டுரூபந்தெரிகையினாலும்வாந்திபண்ணும்போது உள்ளிரசகந்தங்களை யறிகையினாலும்இந்தவிந்திரியங்களுக்கு உண்ணாட்டமுண்டு

ச—கை இதற்குச்சகாயவிந்திரியமானதும் அதற்குத்தொழிலேதெனில்

உ—ம, வாக்குபாணிபாதம்வாயுவு புஸ்தமென்கிற கன்மேந்திரிய மைந்துஞ் சகாயமவிந்திரியம் வசனதாபகமனவிசற்க ஆனந்தமும் அதின் தொழில்

ச—கை இனிஅந்தரிந்திரியமானமனதும் அதன்தொழிலுமேதெனில்

உ—ம, பதஇந்திரியக்கிறகு மிராசாவாயிந்த நியத்தின்வழியாய்யிணதோஷம விசாரிக்கிறதா யிருதபக்லத்தி லிருக்கிறதுமனது வைராக்கியம் பொருமை முதலானசாத்விகப் பிரவிர்த்தியுங்காமகுரோதமுதலான ராசதப் பிரவிர்த்தியுஞ்சோம்பல் நித்திரைமுதலானதாமதப்பிரவிர்த்தி யும் அதன்தொழில்

ச—கை இந்தமூவகைப்பிரவிர்த்திக்கும்பலனேதென்னில்

உ—ம. சாதவிகத்தினல்புண்ணியமவிளையும் ராசதத்தால்பாவம் விளையும தாமதத்தாலிவ்விருவகையுமறுவீண்காலம்போம்

ச—கை இப்படிபஞ்ஞேந்திரியத்தினுலும் யுக்தியினுலும் சாத்திரத்தினுலறியப்பட்ட சகலசெகத்துகளுஞ் சத்துத்தானேயென்றுலதுகூடாதென்னில

உ—ம, சிருஷ்டிக்குமுன் சகலசெகத்துஞ்சத்தாயிருந்த படியினுல் சிருஷ்டிக்குப்பின்புபஞ்ஞேந்திரியங்களாலறியப்பட்டுகெற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபத்தோடுகூடியிருக்கிற சகலசெகத்தும் விசாதி கசுதாதிசுவகதபேத மற்றசத்தே யொழியவேறல்ல

ச—கை விசாதிகமாவதேது சுகாதிக மாவதேது சுவகத பேதமாவதேது இவைசெகத்து இம்மூன்று மல்லவென்கிற தெப்படியென்னில்

உ—ம மரத்திற்கு கல்லுவிசாதிகம மறுமரஞ் சுகாதிகம் அதன் இலை பூ காயசுவகதபேதம இந்தப்படி சத்திற்குச்செகத்து அசத்தாகாத படியினுல் விசாதிக மென்னக்கூடாது நிரவயவ மானபடியினுல் சுவகதபேதமென்னவுங்கூடாது இவையெல்லாஞ் சத்துதானே யாகட்டுமென்னில்

உ—ம சூரியன் அந்தகாரத்தோடு கூடியுமிரான் அந்தகாரமுமல்லவென்கிறபோலச் சகததேபசததாஹல்சததாகவு மாட்டாதுசத்தோடுகூடியிருக்கவு மாட்டாது

ச—கை சகதைத்த ிரவொன்றுமில்லா விட்டால்சிருஷ்டிக்கு முன்னெல்லாஞ் சத்தாயிருக்குமென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்லுவானேனெனில்

உ—ம காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷனைக்குறித்துச் சொன்னதேயல்லாது உண்மையல்ல ஆகையால் சகதையுமுத்தரமுந்துவைதத்தி லல்லாமல் அததுவைதத்திலில்லை

ச—கை உண்மைதானேதென்னில்

உ—ம், அசையமற் கெம்பீரமாய்ப்பிரபையுமல்லாமல் இருட்டுமல்லாமல் வாக்காலும் மனதாலுமெட்டாததாயிருக்கிற பிரமமேசத்து

ச—கை பிருதிவிமுதலானது பரமாணுவாய்ப்போனதா இல்லையென்று சம்மதித்தேன் பிரளயத்தாச்சமெப்படி யில்லாமற்போமென்னில்

உ—ம், அத்தியத்தம்பீரச்சகத்தாயிருக்கிற ஆகாசமும் உண்டாக்கப்பட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிறசத்து நம்முடையபுத்திக்கெட்டும்

ச—கை சத்தாயிருக்கிறசுத்தசைதன்னியத்தை எப்போதனுபவித்தீரென்னில்

உ—ம், நிற்சிந்தையாயிருக்கிறவேளையில் அனுபவித்தோம்

ச—கை அப்போதது சததென்கிற புத்தியுமில்லையேயென்னில்

உ—ம். அதுநமக்குஞ்சம்மதிதான் நிற்சிந்தையாயிருந்தவைத்தைக்கு சாட்சியா யிருந்தோமென்கிற வனுபவமேபோதும் ஆகையால்நேஞ்வியாபார மற்றவேளையில் அலைச்சலறசாட்சிமாத்திரமா யிருக்கிறாப்போல மாயாப்பிரவிர்க்குமுன் னுஞ்சத்திருக்குமென்றறி

ச—கை இந்தமாயாரவிர்க்கலட்சணமேதென்னில்

உ—ம், சத்துமல்லஅசத்துமல்ல உற்றுப்பார்க்கில்லாமறபோகிறதேலட்சணம்

ச—கை சத்தைவிடமாய் சத்துவில்லாவிட்டால் அசத்தென்கிறதேலட்சண மாகட்டுமென்னில்

உ—ம். அசத்துமாயாகாரியமல்ல மற்றஸ்வரூபமல்லாம சத்தியமன்னியமென்றும் ஏகதேசமா யிருக்கிறாப்போல மாயாசத்தியாப்பிரமத்தினிடத்திலிருக்கிறமாயை யென்னத்தைச் செய்யுமென்னில்

உ—ம். சுவரைப் பற்றியிருக்கிறவன்னஞ்சுவரைத்தானேபலவிச்சித்திரமாய்ப்பேரிட்டாப்போல் பிரமத்தைப் பற்றியிருக்கிறமாயையும நிர்விகாரத்தில் விகாரத்தைக்கற்பிக்கும்

ச—கை மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டவிகாரங்களேதென்னில்

உ—ம். முந்தினவிகாரம் ஆகாசம் அதற்குலட்சணம்வகாசம்

ச—கை சத்திற்குச்சுபாவமெத்தனை ஆகாசத்திற்குச் சுபாவமெத்தனையென்னில்

உ—ம், உண்டென்பதுமாத்திரமேசத்திற்குச்சுபாவம் உண்டென்பதுஞ் சத்தமும்ஆகாசத்திற்குச்சுபாவஞ்சத்திற்சத்தமில்லை சத்தஸசத்தமுமாகா சத்திலுண்டு

ச—கை சத்துதானேயாகாசமானால் சத்தின்குணமாகாசமென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கஆகாசத்தின்குணஞ் சத்தென்றுவாதிகள் சொல்வானேனென்னில்

உ—ம். பிரமத்தினிடத்தில் ஆகாசத்தைக்கற்பித்த மாயை குணகுணிகயும் தாருமாருய்த்திருப்பிவைத்தது அப்படிபிரமிக்கிறது மாவைக்குச்சுபாவம்

ச—கை இதுதெளியுட்வழியேதென்னில்

உ—ம், வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிஞ்சத்தினிடத்திலாகாசங்கற்பிதமான படியால் சத்தைப்பிரதானமாகவும் ஆகாசத்தைப்பிரதானமாகவுமறியப்படும்

ச—கை சத்தைத்தவிர புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தையசத் தென்றறிவதெப்படியென்னில்

உ—ம். ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்திலுண்டென்கிற சொல்லால்விவேகித்துப்பார்த்தால் காட்டப்பட்டபொருளைத் தவிர ஆகாசமில்லாதபடியால் ஆகாசம்சத்துதான்

ச—கை ஆகாசந்தோற்றுகையில்லை யென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம். யாதொன்றுசத்தைத்தவிர அசத்தாயிருந்துதோற்றுதோ அதெல்லாஞ் சொற்பனபதார்த்தம்போலமித்தை

ச—கை இப்படியாகசத்திற்சத்தையும்பிரித்துக்காண்கிறபோது ஆகாசம் மித்தையாவனே னென்னில்

உ—ம். கற்பிதமாய்மாயாகாரியமானபடியால் காரணம்போலமித்தையாய் வருப்யற்றது

ச—கை பொய்யாயிருக்கிறவாகாசமும் மெய்யாயிருக்கிற சத்தும்பொருந்தியமேகமாய்ச் சகலருக்குந்தோறறுகையாற்பிரித்துக்காண்கிற அதைவெப்படியென்னில்

உ—ம், சாதிவியத்திகள் போலவும்குணத்திரவியங்கள் போலவும்உடலுயிரும்போலவுஞ் சத்தும் ஆகாசமும்வேறு

ச—கை இப்படியறிந்தாலுஞ் சத்துவேறு ஆகாசம்வேறென்றெதினுலறியப்படவில்லையென்னில்

உ—ம், முந்திப்புத்தியே காக்கிறகமா காதபடியாற்சந்தேகத்தாலேறவில்லைச்சாவதானமாய்ப்பிரமாணமூலமாய்ப்விசாரித்தாலேறும்

ச—கை விசாரித்தவனுக்குப்புத்தியிலெப்படியிருக்குமென்னில்

உ—ம் சத்தாயிருக்கிறவஸ்துவேஅகண்டமென்றும் ஆகாசம்பரிசசின்னமித்தையென்றும்புத்தியிற்பிடப்பட்டிருக்கும்

ச—கை இப்படியறிந்தவனுலகத்தாரோடெப்படிபேசுவனெனில்

உ—ம் சத்தைப்பிடித்தாகாசமென்றுபேசுகிறவனேயும் ஆகாசஞ்சின்மாத்திரமென்றுபேசாதவனேயுங்கண்டவுடனேயாச்சரியப்படுவன்

ச—கை இப்படி யாகாசமித்தையென்றும் சின்மாத்திரமேசத்தியமென்றுமறிந்தபின்பு செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் இந்த நியாயத்தின் படியே வாய்வு முதலான பூதங்களிலுஞ் சத்து பரிபூரணமான படியால் கர்ண்பித்ததென்றும் ஆ

காசம்பரிச்சின்னமானபடியால் காணப்பிக்கவில்லையென்றும் பூதங்க ளெல்லாமித்தையென்றுந் திருப்பிக்கிறது

உ—ம் பூதங்கள் பரிச்சின்னமாயெப்படிகற்பிக்கப்பட்டது பூதங்களுக் குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னிய குணமென்னவென்னில்

உ—ம் சத்திலேகதேசகற்பிதம்மாயை மாயையிலேகதேசகற்பிதம் ஆகாசம் ஆகாசத்திலேகதேசகற்பிதம் வாய்வுவாய்வுண்டென்கிறது சத்தினங்கிசத்தைவிட்டால் வாய்வுகாணமற்போகிறது மாயையினங்கிசம் சத்தாகாசவங்கிசம் ஆக மூன்றும்வாய்வுக்குக்கா ரணம் தனக்குச் சுபாவகுணம் பரிசமித்தினைகளிலும் சத்தைப்பகுத் தால் காணப்போகிறபடியினால் வாயுமித்தையென்றறிக

ச—கை வாய்வுமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதெனில்

உ—ம் வாயுவில் பத்திலொன்றாய் கற்பிக்கப்பட்ட அக்கினியுமித்தையெ னறே பாவனைபண்ணவேண்டும் அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினு டைய அங்கிசத்தைவிட்டால் இல்லாமற்போகிறது மாயையினுடை ய அங்கிசத்தாகாசத்தினங்கிசம்பரிசம் வாயுவினங்கிசம் ஆகக்கார ணகுணம்நான்கும் அக்கினிச்சுபாவகுணம் ரூபம் இத்தனையுஞ்சத்தை த்தவிரவேறல்லவென்று காண்கிறதே தஉபாசனை பண்ணுகிறது

ச—கை அக்கினி மித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதெனில்

உ—ம் அக்கினியிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிற அப்புவுக்கு ரசத்தோடே கூடி யாறுகுணமென்றும் அப்புவிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிற பூமிக்கு க்கெந்தத்தோடுங் கூட வேழு குணமென்றும் பூமியிற்பத்திலொன்றிற் கற்பிதம் பிரமாண்ட மென்றும் பிரமாண்டத்திற்கற்பிதம் புவனங்களெ ன்றும் புவனங்களில் கற்பிதஞ்சரீரங்களென்றும் அறிந்து சத்தைவிட் டால் இவைகளுக்குச் சொரூபங்களில்லாதபடியினால் சின்மாத்திரமெ ன்று காண்கிறதே செய்காரியம்

ச—கை இப்படிதொய்தமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்று அனுதரவுபண் ணினால் தோஷமில்லையோவென்னில்

உ—ம் சாங்கியன்கணாதன் பௌத்தன்முதலானபேர்கள் செகத்பேத த்தைதநானே மெய்யென்றுசொல்லி நிச்சயமான அதநுமித்தத்தை யனுதரவுபண்ணிப் போட்டபிறகு பிரத்தியவாய மில்லையென்றால் மா யாகற்பிதமாயிருக்கிற தொய்தத்தை யனாதிப்பண்ணியிருக்கிறதுக்கு ப்பிரத்தியவாயமுமில்லை நிசேசமுமில்லை

ச—கை இப்படி தொய்தத்தை யவமானம்பண்ணினால் பிரயோசனமே தென்னில்.

உ—ம் தொய்தத்தில் அனுகாவுதிடமானால் அத்துவிதத்தில்புத்தி திடப் பட்டுச்சீவன்முத்தனாகலாம்

ச—கை இப்படி சத்தையும் அசத்தையும் பகுத்தறிந்தால் சீவன்முத்தி யெப்போதுவருமென்னில்

உ—ம் திடப்படவறிந்தவன்றேமுத்தி

ச—கை பிராணன் விடும்போதந்த நிலைவரவேண்டாமோவெனில்

உ—ம் நாள்தோறுங் கற்றபோதசொற்பனஞ்சுழுத்தியில்மறந்திருந்தாலு ஞ்சாக்கிரத்தில் தன்னிலே முன்னிற்கிறதுபோல் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையில் மறந்தாலுமஞானம்போகாது

ச—கை கற்றபோதம் பின்னையெதினால் மறையுமென்னில்

உ—ம் வேதாந்தத்திற்குமேற்பட்ட பிரமாணமொன்றுண்டானால்அதினா ல்போகிறதேயல்லாமல் சுழுத்திமூர்ச்சையிற் போகிறதல்ல ஆகையினா ல் அத்துவிதஞானத்திற் கொன்றினாலும் வாதையில்லை

ஆகையினால் இந்தப்படிபஞ்சபூத விவேகத்தைச்செய்து சகலபிரப ஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க்கண்டு அத்துவிதநிலையை பெற்றவனே சீவன்முத்தன் இந்தப்பிரமகார நிலைபெற்றவனே ஒருமோகமுங்கிட்டா தென்று கீதையில் பகவானுஞ் சொல்லியிருக்கின்றார்

பஞ்சபூதவிவேகம முற்றிற்று.

௨

மூன்றாவது

பஞ்சகோசவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் ஏழைகளிடத்தில்வைத்தகிருபையினா ல்பஞ்சகோசவிவேகத்தையறிந்து எளிதாய்பிரமத்தையடையச்சொல்லு கின்றார்

ச—கை தயித்திரியமென்கிற வுபநிடத்திலே குகைக்குள்ளிருக்கும் பிர மத்தையறிந்தால் மூத்தியுண்டென்று சொன்னதற்கு கர்த்தபேதெ ன்னில்

உ—ம் தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன் பிராணனுக்குட்பட்டது மன மமனதிற்குட்பட்டதுவிஞ்ஞானம் விஞ்ஞானத்திற்குட்பட்டதுஆன ந்தம் ஐந்துமேகுகையென்றுசொல்லப்பட்டது இதற்கன்னியமாயிரு க்கப்பட்டவர் ஆத்மா

ச—கை இந்தவைந்துதானே ஆத்மாவென்று சகலவாதிகளும்லௌகிகரு ஞ்சொல்லுவார்கள் அதைத்தள்ளுவதெப்படியெனில்

உ—ம் பிதாபோசித்தஅன்னத்தினால் வந்தவீரியத்தி னுண்டாகையினாலு ம் அன்னத்தால்வாத்திகையினாலும் அன்னமயகோசமாகிய சடத்தை ததானென்னக்கூடாது தேகத்திற்குள்ளிருந்த இந்திரியங்களை யேவுகி றவனைப் போலத்தாரதம்மியத்தினால் கிரியையுள்ளிருக்கிற பிராணமய யனையுந்தானென்னக்கூடாது தேகத்தைநானென்கிற புத்தியும் வீடு மாடுகளில் என்னுடைதென்கிற அபிமானத்தையும்பண்ணிக்கொண்டுகாம க்குரோதமுதலான அவத்தைகளிலே யுழலக்கண்ட மனோமயனையுந்தா னென்னக்கூடாது காய்ச்சின இரும்பு உண்டை போலேசாக்கிறத்தின் நாசிகை பரியந்தம் கலந்து நின்று சுழுத்தியில் அணைந்து போகிறது

ச—கை இதுகள்ஈஸ்வர சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படாததேதா தெ னில்

உ—ம் பிதாவினாலுண்டாக்கப்பட்டபெண் அன்னியனால்வந்தபோக பத் தாவுக்குப் போககற்பனைக் கிடமானதுபோல் நல்லதுபொல்லாதென் கிறது சீவகற்பனைக்கே யிடமாயிற்று ஆகையினால் இவையெல்லாஞ்சீ வசிருஷ்டியென்றே சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரனுடைய காரியமும் சீவனுடையபோகமும் ஈஸ்வரசிரு ஷ்டியென்றுஞ் சொல்வதெப்படியென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனாலே சிருஸ்டிக்கப்பட்ட மண்-பெண்-பொன்-முதலான துகளினாலிவையெனக்கு அகப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷித்தா ன் இதுநமக்கு அகப்படாதே போச்சுதென்று ஒருவன்சிலே ற்படுகிறான் விரத்திவந்தவன் இரண்டையும்பார்த்து வுபேட்சையா யிருக்கிறான் இப்படிபிரியம் அப்பிரியம் உபேட்சையென்று மண்முத லானதுகளிலே காண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களு மனோகற்பிதமானசீ வசிருஷ்டியே யொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்ல இந்தமூன்றகங்காரமு மற்றுத்தன்சுபாவத்தி லிருக்கிறதே ஈஸ்வரசிருஷ்டி மாதாவென்றும் உடன்பிறந்தாளென்றும் பாரியென்றும் வெகுவிதாகாரமாய்த்தோ ற்றுகிற ஒருபிண்டந்தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அனேககாரங்களும் அவ்வாகாரத்திற்சேற்க அவனவன்மனதில் சங்க ற்பித்த சங்காரமுஞ்சீவசிருஷ்டி:

ச—கை பிராந்தியினாலேயுஞ் சொற்பனத்தினாலேயும் மனோராச்சியமாக வுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண கற்பனையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியா கட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தில் பிரமாதாவினாலறியப்பட்ட பிர மேயங்க ளெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்னில்

உ—ம் லோகத்திலேயுள்ள சகலபதார்த்தங்களையும் தோற்றுவிக்கிற வெ ய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின்பேரில விழுந்து அதுகளை யாவரித்து அ தினுடைய வாகாரத்தையடைந்து அதுகளைத்தோற்று விக்கிறுப்போ

லச்சாக்கிரத்திலும் பிரமாதாவினிடத்திலும் முண்டான பிரமாணப் பி
ரமேயத்தையடைந்து அதினுடைய வாகாரமாய் அதினுடைய அஞ்ஞா
னத்தைத்தள்ளி அதுகளைத்தோற்றுவிக்கைகயினால் இப்படி சங்கற்பிக்க
ப்பட்ட விருத்திப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியேயொழிய ஈஸ்வ
ரசிருஷ்டியென்று சொல்லவே கூடாது இப்படி சித்தாந்தமாயுள்ளவள
வில் பார்க்கிறவிடையமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியமாகக்கூடி இரண்டிரண்
டாயிருக்கும் அதில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான விடையஞ் சிராபாசனாலறிய
ப்படும் சீவசிருஷ்டியானவிடையஞ்சாட்சியில் பிரகாசிக்கப்படும் இப்ப
டிசீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியும் பிரயப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே
சீவசிருஷ்டியையத்துடைத்து அடக்கவேண்டும் அதுவேமனோநாதமென்
றும் வாசனாட்சயமென்றும் சீத்தில் ஈஸ்வரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரே
கித்துப்போயிருக்கையிலேயும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன்முக்திவராதபடியி
னாலும் வெதிரேகயுத்தியுங்கூடாது ஆகையினால் ஈஸ்வரசிருஷ்டி சமுசா
ரத்திற்கு மூலமென்னக்கூடாது சீவசிருஷ்டியேயாகவேண்டும் இதையு
ம் அன்வயவெதிரேகத்தினால் திடமபண்ணுவிக்கிறோம் சீவசிருஷ்டியுள்
ளவளெல்லாஞ் சம்சாரமுண்டென்கிறதே அன்வயம் சீவசிருஷ்டியொழி
த்தவிடத்தில் சம்சாரமில்லையென்கிறதே வெதிரேகம் இந்தஇரண்டுவித
மொத்துவந்ததேபிரமாணம் அதெங்ஙனேயென்னில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியா
னவேளையில் சம்சாரமொழிந்திருக்கையினாலும் சொற்பனத்தில் சீவசிரு
ஷ்டிமாத்திரம் அன்வயத்திற்கொண்டு சுகதுக்காதிசங்காரமும் அவிடத்
தில் அன்வயவன்முத்தி வருகிறதற்குச்சாதனமாகச் சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரசிருஷ்டிசீவன்முத்திவந்தாலும் துடைப்படாமலிருக்கிற
ப்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனால் சாட்சியாகிய நாக்கானியேதெ
ன்னில்

உ—ம் சுகதுக்காதிசமுசாரமெல்லாம் சிவசிருஷ்டிமூலமேயொழிய ஈஸ்
வரசிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்பமும் வருகிறதில்லை இந்தஅர்த்தத்தி
ல்சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதிரேகத்தினால் விளவிக்கிறோ
ம் ஈஸ்வரசிருஷ்டி உண்டேல சமுசாரமுமுண்டென்கிறதன்வயயுத்தி
ஈஸ்வரசிருஷ்டியில்லையாகில் சம்சாரமில்லையென்கிற வெதிரேகயுத்தி
யிரண்டுமொத்துவரவேண்டும் இது ஒத்துவராமல் எங்ஙனேதடைப
ட்டதென்றால்சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈசுவரசிருஷ்டியுண்
டாயிருக்கையிலும் ஒருவனுக்குஞ் சுகதுக்காதி சமுசாரமுமில்லை ஆ
னபடியினால் அன்வயயுத்திதட்டுப்பட்டது பிரளக்கண்டோம் சமாதி
சுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்
கையிலும்சீவசிருஷ்டியான அந்தக்கரணகற்பனைவெதிரேகித்ததுகொ
ண்டுசுகதுக்காதி சங்காரமும் வெதிரேகித்துக்காணப்பட்டது ஆகை

ணப்பட்டது ஆனதைபினும் ஜீவசிருஷ்டியே சர்வசங்காரத்திற்சித்தாந்த ம்இரண்டுசிருஷ்டியும்கூடிவழுகுகுகிற சாக்கிரவஸ்த்தையிலும் ஜீவசிருஷ்டியானஜீவதெதாய்நந்தையொழித்தவனே ஜீவன்முத்தன் இந்தச்சாக்கிரத்திலுஞ்சீவத்தொய்தம்ஈஸ்வரத்தொயதம் இரண்டுங்கூடிவழங்கிறு லும் ஜீவத்தொயதமேபந்தப்படுத்துகிறதுஈஸ்வரத்தொய்தம்பந்தப்படுகிறதல்ல அதெப்படியென்றால் கண்ணாரிற்காணுமற்றூரதேசத்திலொருங்காலநதன் பிள்ளைபோயிருக்கவகையில்நம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறு னென்கிற ஜீவசிருஷ்டியிருந்துசுகத்தைக் கொடுத்தது அந்தக்காலத்திலொருத்தன்வந்து பிள்ளைசெத்தானென்றுசொல்லக்கேட்டுநம்முடைய பிள்ளையிழந்தோமென்று ஜீவசிருஷ்டியின்ஞானத்தையுந் தானென்னகூடாது புண்ணியபோகநதிலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமாயானந்தப்பிரதி விம்பத்தோடே கூடிச்சற்றுநேரத்தில்நட்டமாகக்கண்ட ஆனந்தமதனையுந்தானென்னக்கூடாது

ச—கை இப்படிஇந்தஐந்தும் ஆத்மாவல்லவென்று போனால்இதற்கன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காணுமேயென்னில்

உ—ம் இந்தப் பஞ்சகோசங்களை அசத்துச்சொன்ன லட்சணத்தோடேதோற்றுவித்து அப்பாலிலியொன்றுங்காணே மென்றிருக்கிற விம்பசைதன்யமேஆத்மா

ச—கை இந்தப்பஞ்சகோசங்களை ஆத்மாகண்டால் ஆத்மாவைக்காண்கிறவராரென்னில்

உ—ம் சுத்தசித்தனைதன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாசெங்களை யெல்லாமறியலாம் தானறிவு சொரூபமாகையினுல் ஒன்றினுலு மறியப்பட்டது

ச—கை அறிவாயிருந்தாலும் ஒன்றினுலறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் வெல்லத்திற்குந்தன்னுடைய ரசந்தன்னு லனுபவிக்கப்படாவிட்டாலும அந்நியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினுல் அனுபவிக்கப்பட்டது கொண்டுமதுரரசுபாவமென்கிறதுபோலச் சகலத்தையுமறிகிறவர் ஆமோ அறிவென்கிறதற்குச் சந்தேகம் தேவையில்லை

ச—கை அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோஎனில்

உ—ம் இந்தஇருவகையுமல்ல இதற்கப்பாற் பட்டதுபிரமம்

ச—கை இப்படியிருந்தால் அவனையறிகிறதெப்படி யென்னில்

உ—ம் எனக்குநாக்குண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற்போல் அறிவாயிருந்தும் அறிவுஎப்படியிருக்கிற தென்றுகேட்பது உனக்குலச்சையில்லையோ

ச—கை அஞ்ஞானியாயிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வரவழிபாடேதென்னில்

உ—ம் அறிவினால்காண்பித்ததெல்லாஞ் சடமானாலும்நித்தியபோதமாயிருக்கிறவறிவே பிரமமென்று காணவேண்டும்

ச—ங்கை இந்தவறிவாயிருக்கிற ஆத்மாவேபிரமமானால் சச்சிதானந்தலட்சணத்தில்சித்தல்லாத லட்சணமாமேயென் சொல்லவில்லையெனில்

உ—ம் இப்படி அறிவாயிருக்கிறதுதானெப்போதும்உண்டென்றிருக்கையினாலும் ஒருக்காலத்திலுமில்லையென்றுபோகாதபடியினாலும்ஆத்மா சத்தென்பது கூடியதாயகற்பிதமாயிருக்கிறகாலதேசவஸ்துக்களை ஆத்மா அறிகையினால் சித்தென்பது கூடும் காந்தபொருளானபடியினாலே இந்தவறிவினுடைய வாசையற்றது ஆனந்தமென்பதுகூடும்

ச—ங்கை இப்படிக்கொத்த ஆத்மாவெப்படிக்கொத்தவனென்னில்

உ—ம் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதபடியினால் இப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லக்கூடாது தானேயிருக்கிறபடியினால் அப்படிக்கொத்தவனென்றும்பரோட்சமாய் சொல்லவுங்கூடாது இவ்விருவகையினாலுஞ்சொல்லப்படாதவனே ஆத்மா

ச—ங்கை இப்படி நிர்ணயமானால் இவன்சீவனென்றும் இவன்ஈஸ்வரனென்றும் மகாவாக்கியத்தினால் இருவருக்கும் அயிக்கியம்வந்தால்மோட்சமென்றுசொன்ன வேதாந்தவாக்கியமெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் சகலப்ரபஞ்சகற்பிதவுபாதியினால்கூடியிறதேயல்லாமல்சுபாவத்திலேயேபேதக்குறிப்பில்லை

ச—ங்கை மாயையினால் தானெப்படி கூடுமெனில்

உ—ம் ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபௌத்திரர்களைக்குறித்து தகப்பன்பாட்டனென்றுவந்த இரண்டுநாமமும் அந்தவுபாதிகளில்லாவிட்டால் இல்லாமற்போகிறாப்போல் மாயையவித்தையென்கிற இரண்டுவுபாதியினாலுஞ்சீவனீஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒருபிரமந்தானேயுபாதியிரண்டையுமொழிந்தவுடனேதான் சீவனுமல்லஈஸ்வரனுமல்லதாய்ப்பிரமந்தானென்கிற வயிக்கியம்வரலாம்

ச—ங்கை இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப்பலமேதென்னில்

உ—ம் இப்படிஆத்மாவேபிரமமென்று பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் பகுத்தறிந்தவன் பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப்பிரமமாகத்தானேயிருப்பன், இவனைக்காலத்திரயத்திலுஞ் சம்சாரந்தொடராது இதுவேபலம்

இந்தப்பஞ்சகோசவிவேகத்தை விசாரித்தவன்ஞானியாவான்

பஞ்சகோசவிவேகம் முற்றிற்று

நான்காவது

த்விதவிவேகம்.

வித்தியாரண்யசுவாமிகள் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய் த்விதவிவேகம் சொல்லுகின்றார் —

ச—ங்கை த்விதமென்பது என்னமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் ஜீவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ச—ங்கை அதெப்படியென்னில்

உ—ம் பஞ்சீகரணம்பண்ணின பஞ்சமகாபூதங்களான பிரபஞ்சமான தத்துவமெல்லாம் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும் சாக்கிரமுதலாக ஜீவன்முக்திபரியந்தமுள்ள அவஸ்தைகளையும் அனுபவிக்க அவித்தையிலுள்ள வாசனையால் மோக்ஷமுதலான சகலபாவனைகளும் ஜீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்

ச—ங்கை இதுகள் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவானேனென்னில்

உ—ம் பிரகிருதியினால் உண்டாக்கப்பட்டதென்ன அதனிடத்தில் பிரபஞ்சமாகத் தாவரசங்கமாகத் தனக்கிடமான லோகமெல்லாம் ஈஸ்வரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாயிற்று ஆகையால் இவையெல்லாம் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்

ச—ங்கை ஈஸ்வரனையாகாரியமும் ஜீவனையும் போகமும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்றும் ஜீவசிருஷ்டியென்றும் சொல்லப்படுவானேனென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண் பொன் முதலானதுகளினால் இவையெனக்கு உதவுமென்று ஜீவன் சங்கற்பிக்கிறான் இதுவெனக்கு அகப்படவேண்டுமென்று நினைக்கிறான் விரக்தியுள்ளவன் இரண்டையும் பார்த்து உபேக்ஷையாயிருக்கிறான் இப்படிப் பிரியம் அப்பிரியம் உபேக்ஷையென்னும் முதலானதுகளிலே காண்கின்ற மூன்றுவிதமான ஆகாரங்களுமே கற்பிதமான ஜீவசிருஷ்டியே யொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்ல இந்த மூன்றாகாரமும் ஜீவனுடைய பாவத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டதினாலே ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்லவென்றும் அப்படியிருந்தாலொன்றும் பாதியென்றும் ஒரு பிதாவானவன் பெற்ற ஒரு பிள்ளையைத் தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டியாகக் கருதுகிறதுமன்றி அநேகவிதமான ஆகாரங்களும் அவ்வாகாரத்துக்கேற்ப அவனவன் மனதில் சங்கற்பித்த சம்சாரமுந்து ஜீவசிருஷ்டி

ச—கை ப்ராந்தியினாலேயுஞ் சொப்பனத்தினாலேயும் மனோராச்சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணகற்பனையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தினால் பிரமாதாவினாலறியப்பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்னில் .

உ—ம் லோகத்திலேயுள்ள சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கிறவெய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின்பேரில்விழுந்து அதுகளையாவரித்து அதினுடையவாகாரத்தையடைந்து அதுகளைத்தோற்றுவிக்கிறாப்போலச் சாக்கிரத்தாலும் பிரமாணப்பிரமேயத்தையடைந்து அதினுடைய அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளி அதுகளைத்தோற்றுவிக்கையினால் இப்படிசங்கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியேயொழிய ஈச்சுவரசிருஷ்டியென்று சொல்லவேகூடாது இப்படிசித்தாந்தமாயுள்ளவளவில் பார்க்கிறதெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாயிருக்கும் அதில்ஈஸ்வரசிருஷ்டியான விஷயஞ் சிதாபாசனாலறியப்படும் சீவசிருஷ்டியானவிஷயஞ் சாட்சியில் பிரகாசிக்கப்படும் இப்படிசீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியும் பிரிப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்து அடக்கவேண்டும் அதுவேமனோநாசமென்றும் வாசனாட்சயமென்றும்சீவன்முத்தி வருகிறதற்குச் சாதனமாகச்சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரசிருஷ்டி சீவன்முத்திவந்தாலுந் துடைப்படாமலிருக்கிறாப்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனால் சாட்சியாகிய மெய்க்காணியேதென்னில்

உ—ம் சுகதுக்காதிசமுசாரமெல்லாம் சீவசிருஷ்டிமூலமேயொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்பமும் வருகிறதில்லை இந்தஅர்த்தத்தில் சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதிரேகத்தினால் விளக்குகிறோம் ஈஸ்வரசிருஷ்டியுண்டேல் சமுசாரமுண்டென்கிறது அன்வயயுத்தி ஈச்சுவரசிருஷ்டியில்லை சம்சாரமில்லையென்கிற வெதிரேகயுத்தி யிரண்டும் பொருந்தவரவேண்டும் இதுபொருந்தவாராமல் ஏகதேசமாய் நடைபடுகிறதென்றால் சமாதிசுழுத்திமூர்ச்சையானவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியுண்டாயிருக்கையிலும் ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசமுசாரமில்லை ஆனபடியினால் அன்வயயுத்தி தப்பிப்போனது பிரளயத்தில் ஈச்சுவரசிருஷ்டியடங்கலும் வெதிரேகித்துப் போகையினாலேயும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன்முத்தி வராதபடியினாலேயும் வெதிரேகயுத்தியுங்கூடாது ஆகையினால்ஈச்சுவரசிருஷ்டி சமுசாரத்திற்குமூலமென்னக்கூடாது சீவசிருஷ்டியேயாகவேண்டும் இதையும்அன்வயவெதிரேகத்தினால் திட்டப்பண்ணுவிக்கிறோம் சீவசிருஷ்டியுள்ளவெல்லாஞ் சம்சாரமில்லையென்கிறதேவெதிரேகம் இந்தஇரண்டுவிதமும் பொருந்துவதேபிரமாணம் அதெங்ஙனேயென்னில்

ஈஸ்வரசிருஷ்டியானவேளையில்சம்சாரமொழிந்திருக்கையினும்சொப்பனத்தில் சீவசிருஷ்டிமாத்திரம் அன்வயித்துக்கொண்டு சுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவ்விடத்தில் அன்வயிக்கக்கண்டோம் சமாதிசுழுத்திமுதலானவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையானஅந்தக்காரணகற்பனை வெகிரேகித்துக்காணப்பட்டது ஆகையினால் சீவசிருஷ்டியினுலும் சீவசிருஷ்டியினாலே சர்வசம்சாரத்திற்கு மூலமென்றறிந்தாரந்தம் இரண்டுசிருஷ்டியுங்கூடி வழங்குகிறசாகசிரவவத்தையிலும் சீவசிருஷ்டியான சீவத்தொய்தத்தை யொழித்தவனேசீவன்முத்தன் இந்தச்சம்சாரத்திலும் சீவத்தொய்தமே பந்தப்படுத்தும் ஈஸ்வரத்தொய்தம் பந்தப்படுத்துகிறதல்ல அதெப்படியென்றால் கண்ணிற்காணாத்தூரதேசத்தில் தெக்க லிந்தன்பிள்ளைபோயிருக்கையில் காமுடையபிள்ளை யிருக்கிறானென்கிற சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது அந்தக்காலத்திலொருத்தன்வந்து பிள்ளைசெத்தானென்றுசொல்லக்கேட்டு காமுடையபிள்ளையையிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டியானதினவுடனே துக்கத்தைக்கொடுத்து அவன்செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்தவார்த்தைகேளாமலிருந்த காலமெல்லாம சீவசிருஷ்டியிருந்துசுகங்கொடுத்தது ஆகையினால் சகலபிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது அந்தக்காரணபிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈஸ்வரபிரபஞ்சமல்ல

ச—கை அந்தக்காரணபிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான ஈஸ்வரசிருஷ்டியையொழித்தபின்பே அத்தொய்தம் வரவேண்டுமென்னில்

ச—கை சீவனுடைய யுத்தியோகத்தினால் ஈஸ்வரபிரபஞ்சமழிக்கப்படுகிறதுமல்ல சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதுமல்ல ஈஸ்வரசங்கற்பத்தின்படியேயாகிறதுஅவருடைய சங்கற்பத்தின்படியேயிரணியத்தில் ஈஸ்வரத்தொய்தமெல்லாம் ஒழிந்தவிடத்தில் ஞானசாதகமுதலான போதசாதனமொன்றுமில்லாததுகொண்டு விரோதியாயிருக்கிற தொய்தமேபோயிருக்கையினும் அத்தொய்தத்தை யறியவேகூடாது அகையினால் ஞானசாத்திரமுதலான அந்தக்கரணங்களாயிருக்கிற போதசாதனங்களைக்கொண்டு விரோதியாயிருக்கிற ஈஸ்வரத்தொயதங்கள் இருக்கிறகாலத்தில் தானே சீவத்தொய்தத்தைமாற்றி அத்தொயதத்தை யறிகிறதுகொண்டு ஈஸ்வரத்தொய்த போட்சத்திற் தடைவுமல்ல அதுமாயாமயமென்றறிந்து அத்தொய்தம் பெறலானபடியினால் அநுபவசாதனமுமாம் அதுகளாலே தடைப்படுகிறதுமல்ல இப்படி ஈஸ்வரத்தொய்தத்திற்கும் சீவத்தொயதத்திற்கும் பிரிவுசொல்லப்பட்டது

ச—ங்கை சிவத்தோய்தமே பந்தப்படுத்துகிறதானபடியினால் சிவத்தோய் தமின்னபடியென்றும அந்தகாமிகளிறவந்தி இன்னபடியென்றும் பிர மாண மூலமாகச் சொல்லவேண்டுமெனனில்

உ—ம் சாக்கிரமென்றும சாத்திரீகமென்றும சிவகசெரயதமி ன்டுவகை யுண்டு அதில்சாத்திரீகமானவனவேதாகம சாத்திரஞ்சொன்னபடியேகே ட்டு மனதில்நிர்ணயப்படுத்த தநயவிததாந்த யுத்திபடி ஒழுகுமுத லானது அந்தக்கரணப்பிரமுகசாம சாத்திரீகமான அசாகுகரமகையபி ரமாணமாகவெண்ணவி அநரகசா குடிபோ நிரணயப்படுகிறது அந்த க்கரணப்பிரபைசயிலு நவரமென்பாநதமொனறு பிறவகையாயிருக் குங்காரியாந்தபடுகிறதாய்தமோதி பிரபஞ்சமெல்லாஞ்சீவரமென் று சொல்லப் பிற பிரமாதநிபற்புப பிரபஞ்சவிஷயத்தைக் குறித் துச் சகபடிகேற மஞ்ஞாசியமெல்லாமநதமெனறுசொல்லபபடும இநதவிருவகையும ஞானம்வேண்டுமென்கிறவன் சிடமெனத்கிறதவ நூனவோசாதனமாயபிராமிந்தகாலத்தில்தானே இநதவிருவகையான அசாஸ்திரீகப்பிரபஞ்சமாம்பமாம தம்பிரவேண்டும இல்லையாகில் கே ளவியில் சிந்தவொழியாது

ச—ங்கை அநேகர்கள் விழிபுமபோதயிந்து திடமானபின்பாவது அசா த்திரீகப்பிரபஞ்சவிருத்திவரலாமோவெனனில்

உ—ம் வரலாகாது அப்படிவந்தால் சீவன்முத்திவராமற்போது ஆகியில் தவிர்ந்தது ஞானமேவரவேண்டுமென்று அறிந்தபின்தவிருகிறது சீவன் முத்திக்காக அனைகயினால ஞானமறிந்தபின்பு அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சத் தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப்பிரவிருத்தியில் பயமாயு சுகதுக்க நிமி ல்பந்தப்படுகிறவனுக்கு நிரங்க கித்திப முதரனும் நிச்சயமானந்தமா யிருக்கிறவனுமென்னதுமில்லாமல் மவம் பமலகயினால் முத்தனென்கிற துகூடாது

ச—ங்கை அநேக சீவன்முத்திகேவண்டாம் பிரமசொரூபமான அவத்தா த்திரகாமனதானென்று அறிந்திருந்ததே முத்தியென்ற சாத்திரப்போ துமெனனில்

உ—ம இப்படி வந்துகொண்டு சந்தோஷிக்கிறதானால் குருசன்னிதான த்தில் வேதாந்தசாத்திரஞ் சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு சொர்க்கமுண்டென்கிற சாத்திரமாத்திரம உனக்குப்போதும்

ச—ங்கை அசுராதிபேனுடகளும் புண்ணியபாகமம வந்தெரிந்துவிழுகிறபே ராயுங்கண்டபடியால் சொர்க்கத்திலிச்சையில்லையெனில்

உ—ம் எழுபத்தொரு சதுர்யுகமானந்தபோகம பெறசிக்கிறசொர்க்கத்தில் ஒவ்வொருகாலத்தில்வருகிற ஆகாதிபேடைகண்டு அதுவேவெதுபா வதுசொர்க்கமே வேண்டாமெனறிருக்க அனந்தகோடி சென்மம ரணதி சககாரநகிற்த மூலமான அந்தக்கரண பிரபஞ்சமுந்த விர்ந்து சீவன்முத்தி யப்பியாசிக்கவே வண்டும நிதுவலாக

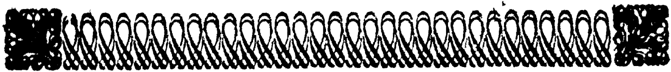
குங்கேட்டவேதாந்தசாத்திரதாற்பரியஞ்சாட்சிமாத்திரனானென்றுபற்றி
னைபுத்திவாங்காமலிருக்கவேண்டுமென்றுஞ்சரீராதிகளில்நானென்கிற
புத்திவராமலிருக்கவேண்டுமென்றும்அதைப்பற்றி அபிமானத்துக்கி
டமான அகிலப்பிரபஞ்சமும்மெய்யென்றுபாராமல் பொய்யென்றுதி
டம்பண்ணவேண்டுமென்றுங்குறித்தபடியால் இப்படிக்கேட்டஅர்த்
தத்தைவிட்டு வைதத்துக்கு விபரீதமான அர்த்தபுத்தியைப்பண்ணி
க்கொண்டு அசாஸ்திரீகப பிரபஞ்சத்தைவிடாமற்போனானென்றால் அப்பி
யசித்தசாத்திரவாக்கியங்களெல்லாந்திரர்த்தகமாய்ப்போனதுக்குச்சரியாகிஅசத்
தப்பிரவிருத்தியினாலே தத்துவஞானியுங்காமசாரியென்று வரும் அம்
மாத்திரமுமல்லாமல்முன்னிருவனாக்கும் சம்சாரத்தில் பந்தப்படுத்தின
துதன் அந்தக்கரணதோஷமென்கிற பள்ளமது இப்போது தத்துவஞா
னமடைந்த சித்தஞ்சீவன்முக்தியேவேண்டாமல அந்தக்கரணப்பிரபஞ்ச
மே கைவிட்டுப்போகாதென்றால் இவன்கற்றஞானமென்ன இவன்செய்
யுங்கிருத்தியமென்னவென்று சொல்லாருமையய அந்தக்கரணதோஷத்தி
னாலும்பந்தப்படுமிவன் ஆகையினால் அந்தக்கரணத்தின்மையை நன்றாகத்
தவிர்த்துசாட்சியேநானென்றுநிற்க அந்தக்கரணத்தைச் சாட்சியிலூன்
றிக்கொண்டு சரீராதிசகலசஞ்சாரத்தைப்போலவும் அஞ்ஞானமடைந்து ஆ
னந்தாவரணத்தைந்தன்னிற்சீவன்முக்தியனையலாம்

ச—கை இப்படிசிவத்தொய்தம் பந்தப்படுத்துமானால் தீவரப்பிரபஞ்சத்
தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவராதபந்தமிருந்துகொண்டுமினி
யேதென்னில்

உ—ம் மனோராஞ்சியஞ் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குப்பிரபாப. அனுசந்
தானம்பண்ணுவதாகிற விசாரமானபடியினால் சகலனாத்தத்திற்குமூ
லமென்றறிந்துமனோராச்சியமென்றுமுத்தத்தகமிரவேறுபாடு இப்படியிரும்
பைக்கொண்டு இருட்டையராவிளைப்போல் சாதகிரீகப்பிரபஞ்சத்தைக்
கொண்டுஅசாத்திரீகப் பிரபஞ்சமிரண்டையுந்தாவிப்பிணைபிணைஞ்சுடு
கிறதுபோலச்சாத்திரீகப்பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்த்துதானேதானாய்த்
திட்டப்பட்டதேசீவன்முக்திதத்துவச்சதாகத்தாரியாவதயெல்லாம இந்த
விதத்திற்கூடாதென்றுதன்னுகிறசீவன்முக்திலட்சணமெல்லாப்சா
த்திரீகப்பிரபஞ்சத்தைத்தவிர்க்கிறவழியென்றேயறிக இப்படிச்சாத்தி
ரீகப்பிரபஞ்சமதுவிப்பிவகையுந்தவிர்த்து தானேதானாகஅம்சசவறநி
ன்றவிட்டாச்சீவன்முத்தியென்றறிக

இப்படி துவிதம்பிவேகஞ்செய்தவன் நித்தியமுத்தனாய்விளங்குவன்

துவிதவிவேகமுற்றிறறு

ஐந்தாவது

மகாவாக்கியவிவேகம்

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச—கை மகாவாக்கிய மென்பதெத்தனை அந்தவாக்கியத்துக்கர்த்தமே தென்னில்

உ—ம் நான்குவேதங்களிலு முடிந்தபொருளைச்சொல்லுகின்ற நாலுவாக்கியமும் மகாவாக்கிய மென்றுசொல்லப்படுமஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென்றும இருக்குவேதஞ்சொல்கிறது நானேயந்தப்பிரமமென்றும்எசுர்வேதஞ்சொல்கிறது நீயுமதுவேயென்று சாமவேதஞ்சொல்கிறது இந்தஆத்துமாவேபிரமமென்று அதாவணவேதஞ்சொல்கிறது இதுவேமகாவாக்கியத்திற் கர்த்தம்

ச—கை இருக்குவேதத்தில் சொன்ன அர்த்த மெங்கேயிருக்கிறதென்னில்

உ—ம் யாதொருஅறிவினால்சத்தமுதலான ஐந்துவிடையங்களையுமறியப்படுகிறது அந்தப்போதமேபிரமம

ச—கை இப்படிக்கொத்தஅர்த்தம்எத்தனையுண்டென்னில்

உ—ம் மும்மூர்த்திகள்முதலானதேவதைகளிடத்திலும்மனுஷர்பசுக்கள் முதலான விடங்களிலுஞ் சைதன்னியமாயிருக்கிற அர்த்தமொன்றேயொழியவிரண்டில்லை

ச—கை இப்படி முந்தினவாக்கியத்தினால் ஞானம்வருப்பற்றால்மற்ற மூன்று வாக்கியத்திற்குஅர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமான்மாவேஇந்தத்தேகத்திலேபுத்திசாட்சியாயிருக்கிறசைதன்னியமஇந்ததாலுயிருக்கிறபிரமந்தானே அகமென்று எசுர்வேதஞ்சொல்லுகின்றதுசீவனுடைய தேகேந்திரியாதிகளுக்கப்பாற் பட்டிருக்கிற வஸ்துஇந்தப்பிரம்மமானபடியால் நீயேசெகத்காரண பிரம்மமென்றுசாமவேதஞ்சொல்லுகின்ற திப்படிச்சுயம்பிரகாசமாயிருக்கப்பட்ட ஆத்மாதானே அர்த்தமல்லாமல்வேறொன்றர்த்தமல்லவென்று அதாவணவேதஞ்சொல்லுகிறது

இப்படிமகாவாக்கியவிவேகம்பண்ணினவன்

போகஷேத்தையடைவான்

மகாவாக்கியவிவேகம்-முற்றிற்று.

௨

ஆனந்தபஞ்சகத்தில்-முதலாவது

யோகானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய்த் தீபிகாபஞ்சகம் விவேகபஞ்சகமாகப் பத்துப்பிரகரணஞ்சொல்லியதுகளிற்சொன்னபடி அர்த்தத்தைப் பகுத்தறிந்தவனுக்குச் சகலதுக்கமும்போய் தடையற்றவானந்தம் வருமென்பதை ஆனந்தபஞ்சகத்திலே வெளியிடத்துடங்கி முந்தி யோகானந்தஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச—ங்கை ஞானத்தினாலிந்த விதமானபிரயோசனமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது அந்தஞானத்தை பெற்றவிதமெது சகம்ஜிதையடைந்தவரார் எப்படியடைந்தார்கள் அடைகிறவிதமெது நிலையானந்தமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் பிரமவித்துபரத்தையடைந்தவன் ஆத்மஞானி சகலசோகமுங்கடப்பன் பிரமஞானம்பெற்ற சிலனுக்கேயனந்த மறைவனுக்கில்லை சகலத்தையுந்தானாய்க் கண்டவனுக்கேபயம்போய அத்துவிதமாயக் கண்டவனுக்கேபயம் பிரமானந்தத்தையறிந்தால் ஒருக்காலுமொன்றுக்கு பீதமாயும் பயமில்லை ஞானியையாகாமக்கினி கிட்டாது பிரமத்தையறிந்தவுடனே சகலபாபமுங்கெடும் பரத்தையறிந்தால் இருதயக்கிரந்தியும் சகலசந்தேகங்களும் வெந்துபோம் ஞானிக்கொருக்காலுமொரு சொன்னகுறைகளில்லை பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்று இப்படிமுழங்குகிற வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்த ஞானானந்தமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் முன்வருணனை சொல்லக்கேட்டுப்பிறகு இந்தநிலைபெற்றார் சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார் சகலரும் ஆனந்தத்திற்பிறந்து ஆனந்தத்திலிருந்து ஆனந்த மாத்திரமாய் இருக்கையினால் நாமே அத்துவிதமானந்தமென்கிறவழியாக அடைந்தார்கள் திரிபுடியில்லாதபடியினால் பிரமமேயானந்தம்

ச—ங்கை திரிபுடியாவதேது திரிபுடியெப்படி சுகமில்லையென்னில்

உ—ம் விஞ்ஞானமயமென்கிற ஞாதிருவும் மனோமயமென்கிற ஞானமும் விஷயங்களென்கிறஞேயமும் திரிபுடியென்பது விஷங்கலந்த தேன்போல் இந்தத் திரிபுடியிலே வருகிறவிஷயசுகமாயிருந்து துக்கத்தோடேகூடினதுகொண்டு சுகமல்ல

ச—ங்கை அத்துவிதத்திலெப்படி திரிபுடியில்லையென்னில்

உ—ம் பூர்வோத்தரபக்கத்திற்கு முன்னங்கண்டானந்த யானந்தசமாதிசுழுத்தி முதலானதைப்போலே திரிபுடியற்றிருக்கும்

ச—கை இப்படியானால்நோய்தத்திலே ஆனந்தமில்லாததுபோல அத்து விதத்திலும் ஆனந்தமில்லை உண்டானாலனுபவிக்க வேண்டும் அதற்க நேகேதிரிபுடி யில்லையென்னில்

உ—ம திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்துவிதமென்றும் ஆனந்தமென்றும இரண்டுமில்லை அத்துவிதந்தானே ஆனந்தரூபம

ச—கை அப்படிக்கொத்த ஆனந்தமுண்டுயென்கிறதற்குப் பிரமாணமே தென்னில்

உ—ம தானாநந்தமேதானான வஸ்துவுக்கு பிரமாணந்தேவையில்லை

ச—கை அத்துவிதானந்தந் தானாகத்தோற்றுமென்கிறது சொல்மாத்திர மொழியக் காணப்படாதோவென்னில்

உ—ம சுழுத்திபோலே யறி

ச—கை சுழுத்தியிலே அத்துவிதமானந்தந்தானாய் விளங்கு கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம சுழுத்தியில் துக்கரியங்களொன்றும் பாதமு மில்லாமலிருக்கையிலு ம் நான் சுகமாயிருந்தேனென்கிற உன்னுடைய அனுபவமே பிரமா ணம

ச—கை சுழுத்தியானந்தமல்ல விடேசபதுக்க மில்லாதது கொண்டுசுகமெ னறுமேயிகையறிவதெனில்

உ—ம சுழுத்தியில் சுகமேயில்லாவிட்டால் பாயதலைகாணிமுதலானசாத னமேனாதேடிவிருக்கேன

ச—கை துக்கம் போகத்தக்கமேயாகாப் பாயதலைகாணியைத்தேடுகிறதே யல்லாமல் சுழுத்தியிலே சுக மில்லையென்னில்

உ—ம் அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்குப் பாய்தலைகாணியைக் கண்ட வுடனே துக்கம்போக வேண்டும அப்படிப்போகாதேமே ஆகையினால் நித்திரைக்குச் சாதனமே யல்லாமல் ஆனந்தத்திருக்குச் சாதனமல்ல

ச—கை அதனால்சுழுத்தி ஆனந்தக்கிறதுச் சாதனமேதென்னில்

உ—ம சாதகமுதலான விட்சேபத்தில் சொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆ தானமாவதாடிலைவுடனே அதில் ஆனந்தம பிரதிபிம்பிக்கும அந்த ஆனந் தத்தை அனுபவிக்கையினால் ஒருதுக்கமுந்தோன்றாது ஆகையினால் சு ழுத்தியானந்தமாகவேண்டும இல்லா திருந்தால் சகலருக்குள் காட்ட மாகாது இதற்கு வேதத்தில் ஐந்துதிட்டாந்தமுஞ் சொல்லுகின்றது

ச—கை சுழுத்தியானந்த மென்கிறதற்கு சுருதி சொன்ன வைந்துதிட் டாந்தமேதென்னில்

உ—ம வல்லூறும் பருந்து குழந்தைமகாராஜா மகாப்பிராணன்

ச—கை இந்தவைந்தும எந்தவிதத்திலே திட்டாந்தமென்னில்

உ—ம கட்டப்பட்ட வல்லூறு எந்ததிக்கிலே வோடினாலுந் தன்னிலையி லேவந்தோய்ப்பாலும் அதுபோலச் சீவாத்துமானமனதும புண்ணியபா வங்களை விளைக்கச் சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சு ழுத்தியிலேவந்து சுகமடையவேண்டும பருந்தான்

து கூண்டிலே விழுகிறபோது அதிவேகமாய் விழுகிறாப்போலச் சில
றுமொன்றிலுமறைபடாமல் சுழுத்திசுகத்தை நாடுகையினால் சுழுத்
தியானந்தமாகவேண்டுமென்றுமிலயும் பிரபஞ்சத்திற்கிடந்த துக்கங்களைக்கு
ராகத்துவேஷமில்லாமையால் ஆனந்தமாயிருக்கிறாப்போல ராகத்துவே
ஷமில்லாத சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் சகலபூமியுந்தன்வசம்ப
ண்ணிக்கொண்டராசாவின்பமுகிறபடியாயிருக்கிறாப்போலத் திருப்தியாயி
ருக்கிற சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் ஜீவன்முக்தனாயிருக்கிற ம
காப்பிராமணன், இனிகர்த்தவ்வியமில்லையென்று கவலைகெட்டிருக்கி
றாப்போல கவலையில்லாத சுழுத்தியுமானந்தமாகவேண்டும்.

ச—கை இப்படி ஜீவன்முக்தியையடைந்து பந்தமோசனானவனுக்குச் சுக
மேயல்லாமல் மற்றபேருக்கு சுகமில்லையோவென்னில்

உ—ம் நன்றாகவிட்டுப்பட்டவனுக்கும் நன்றாகப்பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சு
கமுண்டு நடுநாயனுக்குச்சுகமில்லை

ச—கை சழுத்தியிலே யிதரவியாபாரமேன் தெரியவில்லையென்னில்

உ—ம் ஸ்திரீயால் தழுவப்பட்டவனுக்கவ்வசரத்தில் வீட்டுக்குள் காரிய
மும் வெளிக்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியானந்தத்தில் மூழ்
கினவனுக்குந் ஸ்ரீரத்திற்குள் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரமுமா இ
ருவகையுந் தெரியாது சுழுத்தியிலந்தப்பின்பு சுகமாய்த் தூங்கினேனென்
றுமறியவில்லையாதலால் அந்தவஞ்ஞானமுமானந்தமாயுங் காணப்
படுகிறது யிவ்வரணும் விஞ்ஞானமயனும் மஞ்ஞானத்தில் முங்கின
வேளையிலானந்தமயனென்றுசொல்லப்படும் அஞ்ஞானமிருந்தாலுஞ்
சுகமென்று யிருக்கிறதை ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படிப்பிரமானந்தத்திலேகமாயழுந்தியிருந்த ஜீவன் இந்த விட்
சேபத்தினால் ஏன்விழிக்கிறேமென்னில்

உ—ம் ஜென்மாந்திரகன்மத்தினாலே விழிக்கிறான் விழித்ததும் அவிடத்து
பட்சபாதம்விடாமல் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிறான் பின்பு க
ன்மங்களைமறந்தடித்து இழுத்துப்போகிறதுஆகையினால் சித்தினை
க்குமுன்னும்பின்னும் பட்சபாதமிருக்கிறபடியினால் ஆனந்தமயமு
முமாகவேண்டும்

ச—கை வெறுமனேயிருக்கிறதும் பிரமானந்தமானால்சோம்பலும் பிரமா
னந்தமாகவேண்டுமென்னில்

உ—ம் வேதாந்தமறிந்தவனுக்குத் தானங்கொடுக்கிறேனென்கிறதைக்கேட்
டுவேதம் நான்கென்கிறது நானுமறிவேன் எனக்குத்தானந்தாவென்கி
றதுபோல் நீயும்பரிகாசஞ்சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தை

ச—கை வேதாந்தமெல்லாம் படித்தால்போதுமோவென்னில்

உ—ம் அர்த்தமறிந்தாலொழியபோதாது

ச—கை விருபத்திஞலே அர்த்தம்பார்த்துக்கொண்டால்போதாதோவென்னில்

உ—ம் சாட்சாத்காரம்வந்தாலொழியபோதாது

ச—கை இனியெப்போது சாட்சாத்காரம்வருமென்னில்

உ—ம் கிருதார்த்தனுகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால்வரும்

ச—கை குருவையுபாசித்தாலெப்படிவருமென்னில்

உ—ம் அவர்விடயமிசித்த மூன்னிலையில்வருகிற வானந்தங்களையும்விடயமொழிந்தபின்பு அந்தர்முகவிருத்தியில் பிரதிபலிக்கிற ஆனந்தங்களையும் உன்னுடைய சுபாவஆனந்தவாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்றுகாணச்சொல்லி யுபதேசிப்பார்

ச—கை சுபாவானந்தமாவது பிரதிபிம்பானந்தத்தையும் வாசனுனந்தத்தையும் எப்படிசெனிப்பிக்கிறதென்னில்

உ—ம் சுருதியுத்தி அனுபவத்தினுல் தான்பிரமானந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலும் அவிட்டத்தில் பிரதிபிம்பானந்தமாகிய ஆனந்தமயன் இருதயத்தைவிட்டு கண்டத்தில்வந்து சொற்பனத்தில் விஞ்ஞானமயனாவன் நேத்திரத்தில்வந்து சாக்கிரத்தில் காச்சினஇரும்புவுண்டைபோல்தேகமெல்லாங்கலந்து நின்றுஉதாசினன் சுகதுக்கியென்று மூவகையாயிருப்பன் இதில்சுகதுக்கமிரண்டும்கர்மகாரியம் உதாசினந்தான் சுபாவமாயிருக்கிறது

ச—கை சுகதுக்கமெத்தனை விதம்இரண்டு மற்றிச்சும்மாயிருக்கிற வேளையில்லதுதோறறுமென்னில்

உ—ம பாக்கியபோகனென்று மனோராச்சியமென்றுசுகதுக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும்இதினுடைய இடைநடுவில் எனக்கொருசிந்தனைகளுமில்லைசுகமாயிருக்கிறேனென்று எல்லாருஞ்சொல்லுகையினுல் ஆத்மசுபாவமானந்தமென்கிறதற்குச்சந்தேகமில்லை,

ச—கை தன்னுடையசுபாவானந்தம் இதுதானுவென்னில்

உ—ம் நீர்நுக்கிறகுடத்தைத்தொட்டவுடனேகாண்பிக்கிற குளிர்ச்சிதண்ணீராகாவிட்டாலும் அதுகொண்டு குடத்தில் தண்ணீருண்டென்கிறதுப்போல வுதாசினவேளையில் காண்பிக்கிற சுபாவானந்தத்தின்வாசனை

ச—கை அப்படியானுல்சுபாவானந்தம் எப்போதுதோற்றுமெனில்

உ—ம் பிரமஅப்பியாசத்தினுல் அகங்காரத்தைமறக்க பிரமானந்தசுபாவம்வெட்டவெளியாம் அகங்காரம் கன்றாகமறந்தால் நித்திரையிருக்கிறபடியினுல்நித்திரையுமல்லபிராரத்தமிருக்கிறபடியினுல் தேகமூம்விழாது

இப்படிதோய்தமூந்தோற்றமல் நித்திரையுமல்லாமலிருக்கிறபிரமான ந்த நிலைவெளியாம்

ச—கை இப்படிக்கொத்தநிலைவரத்தக்கதாகப்பிரமஅப்பியாசம் பண்ணுகிறவகையெப்படி அதற்குப்பிரமாணமேதெனனில்

உ—ம் பிரபஞ்சவிடயத்தில்விழாமல்புத்தியை திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைமெள்ளமெள்ள வொழியவேணுமயாதொருவழியால் புத்திபேதித்ததோ அந்தவழியெல்லாமடக்கவேணும சஞ்சலமானதை ஆத்மாவினிடத்தில் அசைவறவிருத்தவேணுமப்படி நிறுத்தினுலிருந்தபோகத்தினுல்யாதொன்றினுல்மனதுநிற்கும்யாதொருசுகத்திற்கு ஆதியந்தமில்லையாதொருநிலைபெற்றால் இனியில்லையென்னப்பட்டகாமபந்தங்களினுலு அசைக்கப்படாததோ அதப்பிரமானந்தம் இவ்வளயடையுமென்கிறதேயவைவு இப்படிசொன்ன கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—கை இந்தஅப்பியாசமேதுக்கென்னில்

உ—ம் தெற்றையறுனியால் சிறுதுருமி சமுத்திரத்தை யிறைக்கிறப்போல்மனே நிக்கிரகம்பண்ணுகிறதுக்கிலேசப்படாமல் சிறுகப்பண்ணவேண்டும்பிரபஞ்சவிர்த்தி மறுகிறபோது எண்ணெயறறவிளக்கைப்போல் அந்தக்கரணமுஞ் சின்னாத்திரமாயொழியும

ச—கை சித்தம் ஆத்மாவல்லவிச்சைகொண்டுகாமமந்தவெப்படி விடுமென்னில்

உ—ம் கன்மசமுசாரங்களுக்குச் சித்தமேகாரணமானபடியினல் அந்தச் சித்தத்தைத்தானேசோதிக்கிறதுசகலகாமமுமவிடப்போம்

ச—கை சித்தத்தைசோதிக்கிறவிதமேது சித்தத்தைச்சோதித்தால்மோட்சமென்பதற்குமசோதியாமலிருந்தாற்பந்தமென்பதற்குமபிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் அந்தக்கரணத்தைவிடயத்தில் பற்றுவிக்கிறப்போலப்பிரமத்தில் பற்றுவிக்கிறதேசோதிப்பது அந்தக்கரணம் விடயத்தில்பற்றினுல் அநத்தம் பிரமத்தில்பற்றினுல் சுத்தமதனுகையினுல்மனதேபந்தத்திற்குமுத்திக்குங்காரணமென்கிற வேதமேபிரமாணம்

ச—கை சமாதியிலானந்த மெப்படியிருக்குமசமாதியில்லாதவேளையிலெப்படியிருப்பன் இப்படியோகத்திலானந்தமானவனுக்கு அடையாளமேது இந்திரியங்கள் பலவுமப்பிரபஞ்சத்தில்விழுந்தால் செய்காரியமேது இவனுக்குமானந்தமெப்படி தோற்றுமென்னில்

உ—ம் சமாதியிலகாபலவந்தக்கரணத்தையறுதிசோதியை தெரியுமல்லாமல்வாக்கால்சொல்லப்போகாதுசமாதியில்லாதபடிக்குமற்றவேளையிலும்மாயிகவகையாயிருபவன்பாபுருடனை யகைப்படிகாரிபோல் அநுசந்தானத்தில் கரிசனைவல்லாமல் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் கரிசனமறறிருப்

பன் கையெடுக்கிறபின்சற்றுச்சற்றுவைத்து இளைப்பாறுகிறப்போல் சிறுகச்சிறுகமரித்து இந்திரியங்களைச்சமாதியிலே இளைப்பாற்றுவன் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்தவிடயானந்தமும்நெருப்பிலேதள்ளுகிறப்போலத்தோற்றும்

ச—கை பிரமாணசந்தானமும் பிரபஞ்சவியாபாரமும் ஒருமனதிற்குச் செயயக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் ஞானியினுடையமனது காக்கைக்கண்போல் இரண்டிடத்திலும் போக்குவரத்தாயிருக்கும்

ச—கை சமாதியில்வருகிற பிரமானந்தத்தையும் அதில்பிரதிபந்தமானவிடயானந்தத்தையு மறியப்பெற்றஞானியெப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் இரண்டுபாஷையுமறிந்தவனைப்போல் இருவகையானந்தத்தையுங் கண்டுபொசித்துக்களிப்பான்

இப்படி யோகானந்தத்தை அனுசந்தானம் பண்ணினவன் கிருதகிருத்தியனாவான்

யோகானந்தம் - முற்றிற்று

௨

இரண்டாவது

ஆத்மானந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய அனுக்கிரகத்தாலே வேதமாகவழங்குகிறது யாதொருத்தர் வேதத்திற்சகலபேதத்தையுமுண்டாக்கினர் அவருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி வித்தியாரணிய சுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் அருளிச்செய்கின்றார்

ச—கை யோகியானவன் யோகத்தினால் தன்னுடைய சுவாபானந்தத்தை யறியட்டும் இனிமூடனாயிருக்கிறவனுக்குக்கெதியேதென்னில்

உ—ம் கன்மாகன்மவசத்தினால் லட்சஞ்சனனமெடுப்பன்

ச—கை இப்படித்தள்ளிவிடலாமோ எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவையில்லையோவென்னில்

உ—ம் காமையோவென்றால் பிரயோசனமேது வக்தாவுடன் பகிர்முகனோ அந்தர்முகனோவென்றுகண்டுகொண்டு அவனுக்கேற்றஉபதேசம பண்ணவேண்டும்

ச—கை இந்தவிருவகையில் எவனுக்கு எதையுபதேசம் பண்ணுகிறதென்னில்

உ—ம் பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கிரமபாசனைகளை யுபதேசிக்கவேண்டும் அந்தர்முகனாயிருக்கிறவனுக்கு ஆத்மானந்தமார்க்கத்தில் ஞானத்தையுபதேசிக்கவேண்டும்

ச—ங்கை தேதம்பிப்படி மூடனுக்கு ஆத்மானந்தமுபதேசித்தபேருண்டோ, ஆத்மானந்த உபதேசம் வேதத்திலுண்டோவென்னில்

உ—ம் யாக்கியவல்க்கியருடைய பெண்சாதி மயித்திரிக்குபதேசித்தார், ஆனந்தமாயிருக்கிறவஸ்து ஆத்மாவென்று காட்டுகிறதுவுபதேசம்

ச—ங்கை இப்படியானால் விஷயங்களெல்லாம் ஆனந்தமல்லவோவென்னில்

உ—ம் புருஷன், பெண்சாதி, பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணசாதிபோகங்கள் தேவதைகள் வேதங்கள் பூதங்கள் சகலமும் ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல் இதுகள் ஆனந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—ங்கை ஆனந்தமாயிருக்கிற அதுகளை ஆனந்தமல்லவென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்தில் விருப்பம் பிறந்தவேளையில் வியாதி பசியினால் இவளை அவனிச்சியாததுகொண்டு பத்தாவைக்குறித்து வந்தவானந்தம் இவளுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனையானந்தமென்னக்கூடாது புருஷனுக்குப் பெண்சாதி ஆனந்தமாய்த்தோற்றுகிறபோது அவள் இவனைத்தன்னாற்படியிலே ஆனந்தம் இவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள் பிரியவஸ்துவென்பதல்ல முன்போல மீசைகக அழுகிறுக்கு குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வானந்தம் பிதாவுக்குத்தன்னுடைய வானந்தமேயல்லாமல் குழந்தையானந்தமல்லசந்தோஷப்பட ஆகியாதரத்தினைக்காதிகளைச் சாதவானாயார்ச்சிக்கக்கண்டு மகிழ்கிறது இவனுடைய யானந்தமேயல்லாமல் ஐஸ்வரிய ஆனந்தமல்ல காளைகளியாயினாலும் அதில் மதிசேறுகிறவனுக்கல்லாமல்காளைக்கல்ல நான்பிராமணனென்று சபையில் பூஜிதயனை கிறசந்தோஷந்தனக்கேயல்லாமல் அச்சேதனமானசாதிக்கல்ல சொறகலோகப்பிரமலோகம் நமக்குவேண்டுமென்கிற வாய்ச்சைதனைத் சந்தோஷார்த்தமேயல்லாமல் அந்தலோகத்திபரம பதாரயாகவல்லசிவன் முதலானதேவதைகளைப் பாவப்போகச்சவேண்டுமென்று பூசிக்கிறதுகாம்பிழைக்கும் பொருட்டல்லாமல் தேவதைகளுக்காகவல்லவேதமுதலான துறைதுவது தனக்கு விவேகம்வரவேணுமென்பொருட்டல்லாமல் வேதத்திற்கல்ல இந்தாகமாயாகம உலகத்தில் அலங்காரங்களான பூதங்களை . நத்துபிறசந்தோஷம் தனக்கேயல்லாமல் பூதங்களுக்கல்ல இப்படி அண்டவனடியாமென்பது முதலானது ஆனந்தமேயல்லாமல் பிரருக்காகவல்ல ஆனகையிருக்கவையும் உடமைக்குத்தக்கானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்ல ஆகையினால் ஆத்மாவே யானந்தமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை

ச—கை இப்படிவருகிற சிநேகம் எத்தனைவிதமாய்ச் சொல்லப்படு மென்னில

உ—ம பொன்முதலானவிடயத்தில் ஆசையென்றும் கர்மவுபாசனையில் சிரத்தையென்றும் கிடையாதவஸ்துவிலிச்சையென்றும குருதேவதை களிடத்தில் பத்தியென்றும நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுவா

ச—கை இந்த விடயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல் ஆத்மாவிடத்திலும ஒரு பிரீதியிருக்கிறது அதுங்காண்டிவிடயபபிரியமல்ல வென்பானேனெ ன்னில்

உ—ம் ஒருவிடயத்தைவிட்டு ஒருவிடயத்தை நாடுகிறதுபோல் ஆத்மா வைகளைவிடாதபடியினால் ஆத்மாவே யானந்தம பறறதெலலாமானந் தமல்ல

ச—கை வாஞ்சைதுவேஷம் இரண்டிக்குமிடமற்றவரோ யாத்மாவானல் திட்டாங்கசமிபோல வுபேட்சைக்கிடமாறுமென்னில்

உ—ம் உபேட்சிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினல் உபேட்சைக்கு விடயமல்ல ஆதமா

ச—கை வியாதிகோபங்களாலேமூடப்பட்டவன் ஆத்மதியாகமபண்ண நினைக்கிறபடியினல் ஆதமாதுவேஷத்திற்கு விடயமாகப்படுமேயென் னில்

உ—ம் துவேஷிககயோக்கியமானதேகத்தை துவேஷிக்கிறானேயல்லாமல் துவேஷிககிறவனையிருக்கிற தன்னைததுவேஷிககககூடாது

ச—கை இப்படியிருவகைககும் விடயமாகாதஆத்மாபிரியத்திற்குத்தான் விடயமாகட்டுமென்னில்

உ—ம் பிதாவுககுப்புததிரன்தானே சகலபந்துக்களிலும் பிரியவஸ்துவா யிருககிறதுபோல ஆதமாவைக்குறித்தே சகலவிடயமும்பிரியமானபடி யினல் அதிறபிரியமானவஸ்து ஆத்துமாவல்லாமல் விடயமல்ல

ச—கை இப்படியதிற்பிரியமானவஸ்து ஆத்மாவானல்ஆத்மாதானேபிள் ளையாகுமென்கிறவேதத்திலும இவன்பண்ணினபுண்ணியத்தில்ஆத் மாதானே பிள்ளையாகுமென்றும பிள்ளையில்லாதவனுக்கு கெதியில் லையென்றுஞ் சொல்லுகையினல்புததிரன்தானே யாதமாவாகட்டுமெ ன்னில்

உ—ம கவுணத்மாவென்றும் மித்தையாத்மாவென்றும்முக்கிய ஆத்மாவெ ன்றும மூன்றுவகைகளுலவொருவகையில் ஒவ்வொருஆதமாபிரதானமா யிருகதும புததிரனை ஆதமாவென்கிறது ஒருவகையில்லாமல் முககிய மல்ல

ச—கை இந்தமூன்றுவகை ஆத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதேது எதினலே யொதஆத்மாமுககியமாம் இதுகளைவகையுடனே சொல்லுமென்னில்

உ—ம் இந்த புருடனைச் சிங்கமென்பதுபோலப் பிள்ளையை யாத்மாவெ ன்கிறதுகெவணம் கட்டைகைய களானென்கிறதுபோலப்பஞ்சகோ

றுதடாவப் பஞ்சகோசத்தைத் தானென்கிறது மிக்கதை கட்டையைக்க
ட்டை யென்கிறதுபோலச் சாட்சியைத் தானென்கிறது முக்கியத்தான்
செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தால் போதுமென்கிறதினால் குடும்பத்
தை யிட்டிருக்கிறதினால் கெளண ஆத்மாவிருக்கிறபுத்திரனே முக்கியம்
தான் பாக்கிறேன் தானென்கிறதிலே தேகமே முக்கியமா
யக் கண்டாப்போலச் சொர்க்கலோகம் வேணுமென்று யாகத்திலே ச
ந்தோசப்படும்போது மித்யா ஆத்மாவான அகங்காரமே முக்கியம்
தான் சுயம்பிரகாசம் நிருவிகாரியென்னுமிடத்தில் முக்கிய ஆத்மாவான
சட்சியே முக்கியமானதினால் பஞ்சகோசங்களுக்குள்ளிருக்கும்
ஆத்மாவே முக்கிய ஆத்மாவாகும்.

ச—கை இவனாப்பிரித்தறிகிற ஆனந்தமெப்படி நாளைப்பார்ப் பஞ்சகோ
சாதிகளுடனொவ்வொருவனாகப் பார்த்துத் தோற்றுவானென்னில்

உ—ம் நான்தோறும் மூன்றவஸ்தைகளையும் பார்த்து அவ்வவஸ்தைகளைக் காண்
கிற சுயம்பிரகாச சைதன்யமாயிருக்கிறதானென்று பிரத்தியக்ஷமாயறிந்து புத்தி
ராதிப்பிராணபரியந்தங்களையெல்லாம் ஆத்மாவென்றறிந்த படியானதால் தக்க ஆ
னந்தஸ்வரூபம் தன்மயமென்று காணவேணும்

ச—கை ஆத்மாவைக் கிட்ட ஆனந்தஸ்வரூபம் தன்மயம் காண்கிறவனெப்ப
டியென்னில்

உ—ம் உலகத்தில் ஐசுவரியசுகசாதனமானபடியினால் கைவிடப்படாத ஆ
னந்தமென்று சொல்லப்படிய புத்திராதிகளைக் காட்டிலும் அதைப்போது ஐ
சுவரியத்தைக் கைவிட்டாலும் பிள்ளையைக் கைவிடக்கூடாது
திலும் பிள்ளையே யானந்தமாகவேண்டிய தீபத்திலாவிட்டு புத்திர
ர்களைவிட்டாலும் தானேறுபடியானதே பிள்ளையிலுஞ் சரீரமே
யானந்தமாகவேண்டும் கொகுத்தாளிக்காமறைக்கப்பட்டாலும் சரீரத்தை
யுபேக்ஷித்து இந்திரியங்களைப் பதனப்பண்ணுகையால் சரீரத்திலு
மிந்திரியமானந்தமாகவேண்டும் கொண்டுகொண்டுபோகிறபோது
இந்திரியங்களையுபேக்ஷித்தாலும் பிராணனுக்கேயாசிக்கையினால்
இந்திரியங்களிலும் பிராணனே யானந்தமாகவேண்டும் பிராணன்
போகிறபோது இந்திரியம் பிராணனிருக்குமட்டும் இனிமைக்குத் தக
தென்று நீச்சயித்தபடிக்கு பிராணனைக்காட்டிலும் போதுமானதா
லும் அநாமயமான பிராணனையிறக்கிறபோது வருவதினால் அசங்
கமாய்ச் சாசுவதமாயிருக்கிற தானென்கிறதுவைக் கைவிடப்படாத
பரமானந்தமென்றுபவன்

ச—ங்கை. தகப்பனுக்குப்பின் அந்தவாதீனத்திலிருந்து பொசிக்கமாட்டாத சாட்சியையாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல பாடும்பழியும் ஒருணமூர்ந்தனதாகவொப்புக்கொண்டு பொசிக்கிறபுத்திரனேயாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்குமேற்பிரிய வஸ்துவு மில்லையென்னில்

உ—ம், முன்சொன்னவிவேகமெல்லாம விட்டுப்போட்டுத்திரும்பியுமிப்படி சங்கித்தவனைச் சிட்டனேப்ரதிவாதியோ வென்றறிந்து இருகைக்குமேல் உத்தரஞ்சொல்லவேண்டும் அஃதெப்படி யென்றால் சிட்டனுக்கு சொல்லுகிற உத்தரமபிள்ளைவருகிறதற்கு முன்னும் பிள்ளையென்று துக்கம் கோபத்தில் வந்தாலும விழுந்துபோமென்று துக்கம்கிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றும்பிழைத்தா னல்லவோவென்று துக்கம்பிறந்தபோதும் கண்கள்பறவைநோதமுதலானதால்துக்கம்குமாரனுனூட்டியினாலே துக்கம்பூண நாலிட்டால் படிக்கிறானேயில்லையோவென்று துக்கம்வித்துவனானால் வெட்டிக்கவேண்டுமென்று துக்கம்எவ்வனம்வர்தால் பரதாரகமனம்பண்ணுகிறானென்று துக்கம்குடும்பியானால் தரித்திரப்படுகிறானென்று துக்கம்அவன் தனவானானால்காம்காணுமற்செத்துப்போகிறானென்று துக்கம் இப்படி புத்திரனால் முற்றுந்துக்கந்தானேப்ரதிவாதிக்குச்சொல்லுகிறதுசாபந்தான்

ச—ங்கை இவர்சபித்தால் ப்ரதிவாதிக்கானியேதென்னில்

உ—ம் ப்ரமவித்தாயிருக்கிறவன் ப்ரமசொரூபமானபடியினால்சிட்டனுக்கும் ப்ரதிவாதிக்கும்அவர்பண்ணின வனுக்ரகமும்நிக்ரகமும்அந்தப்படியேபலிக்குமென்கிற யுத்தியினாலும் ப்ரமவித்துக்களை விஷமசங்கைபண்ணினவன் ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் ரவுரவாதிநரகத்தில் கிடப்பனென்கிற புராணவசத்தினாலும் ப்ரதிவாதிக்கு அனர்த்தம்வரும்

ச—ங்கை இப்படிசித்தாந்த மேதாயிற்றென்னில்

உ—ம் இப்பொதுசொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாட்சியாயிருக்கிறதானே சகத்திலும் பிரியவஸ்துவென்று வாத்தமானந்தத்தில் எக்கோமுங்களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்றுசித்தாந்தம்

ச—ங்கை இந்த ஆத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போல் சுகமுஞ்சுபாவமேயானால் அந்தக்கரணவிருத்திகளில் சித்துமாத்திரந்தோன்றி யானந்தந்தோன்றாமலிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் உஷ்ணமும் ப்ரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற வக்கினியினுடைய உஷ்ணந் தண்ணீரிலும் ப்ரகாசம் விறகிலும்பிரிந்து காண்கிறாப்போலவும் தாமரைப்பூவுச் சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகெந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தில் ஒவ்வொரு குணமே தோற்றுகிறுப்

போலவும் ஆத்மாவினுடைய சித்தானந்தங்களும் ஒவ்வொரு விருத்தியில் ஒவ்வொரு சுபாவந்தோன்றும்

ச—கை எந்தவிருத்தியிலெந்தச்சுபாவந்தோற்றுமென்னில்

உ—ம் நிர்மலமாகவிருக்கிற சாத்விகவிருத்தியில் ஆத்மாவினுடைய சித்தும் ஆனந்தமுந்தோற்றும் மலினமாயிருக்கிற ராசதவிருத்தியில் ஆனந்தந்தோற்றாது தாமதவிருத்தியில் சித்துந்தோற்றாது

ச—கை இப்படிக்கொத்த ஆத்மானந்தத்தை முந்தினவத்தியாயத்திற்சொன்ன யோகமன்றியில் இந்தவத்தியாயத்திற் சொன்னவிவேகத்தினால் தான்சாதிக்கப்படுமோ இதில்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் யோகத்தினால்யாதொரு பிரமமடையப்பட்டது ஞானத்தினாலும் அதுவேயாத்மானந்தமாக வெளிப்பட்டது இதற்குப்பிரமாணஞ் சாங்கியத்தினால் அடையப்படுகிறபதம் யோகத்தினாலுமடையலாமென்கிற கீதாவசனமே பிரமாணம்

ச—கை சாங்கியம்யோகமென்று இருவகையாய்ப் பகுத்துச்சொல்லுவானேன் இரண்டுபேருக்கும் பலன்சரியாய வருவானேனென்னில்

உ—ம் ஒருத்தருக்கு யோகமெளிதாயிருக்கும் ஒருத்தருக்கு ஞானவிசாரமெளிதாயிருக்குமென்கிறதை மனதில்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானிரண்டுவழியுஞ்சொன்னார் யோகிஞானியென்கிற இருவருக்குஞ்சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும் ராகத்துவேஷமில்லாமையும் சமமாத்தையாச்சிக்கிறதுவும் பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலநித்தியாநந்தமாகிறதுஞ் சரியானபடியினால் மோட்சமேசரியாகவரும்

ச—கை தொய்தமெல்லாந்தோற்றுகையினால் அதெப்படி புருஷார்த்தமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் புத்திக்கேற்றத்தொய்தமேயில்லையென்றுபோகத்தக்கயோசித அத்துவிதானந்தமென்கிற மேலத்தியாயத்தில் வெளியிடுகிறோம்

எங்கேயாவது இந்த ஆத்மானந்தத்தை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை மாயாமயமென்கிறவன் காரியத்தினால்போகியுமாவன் எளிதாகவுமோட்சமடைகிறதும்

ஆத்மானந்தம்-முற்றிற்று.

௨

மூன்றாவது

அத்துவிதானந்தம்.

வித்தியாரண்யசுவாமிகள் எளிதில் அத்துவிதானந்தம் அருளிச்செய்கின்றார்.

ச—கை முத்திச்சொல்லப்பட்ட யோகானந்தந்தான் ஆத்மானந்தமாகட்டும் தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவருகதுப் பிரமமெப்படிசித்திக்குமென்னில்

உ—ம் ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ளசெகத்தெல்லாந்தனக்கு பாதானகாரணமாயிருக்கிற வானந்தத்தில் தோற்றியானந்தத்திலிருந்து ஆனந்தத்தில் லயமாகிறபடியினால் மண்ணைத்தவிர கடமில்லையென்கிறபோல வானந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால் அத்துவிதம பிரமமென்கிறதுகூடும்

ச—கை குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடங்குயவனாலுண்டாகுதென்கிறப்போல் செகத்துக்குப்பிரமம நிமித்தக்காரணமாகட்டுமென்னில்

உ—ம் மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் செகத்திராதபடியினால் நிமித்தகாரணமென்னக்கூடாது உபாதானகாரணமேயாகவேண்டும

ச—கை காரணத்தில்நின்று செகத்துண்டானது ஆரம்பமாகவோபரிணாமமாகவோவென்னில்

உ—ம் விவர்த்தமாகவோரும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டாப்போல்காரணத்தைவிட்டுக்காரியம் வேறுபட்டுக காணாதபடியினால் நிரம்சிவஸ்துவிலாரம் பட்சங்கூடாது பால்தயிராறுப்போலக் காரணந்தன்னுருககெட்டு வேற்றுருவாகாதபடியினால் பரிணாமபட்சமுங்கூடாது பழுதை பாமபாகத்தே சுற்றுகிறப்போல் எங்குந்தன்னுருககெடாமல்வேற்றுருவைப்போலத் தோற்றுவையினால் விவர்பட்சமேதென்னில் சித்தாந்தம்.

ச—கை நிரம்சிசவஸ்து விவர்த்தந்தானுங்கூடாதென்னில்

உ—ம் நிரம்சிசமாயிருக்கிற வாகாசத்தில் தலமீலாதிகளைக் கற்பிக்கிறப்போல் நிரம்சிசமாயிருக்கிறபிரமத்திலுஞ் செகத்துவிவர்த்தமென்பதுகூடும்

ச—கை அசங்கமாயிருக்கிற பிரபஞ்சசெகத்தை எப்படிசிருஷ்டிக்குமென்னில்

உ—ம் இந்திரஜாலக்காரனிடத்தி லிருக்கிறமாயை யிந்திரசாலத்தைக்கற்பிக்கிறப்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒருமாயாசத்தியுண்டு அதுவேசெகத்தைக்கற்பிக்கின்றது

ச—கை மாயாசத்தியொன்றுண்டென்கிறதால் அத்துவிதங்கெட்டுதென்னில்

உ—ம் அந்தசத்தியும் பிரமத்தைத்தவிரவேறல்ல ஆகையினால் அத்துவிதத்திற்கானியில்லை

ச—கை அப்படியானாலந்த சத்தியுமில்லையென்னில்

உ—ம் காரியங்கண்டபடியினாலந்தச்சத்தியுண்டு

ச—கை இந்தஅசங்கதம் எங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோவெனில்

உ—ம் அக்கினியிருக்கிறதாகசத்தி அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினால் அக்கினிக்கன்னியமாகவுங் காணவில்லையோ

ச—கை இப்படிபிரமமுமல்ல பிரமத்தைத்தவிரவுமல்லவென்கிறமாயாசத்தியுண்டென்கிறதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் அனந்தசத்திபிரமத்துக்குண்டென்கிற வேதமும்வாசிஷ்டமும் பிரமாணம்

ச—கை வாசிஷ்டத்திலெப்படிசொல்லியிருக்கின்றதென்னில்

உ—ம் வாரீர்ரகுநாதனேபிரமபீடத்தில் அந்தசத்தியுண்டு அந்தவனந்த சத்தியினால்பிரமந்தானே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுகின்றது சரீரங்களில் சிற்சத்தியும் வாயுவில்சலனசத்தியும் கல்லில்கடினசத்தியும் ஜலத்தில் சிதசத்தியும் அக்கினியில் உஷ்ணசத்தியும் இதுமுதலானவனந்தசத்தியும் பிரமவிடத்திற்காரியத்தினால் காண்பிக்கிறதென்றுஞ் சிருஷ்டிக்கு முன் இந்தச் சத்தி முளையின் பரமாயிருக்கிறாப்போலவுஞ் சூட்சமாயவிதையில் மரமிருக்கிறாப்போலவுங் காணப்படாமல் பிரமத்திலிருந்ததென்றும் தேசகாலவிசித்திரத்தினால் பூமியில்பயிர்கள் முளைக்கிறாப்போலப்பிரமத்திற்சத்தியும் ஒவ்வொருக்கால்செகத்தென்கிறகாரிய ரூபமாய்விளங்குமென்றும ஆதியில்மனதுண்டாச்சுது பின்புபெந்தமுண்டாச்சுது பின்பு ஆகாசசிருஷ்டியுண்டாச்சுதென்கிற க்ரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞானம்போல் மூணுக்குச்சொன்னதேயல்லாமலுண்மையல்லவென்றுசொன்னார் பின்புபாலகாக்ஞானமாவதேதென்று கேட்டராமனுக்கு வசிஷ்டர்சொன்னது அசத்தென்கிற பட்டணத்தில்மூன்றுராசகுமாரருண்டு இரண்டுபேர் இனிமேற் பிறக்கப்போறார்கள் ஒருத்தர் இனிமேல் கெர்ப்பத்தில் வரப்போகிறார் புண்ணியவானயிருக்கிற இந்தமூன்று ராசாக்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் ஆகாசத்திலே நல்லதோப்பிருக்கிறதென்று ஊமைசொல்லக்கேட்டு ஆகாசத்தில்போய்த்தோப்பைக்கண்டார்கள் அவ்விடத்தில் முயற்கொம்பைவெட்டிச் சிங்காதனமாக்கிக்கொண்டு இனிமேல்வரப்போகிற பட்டணத்தில் இன்றைக்குப்பிரவேசித்தார்களென்று மலடிப்பால்தாதிசொன்ன வசனத்தைக்கேட்டு விசாரம [illegible] தயுமெய்யென்றே நம்பினும் இந்தச்சமுசாரகற்பனையும் விசாரமில்லாதமூடனுக்குண்மைபோல் சொல்லியிருக்கிறதென்று இதுமுதலான உபாக்கியானத்தோடேமாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தை வசிஷ்டர் ரகுநாதருக்குச் சொன்னார் அந்தமாயாசத்தியைத் தானேநாமும் நிரூபிக்கிறோம்,

ச—கை மாயாசத்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் காரியத்திற்கும் ஆகாரத்திற்கும் விலட்சணமாயிருக்கும்

ச—கை காரியமென்பதேது ஆகாரமென்பதேது சத்தியினுடைய இதற்குவில லட்சணமென்பதெப்படி இம்மூன்றையும் ஒருதிட்டாந்தத்தில்பகுத்துக்காட்டுமென்னில்

உ—ம் வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிறகடமே காரியமென்பது ஐந்துகுணமுமுடைய மண்தானேயாதாரமென்பது கடசத்தி இந்தவிரண்டு லட்சணமுமில்லாமலிருக்கும்

ச—கை இரண்டு லட்சணமுமில்லாதசத்தியை யெப்படியிருக்குமென்றறிகிறதென்னில்

உ—ம் அநிர்வசனமென்றறி

ச—கை இந்தக்கடசத்தியின்னபடியென்று கூறப்படாதபடியினால் அது வேயில்லையென்னில்

உ—ம் காரியாரம்பத்திற்குமுன் இந்தச்சத்தி தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்குள்ளொளித்திருந்து நிமித்தகாரணமாயிருக்கிறகுலாலதிகள்சகாயமாய்வந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்கு மண்ணென்கிற பேரைமாற்றிக் கடமென்கிறதினால் சத்தியில்லையென்னக்கூடாது

ச—கை மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குக குலான்வேண்டினாப்போல் பரமத்திறசத்தி செகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமாரென்னில்

உ—ம் கடசத்தியுடைத்தான் மண்செடமானபடியினால் சைதன்னியனாயிருக்கிற குலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான் பிரபஞ்சசைதன்னியமானபடியினால் வேறேநிமித்தகாரணங்கேட்கவேயில்லை

ச—கை மண்ணென்றுஞ் சத்தியென்றும் அதின்விகாரங்கடமென்றும் லோகத்திலொருவருஞ் சொல்லக்காணோமே எல்லாவறையுங் கூடிச்சடமென்றே சொல்லுகிறார்கள் அதிலகாரணமேதென்னில்

உ—ம் விசாரியாத அஞ்ஞானமேகாரணம்

ச—கை விசாரமாவதேது விசாரித்தவன் எதைக்கடமென்னெனில்

உ—ம் குலாலன்வியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிறபேரோ வழங்குகிறபடியினால் கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல குலாலவியாபாரத்திற்குப்பின்சடமென்றுவழங்கின பாண்டமும்மண்ணைத்தவிர இல்லாதபடியினால் கடசத்திற்கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவுமல்லவென்று பார்க்கிறதேவிசாரம் இப்படிவிசாரித்தவன் கடசத்தியைப்போலே யனிர்வசனமானபடியினால் அந்தச்சத்தியின்காரியமென்றறிவன்

ச—கை அனிர்வசனத்தைச்சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் கடமென்று நிருவகிக்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் இந்திரசாலக்காரரிடத்திற் சத்திகாண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்

படுகிறுப்போல் மண்ணிற்சத்தியுங்காரியமாய்க்காண்பியாதபோதுசத்தியென்றுங்காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ச—கை இந்தவுக்திக்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்

உ—ம் இப்படிமாயாமயமா யிருக்கிறதென்று வாக்கினல் சொல்லுகிறது மாத்திரமேயல்லாமல் அத்தமில்லையென்றும நிவிகாரமாயிருக்கிறமண் மாத்திரமேபொருளென்றும வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை ஒருகாலத்தில் சத்தியென்றும ஒருகாலத்தில்காரியமென்றுங் காண்பிக்கிறதடஞ் சத்தியென்று அங்கிகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிகூடுமென்னில்

உ—ம் இருவகைக்குமாதாரமா யிருக்கிறமண்ணை விடாதிருந்தபடியினல் வியாபாரங்கூடும மண்ணைவிடுத்துப் பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமேயல்லாமல் இரண்டுகாலத்திலு மொருபடித்தா யிருக்கிறமண்போல் பொருளாகாது

ச—கை விகாரமென்றுங்கடமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டபொருளேபொய்யானல் மண்ணென்றறிந்தவுடன் ஏன்காணுமற்போக வில்லையென்னில்

உ—ம் விகாரபொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றுமற்போனது

ச—கை காரியம் பொய்யென் றறிந்துகொண்டு பிரயோசனமேது காணுமற்போகவேண்டாமோ வென்னில்

உ—ம் புருஷன் தண்ணீருக்குள்ளே தலைகீழாகத்தோற்றினலும் அவனில்லைபொயயென்றறிகிறது போலக்காரியந்தோற்றினலும் பொய்யென்றறிந்ததேயில்லையென்று போனதுகாணுமற் போகிறதல்ல அத்துவிதவாதிகளுக்கு இப்படிக்கொத்த அறிவுதானே புருஷாலத்தம்

ச—கை இந்தப்படிக்கு செகத்தையும் பொய்யென்று ஊன்றிப்பார்க்களங்கேயாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதோ வென்னில்

உ—ம் மண்பொன் இரும்பென்று மூன்றுதிட்டாந்தமுங்காரிய மெல்லதுலாம் பொய்யென்று பகுததறிகிறதுஞ்சாயவேதத்திற்சொல்லியிருக்கிறது

ச—கை கம்பூஷணம்சத்தியென்று பரிணமித்தது விவர்த்தத்திற் கெப்படிதிட்டாந்த மாகுமென்னில்

உ—ம் பால்தயி ரானதுபோல் பரிணமிக்கபபட்டுப் போகாமல்மண்முதலானது திரும்பியறிந்தால் காரணரூப மாயிருக்கையினல் வவிவர்த்தத்திற்குத் திட்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாம்

ச—கை இக்தப்படிகமிச் சகத்தையேசாகக்காணவேண்டுமெனில்

உ—ம காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டும்

ச—கை சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்தில் அசத்தியமென்கிற வறிவுஎப்படிவருமென்னில்

உ—ம மண்ணென் றறிகிறவிடத்தில் விகாரம்அசத்திய மென்றறிகிறுப்போல

ச—கை மண்ணென்றேசுத்கா யறிடவேண்டும் விகாரத்தை யேன்மறக்க வேண்டுமென்னில்

உ—ம் உள்ளத்தை யுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததை யுண்டென்று பாற்கிறதேயானர்த்தம்

ச—கை ஆனால்சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சோதித்துப்பார்க்க வேண்டுமெ ன்னில்

உ—ம் ஒருகடத்தைமண்ணென்றறிந்துகொண்டால் உலகத்திலுண்டான பாண்டமெல்லாம் மண்ணென்று வகுப்பற்றாப்போல் ஒருவிடயத்தி லூன்றிப்பார்த்து பிரமமென்றறிந்தால் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென் றுவகுப்பறும்

ச—கை பிரமத்திற்கு லட்சணமேதெனில்

உ—ம் சத்துசித்து ஆனந்தமூன்றும் பிரமலட்சணம் நாமரூபமிரண்டுஞ் சகலட்சணம்

ச—கை கடதிட்டாந்தத்தைப்போல் இவிடத்திலுஞ்சத்தியின்னது சத்தி க்காதாரமின்னது சத்தியின்காரியமான விகாரமின்னதென்று பகுத் துக்காட்டுமென்னில்

உ—ம் இன்னபடியென்று நிர்ணயிக்கப்படாதமாயைதானேசத்திபிரமந் தானே சத்திக்காதாரம் நிருவிகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில்கற் பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின்காரியமான விகாரம்

ச—கை இம்மாயையெந்தவடிவில் விகாரத்தையடைந்ததெனில்

உ—ம் திருஷ்டிக்குமுன் இன்னதென்று காணப்படாமல் அவ்வியாகிரு தமாயிருந்த இந்தமாயை மூந்த மூதவாகாச மென்கிற விகாரத்தைய டைந்தது

ச—கை கடவிகாரத்திற்குமண்ணே சுவரூபமாய்க் காணப்பட்டாப்போ ல ஆகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமசொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக்கா ட்டவேண்டு மென்னில்

உ—ம் அஸ்திபாதிபிரயதத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிறரூபத்திற்கும்ஆ காசமென்கிறநாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாதபடியினால்நாமரூபஞ்சி ருஷ்டியிலுண்டாய்ப் பிரளயத்திலழிகிறது கொண்டு இந்தவிரண்டையி த்தையென்றும் மண்போலச் சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றி ருக்கையினால்பிரபஞ்ச சத்தியமென்றும் பகுத்தறி

ச—கை ஆகாசத்திற்குப் பின்தினவிகாரங்களேது அதில்சச்சிதா னந்தத் தைக்காண்ப தெப்படியென்னில்

உ—ம் வாயுவுஅக்கினியும் பிருதிவியோஷதிகள் அன்னம்புருடன் தே காதிகளெல்லாம் விகாரமென்பதெப்படி இப்படி வெகுவிதமாயிருக்க ப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாஞ் சச்சிதானந்தத்தைவிட்டுக் காணாதப டியினால் இத்தனையுஞ் சச்சிதா னந்தமென்கிற கிலேசந்தேகமில்லை

ச—கை சச்சிதானந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினால் நாமரூபமும் நித்தி யமாகட்டுமென்னில்

உ—ம உற்றுப்பார்த்தால் இல்லாதநாமரூபங்கள் சத்தியமாயிராமல் பிரமத்தினிடத்தில் தோற்றியழிந்து போகிறதுவிவேகம பண்ணியனுபவித்துக்கொள்

ச—கை எப்படிவிவேகம பண்ணிப்பார்க்கிறதென்னில்

உ—ம அலைநுரைகள சமுத்திரத்திலுண்டாயச சமுத்திரத்திலிருந்து சமுத்திரத்தில் லயமாகுவதுபோல

ச—கை இப்படிபார்த்தாலும் நாமரூபமிருக்கிறது அதுபோகிறதற்கு உபாயமேதென்னில்

உ—ம் வறியிறறுருமபுபோல் நாமரூபக்தைக கூர்மையாய்பாராமல் அவமதிப்புபண்ணிப்போட்டுப்பாககுமதினசயெல்லாஞசசிதானந்தமாய ஆதரவோடேபாாதது இநதப்படிநெடுங்கால நிரந்தரமாதரவோடே கூடஅறிவிகக்றபோதுநாமரூபம இனனவிடமென்று காணுமறபோய் அத்துவிதநிலைகிடைப்பட்டுச சீவன்முத்தனுவான்

ச—கை நாமரூபமபொய்யெனகிற தெதினுல்கிடைப்பமென்னில்

ச—கை நாமரூபததைககண்டவுடனே பண்ணிசசத்தி யனேகமபொய்களைசசிருஷ்டித்தாபோலவுமசித்திரசத்தியானதுகூடாதசொறபனஙகளைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் பிரமனிடத்தில் மாயைசிருஷ்டிததது பொயயல்லவோ இத்தனையுமென்று எககோரமுமபாாத்து அதிசயப்பட்டால் நாமரூபமபொயயென்று கிடைப்படும சித்தினாயெப்படி கூடாதசொற்பனத்தைசசிருஷ்டிககிறதென்னில்

உ—ம சொறபனத்திலே தான் ஆகாசததில்பறக்கவுந் தன்தலையைத்தூக்கிப்போகவும ஒருநாழிகைக்குள அனேகமவருஷமவாநதுபோகவும செததுபோன புததிராதிகள் திருமபிவந்திருக்கவுங காணகிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோ

ச—கை இதனுல்பிரமவிகாரததிலே தாசசுதென்னில்

உ—ம சித்தினாககேசததியுண்டானுல் மாயாசததியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமததினிடத்தில்செடஙகளசிதாபாசாளென்கிறவிகாரங்களைக கறபிககிறது அதிசயமல்ல

ச—கை இந்தவிகாரமுமபிரமமுஙகலநது கோறறுகிறவிடத்தில் ஒன்றுசத்தியமும ஒன்றுமித்தையுமாகப பாாககிறதெப்படியெனனில்

உ—ம் எங்குஞ்சரியாயிருக்கிற புடவைசத்தியமென்றும் அதில்தனித்தனி யே காண்பிக்கிற சித்திரமிதனையென்றும் அறிகிறாப்போல் எங்குஞ் சரியாகத்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்று அதில்தனித் தனியேதோற்றுகிற நாமரூபத்தையென்றுங்கண்டு உபேட்சிக்கவேண் டும்

ச—கை தொழிலுடன்பட்டவனே தானாகத்தோற்றுகையினால் தன்னைய சங்கனென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் கிணற்றிலே தலைகீழாய்த் தோற்றுகிலும் அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிகரைமேலிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேகமறப்பார்க்கிறாப் போல் மூன்றவத்தையிலுங் கர்த்தாவாய்த் திரிகிற தன்னைத்தானல்ல வென்றுபேட்சித்து இதற்குசாட்சியாயிருக்கிற சித்தைத்தானேதானெ ன்றுசந்தேக மறக்கண்டிருக்கவேண்டும்

ச—கை மனதிலாவேசமாய் மூண்டிருக்கிறபிரபஞ்சகாரியத்தையுபேட் சைபண்ணுகிறதெப்படி யென்னில்

உ—ம் க்ஷணத்துக்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்வருகிற மனோராச்சியத்தை ச் சகலருமம்பட்டிலேயுபேட்சிக்கிறாப்போல வாலிபத்திலெவ்வன ம்பாராமல் எவ்வனத்தில்வார்த்திகம் வேண்டுமென்றும் வாராமல்தோ றுஞ்செத்தவனை யின்றைக்குவாவென்றாலும் வாராமல்மனோராச்சிய மபோலெங்ஙனே கண்டது அங்ஙனேயழிந்துபோகிறபடியினால்நாமரூ பந்தோற்றினாலும்பொய்யென்றே யுபேட்சிக்கவேண்டும்

ச—கை இப்படிசர்வாத்மனும் பிரபஞ்சத்தையுபேட்சிக்கச்சொன்னால்ச ரீரநிருவாகமெப்படி நடக்குமென்னில்

உ—ம் கூத்தாடிபோலேவாசனை தானேநிருவகிக்கும்

ச—கை ஒருக்கால் பாலனென்றும் கிழவனென்றும் நானாவித மாகவழங் குகிறதே தானாககாண்பிக்கிறபடியினால் தானேகரீதியாயிருக்கிற சைத ன்னியமென்கிறதுமனதிலெப்படிதிடப்படுமென்னில்

உ—ம் வெவ்வேறாஜலப்பிரவாகமெடுத்தாலும் நடுவிலிருக்கிற பெருங்க ல்லு அசையாததுபோல நாமரூபங்கள் வெவ்வேறாபரிபாகப்பட்டா லு மேகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென்றறியவேண்டும்

ச—கை இந்தப்பாவனை முதிர்ந்தாலிலயெப்படியிருக்குமென்னில்

உ—ம் கண்ணாடியில்தோற்றினபட்டணம்போல சச்சிதானந்தத்தில் செ கத்துகாணும்

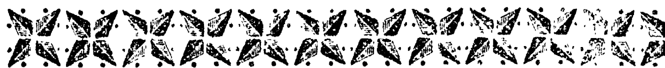
ச—கை நாமரூபமல்லவோ மூந்தித்தோற்றுகிறது அதை யுபேட்சிக்கிற தெப்படியென்னில்

உ—ம் கண்ணாடியைக்கணுமல்பிரதிவிம்பந் தோற்றுதுபோலச் சச்சிதானந்தந்தோற்றுமல்பிரதிவிம்பந் தோறமாட்டாது ஆகையினால் முந்திதோற்றுகிறசச்சிதானந்தத்தைப் பார்த்துமேல் நாமரூபத்தில்புத்தியைநாட்டாமல் நிறுத்தினால் அடைப்பட்டதுவிதமாக அத்துவிதப்பிரமநிலைதானாகமிஞ்சும் இந்தநிலையில் தானேயெல்லாரும்நின்றுவிளைப்பாறினார்கள்

இப்படி அத்விதானந்த விவேகம்பண்ணினவன்பிரமஞானியாவான்

அத்துவிதானந்தம்-முற்றிற்று.

——(*)——

உ

நான்காவது

வித்தியானந்தம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் யோகாநந்தத்தினாலும் ஆத்மானந்தத்தினாலும் அத்துவிதானந்தத்தினாலும் பிரமானந்தம்பெற்றவனுடையவித்தியானந்தத்தை நிரூபித்தருளுகின்றார்

ச—கை வித்தியானந்தமாவதேது அது யெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்

உ—ம் விஷையானந்தம்போலே வித்தியானந்தம் அந்தக்கரணவிருத்திரூபமாயிருக்கும் அது துக்கநிவர்த்தியென்றுங் காமியலாபமென்றுங்கிருதகிருத்யமென்றும் அடையவேண்டியதெல்லாமடைந்த சந்தோஷமென்று நாலுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை துக்கமெத்தனைவிதம அதுஞானத்தினாலெப்படி போயிற்றுகாமியலாபம் எத்தனைவிதம்ஞானத்தினாலதுஎப்படியடைப்பட்டது கிருதகிருத்யம்யெத்தனைவிதம் அதுஞானம்வந்ததுகொண்டு எப்படிசெய்துமுடிந்தாயிற்று அடையப்போகிறபுருஷார்த்தமேது அதுஞானத்தினால் எப்படியடையப்பட்டதென்னில்

உ—ம் இகலோகதுக்கமென்றும் பரலோகதுக்கமென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும் ஆத்மாவேநாமென்றறிந்தால்போசிக்கிறவனில்லாமற்போ

திறபடியினாலும் நாமரூபம்பொய்யென்றறிந்தால் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்துவருகிற இகலோகதுக்கம் போயிற்றுதாமரையிலையில் தண்ணீரொட்டாது அதுபோலஞானியை ஆகாமியகருமம்பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியிலிட்டபஞ்சுபோல் ஞானிக்குச்சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும் புண்ணியபாவசித்தனைபாய்வருகிறபரலோகதுக்கம் போயிறதென்றுதுக்கநிவர்த்தி சொல்லப்பட்டதுகாமியம்பதினொருவிதமுண்டு அதெப்படியென்னில் அழகிளமையுடையவனாய் அரோகதிடகாத்திரமாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலமுமாளுகிறவனைக்கிழாசாண்டுபொசிக்கிறதுஒருமனுஷியானந்தம்இந்தக்கிறமத்தில் புண்ணிய பரிபாகத்தினால் நூறத்தனையதிகம்மனுஷகந்தர்வானந்தம்அதில் நூறத்தனையதிக தேவகந்தர்வனானந்தம்அதில்நூறத்தனையதிகம் பிதிர்த்ததேவானந்தம் அதில்நூறுகொண்டது கற்பாதியில்தேவனாய்ப்பிறந்த ஒருஅறுதிதேனானந்தம்அதில்நூறுகொண்டதுகற்பத்தில் அஸ்வமேதமுதலானதுகள் பண்ணியுண்ணிகபதத்தையடைந்த கர்மதேவனானந்தமதில்நூறுகொண்டதுவிராட்புருடானந்தம்அதில்நூறுகொண்டது சூத்திராத்மாவனந்தம் அதில்நூறுகொண்டது அந்தரியானந்தம் இந்தப்படிவாக்குக்குமனதிற்குமெட்டினஆனந்தம்பதினொன்றுஞ்சொல்லப்பட்டது வாக்குக்குமனதிற்குமெட்டாதஆத்மானந்தத்தை யடைந்த ஞானிக்குராகத்துவேஷாதிகளோடேகூடியிருக்கிறஇந்தப்பதினொருவானந்தத்தையும் நாய்க்கக்கினசோறுபோல்தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும்இத்தனையும இந்திரசாலமாய் காண்கையினாலும்இத்தனைபெயராயிருந்துபொசிக்கிறதும் நாமொருவன்றானேயென்கிற அனுசந்தானத்தினாலும் அவர்களைப்போல் கிறமமன்றியில்ஞானிக்குசகலபோகமுமொருமிக்கவந்தது இகலோகத்தைக் குறித்தும்மோட்சத்தைக்குறித்தும்நிறுத்தியமூன்றுவிதமுண்டென்றும் அதெல்லாம்ஞானிக்குத்தீர்ந்தமுறியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும் அடையப்போகிறபுருஷார்த்தம் பிரமமென்றும்அது அபரோட்சஞானத்தினாலடைந்து வருப்பற்றதென்றும்இப்படியிருந்தநான்குவகையுந்திரிப்திதீபிகையில்வெட்டவெளியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதையுங்கண்டுகொள்ளவேண்டும்

இப்படிவித்தியானந்தத்தை இந்தநிலைவருமளவும் அப்பியாசம் பண்ணிவருகிறவன் பிரமசொரூபமாவன்

வித்தியானந்தம்-முற்றிற்று

ஐந்தாவது

விஷயானந்தம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் பிரமானந்தத்தி லேகதேசமாய் பிரமானந்தத்திற்கு வழியாயிருக்கிற விஷையானந்தத்தைநிருபித்தருளுகின்றார்.

ச—கை விஷையா னந்தமாவதேது அதுஎந்தவிதத்தில் காணலாமெனில்

உ—ம் விருத்தியில் பிரதிவிம்பித்த வானந்தம் விஷையானந்தம் அதைவிவேகத்தினால் காணலாம்

ச—கை எல்லாவிருத்தியிலும் ஆனந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்க இல்லையென்னில்

உ—ம் சலத்தில்பிரதி விம்பித்த சந்திரன்குழம்பினசலத்தில் சாமானியமாய்த்தோற்றுகிறது போலவும்நிர்மல சலத்தில் தெளிவாய் தோற்றுகிறதுபோலவுஞ் சிலவிருத்திகளில் ஆனந்தநதோற்றும் சிலவிருத்திகளில்தோற்றாது

ச—கை ஆனாலந்தக்கரண விருத்தியெத்தனைவிதம் அந்தவிருத்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும் கோரவிருத்தியென்றும் மூட விருத்தியென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அதில்வயிராக்கியம பொறுமையுதாரண காரணமுதலானது சாந்தவிருத்தி காமக்குரோதலோபமுதலானது கோரவிருத்தி மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானதுமூட விருத்தி

ச—கை பிரமம்இந்தவிருத்தியில் எப்படி பிரதிவிம்பிக்குமெனில்

உ—ம் கோரவிருத்தி மூடவிருத்தி இரண்டுங்கலங்கின விருத்தியானபடியினால் சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமே யல்லாமல் ஆனந்தப்பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது சாந்தவிருத்தி நிர்மலமானபடியினால் அதில்சித்தோடேகூடி ஆனந்தமும் பிரதிவிம்பிக்கும்

ச—கை இதற்குப்பிரமாண மேதென்னில்

உ—ம் கோரமூடவிருத்தியில் ஆனந்தமனுபவங் காணப்படவில்லைசாந்தவிருத்தியில் சுகாதி சயங்காணப்படுகிறது

ச—கை கோராதிவிருத்தியில் சுகானுபவமில்லையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் விஷையத்தில் ஆசைமூளுகிறபோதே இது நமக்கு கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிற துக்கங்கூடவருகையினாலும் கிடையாமற்போனால் துக்காதிகமானபடியினாலுங் கொடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையினாலும் அவனைநிக்கிரகிக்கக் கூடாவிட்டால் அழுகையாய் முடிகையினாலும் கோராதிவிருத்தியினால் துக்கமேயல்லாமல்சுகம்லேசமுமில்லை

ச—கை சாந்தவிருத்தியினால் சுகாதியமெப்படியென்னில்

உ—ம் காமியம்லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியில் சுகம்பண்பிக்கிறதுபோகத்திலு விருத்திசாந்தமானபடியினால் சுகாதிசயந்தோறுகிறது இப்படிவிஷயங்களை த்ததற்குந் தககிலவனந்தம பிருத்திவிபபிக்கிறதுவிருத்தியில் ஆனந்தந்தோறறும் துகையினால் சாந்திவிருத்தியுளளவிடமெல்லாம ஆனந்தந்தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையில்லை

ச—கை இப்படிபிரதி விம்பிக்கிற பிரமத்திற்கு சுபாவமெத்தனைவிதம் பிறமத்திலிருக்கிற சத்திகதுகசுபாவ மெத்தனைவிதம் எந்தவுபாதியில் எந்தசுபாவங் காண்பிக்குமெனில்

உ—ம் சத்தென்றும் ஆனந்தமென்றும் பிரமத்திற்கு மூன்றுசுபாவமுண்டுமண்கல்லுமுதலான செடங்களில் சத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல் மற்றவிரண்டுந்தோற்றாது கோரவிருத்தி மூடவிருத்திகளில் சத்துஞ்சித்துந்தோறறும ஆனந்தந்தோற்றாது சாந்தவிருத்தில் சச்சிதானந்த மூன்றுந்தோறறும

ச—கை மாயைக்குளத்தனை சுபாவமுண்டு எந்தச்சுபாவ மெதிலே தோற்றுமென்னில்

உ—ம அசத்தென்றுஞ் செடமென்றுந் துக்கமென்றும் மாயாசொரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்து மனுஷக்கொம்பு முயற்கொம்புபோலேகாண்பிக்கும் மண்கலலு முதலானதுகளில் செடங்காண்பிக்கும் கோரமூடவிருத்தியில் துக்கங்காண்பிக்கும் சாந்தவிருத்தியில்செடமும்போகமுமிருக்கிறபடியினால் மாயையானந்தத்தோடே கலந்துகாண்பிக்கும்

ச—கை இப்படிதோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களை யானந்தமாகக்காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் அசத்தைமுயற்கொம்பு மனுஷக்கொம்புபோ லுபேட்சிக்கச் செடங்களை நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத்திரமாய்ப் பார்க்ககோரமூடவிருத்திகளைத் துக்கத்தைத்தள்ளி சத்துஞ்சித்துமாய்ப் பார்க்கச்சாந்தவிருத்திகளைச் சச்சிதானந்தமாய்க் காண்க இப்படி விஷையானந்தவழியே மூடனும் பிரமானந்தத்தை யடையலாம்

ச—கை மாயாரூபத்தை யிப்படிக்குத் துதித்தியானித்துகொண்டு பிரமானந்தமெப்படி கிடைக்குமென்னில

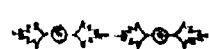
உ—ம் இந்தத்தியானத்தினால் சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே ஆனந்தத்தைகிடைப்படும இந்தஆனந்த வித்தையில் பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந் துடைப்பட்டபடியினால் சச்சிதானந்தமேகாகாரமாகத்தோற்றும்

ச—கை பெந்தத்துக்க வுபாதிகளேது அதுஎதினால்துடைபடும் பிரமம்நிருபாதியாய்த் தோன்றுகிறதெதினாலென்னில்

௨—ம் சார்ந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி சிலைமுதலான செடங்களிதுக ளெல்லாம் பொர்தநுக்க வுபாதியோகத்தினலும் விவேகத்திலும்இந்த வுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும்பின்னர் திரிபுடியில்லாதபடியினல் நிருபாதியாயச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவமஅகண்டானந்த வடிவாய்த் தானகவேவிளங்கும்

இப்படிபிரமானந்தத்திற்கு வழிபாடாகவிஷையானந்தத்தைநிரூபித்தோம் இதைநிரந்தரம் அனுசந்தானம்பண்ணினவன் மோட்சத்தை யடைவன்

விஷையானந்தம்-முற்றிற்று

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முற்றிற்று

ஆ. பஞ்சகமூன்றுக்குப்பிரகரணம் (௰௫)

கடவுள்துணை.

அட்டவணை.

அட்டவணை-முற்றிற்று.

